IL·LUSTRE COL·LEGI DE L'ADVOCACIA DE BARCELONA

MÓN JURÍDIC

REVISTA DE L'IL·LUSTRE COL·LEGI DE L'ADVOCACIA DE BARCELONA

L'ICAB DEFENSA INCLOURE NOUS COMPORTAMENTS DE VIOLÈNCIA MASCLISTA A L'ORDENAMENT JURÍDIC

Núm. 332 · DESEMBRE 2020/GENER 2021
WWW.ICAB.CAT

investiga® pro

Optimice su proceso de *KYC* en la Prevención del Blanqueo de Capitales

IDENTIFICACIÓN DEL CLIENTE

Últimos Beneficiarios

NIVEL DE RIESGO

Listas de Sanciones

PEPs

SEGUIMIENTO Y CUMPLIMIENTO

Prevención del Blanqueo de Capitales

PREVENCIÓN DE FRAUDE Y CONFLICTO DE INTERÉS

easylink®
Caminos de relaciones entre múltiples entes

902 500 994
www.axesor.es/investiga-pro
investiga@axesor.es

axesor

EDITORIAL

Susana Ferrer
Diputada de la Junta de Govern
de l'ICAB i directora
de la Revista Món Jurídic

L'ANY VOLDEMORT

Començaré confessant-vos una cosa. Davant la idea de posar-me a escriure la darrera editorial del 2020, he pensat en donar una ullada a la que vaig publicar l'any passat per aquestes dates. Com dirien els anglesos i perdó per l'expressió..."fucking drama"! He quedat prou ensopida llegint com tenia jo grans esperances pel, en endavant, "proper passat". Perquè a aquest any li passa com a Voldemort, fa por només d'esmentar-lo.

Si és que ja es veia venir, un any amb tants forats no podia portar-nos res de bo, però, home, una pandèmia mundial, morts, malaltia i misèria... "too much".

Tot i així ja es va acabant i "ja el tenim aquí!", el 2021, només amb un forat i amb una espelma al final, una espelma d'esperança que podrem encendre cada dia per demanar tots els desitjos que ens deu el "proper passat".

I anem fent llista; vacuna, medicaments anti-covid, salut, qualitat de vida per a tots, bonança, negoci, empresa, justícia, molta justícia, bones normes, ben fetes i ben pensades que ens facin a tots la vida una mica més fàcil, polítics preparats i responsables que les sàpiguen aplicar... llista de desitjos i alguns miracles, vaja.

L'ICAB també va fent la seva pròpia llista pel nou any que començarà amb les imprescindibles Jornades formatives de Sant Raimon de Penyafort que, aquesta edició, seguint amb el format webinar que ja dominem tots després del confinament, ens posarà al dia d'aquesta realitat normativa que pateix una altra pandèmia, sens dubte menys greu però prou perillosa, quina és la hiperactivitat, la incoherència, la falta de rigor i de tècnica legislativa.

Com sempre, tots i cadascun dels col·legiats, trobarem en aquestes sessions les que més ens encaixen per raó de la nostra pràctica professional i, també, aquelles que ens interessen per pura curiositat jurídica.

El 4 i 5 de febrer tindrà lloc el que ja comença a ser tot un clàssic: la tercera edició del Women Business and Justice, sota el lema "Una qüestió de gènere: homenatge a Ruth Bader Ginsburg". Celebrarem aquest congrés imprescindible dirigit a tots els públics i a tots els gèneres (i no és una indirecta) aquest any dedicat a la GRAN Ruth Bader... pels que no la coneixeu que, com sempre passa, un cop morta, sereu molts menys que els que no la coneixíeu en vida, us recomano la pel·lícula "On the basis of sex". No, no va de sexe, va d'igualtat de gènere, de lluita i de construir les pròpies oportunitats.

Espero que després d'aquesta tercera edició no haguem de tornar a veure publicades notícies com la que el diari Expansión va publicar sota el títol "Quien asesora a las empresas en los grandes movimientos corporativos" a la qual apareixia la foto de 25 companys als qui dono la meva enhorabona, sens dubte, però és una enhorabona que respira certa tristor i incomprensió. La que em desperta el fet de no veure ni una sola companya a la foto. 25 a 0. Déu-n'hi-do.

Els propers 18 i 19 de febrer estrenarem el Primer Congrés sobre el principi de transparència en la contractació predisposada i la seva projecció com a valor transversal en la societat. De vegades no és fàcil trobar un títol curt per segons quines matèries.

La transparència, sigui quina sigui la seva aplicació en dret, és, i avui m'ha donat per l'anglès, un "must", un imponderable en totes les relacions jurídiques. Per suposat que ho ha de ser en les relacions amb les administracions públiques, però igual d'imprescindible ho és en les relacions amb els particulars. I no podem parlar de transparència si no parlem alhora de reciprocitat, de "dos ut des".

Si en una relació només un és transparent, l'altre és, clarament, un prepotent. Això passa sovint en les relacions entre administració i administrat, la primera coneix fins les més íntimes dades del segon i, en canvi ves a preguntar tu alguna cosa a l'administració, com, per exemple, quins són els experts que assessoren als governs.

La transparència i informació per part de les administracions públiques és essencial per tal de què després no passin coses com, per exemple, que en un any negre en el que, el dia en que escric aquesta editorial (5 de desembre del "proper passat") han mort per la COVID 1,51 milions de persones, només el 30% de la població espanyola està disposada a vacunar-se. Què els hi passa a la resta? Que han embogit? Doncs no. El que passa és que no confien en les administracions públiques. Si no hi ha transparència no hi ha confiança, si no hi ha confiança la relació no flueix degudament, no funciona.

Començarem doncs l'any aprenent molt i, per desgràcia, celebrant poc. Molt em temo que ja podem dir que no hi haurà sopar de Sant Raimon aquest 2021, però, si aquest és el preu de què el Sant Raimon del 2022 sigui memorable i puguem estar junts i abraçar-nos em sembla un bon preu a satisfer.

Havia promès escriure aquest editorial amb un to optimista i no tinc clar si he estat capaç de fer-ho així. Espero que, com sovint em passa, quan es publiqui i la torni a llegir, pensi que els temps han canviat i que aquesta vegada han canviat per a millor.

MÓN JURÍDIC

REVISTA DE L'IL·LUSTRE COL·LEGI DE L'ADVOCACIA DE BARCELONA

Nº 332 | Desembre 2020/Gener 2021 | Continguts

ACTUALITAT

06
Novetats legislatives

10
Ampliació de la legislació

SECCIÓ MÓN FISCAL
16

IMPULS A LA MEDIACIÓ
18

EL CONTRACTE MENOR, UN PROCEDIMENT EN VIES D'EXTINCIÓ?
20

EL NOU PROTOCOL DE CLASSIFICACIÓ INICIAL EN MEDI OBERT
22

EL COL·LEGI ES MOU
24

IN MEMORIAM
32

RESPONSABILITAT SOCIAL CORPORATIVA
34

STS 2493/2020 DE 10 DE JULIOL DE 2020: LA FI DE LA DISPENSA DE L'ARTICLE 416 LECRIM O UN CAS (MÉS) DE OVERRULING EN EL TRIBUNAL SUPREM
52

VIOLÈNCIA DE GÈNERE: UNA MIRADA A LA JUSTÍCIA RESTAURATIVA
54

LEY DE ALQUILERES EN CATALUÑA
56

SECCIONS
76 Biblioteca

EL COL·LEGI ES MOU
24

ENTREVISTA A...
Ester Capella, Consellera de Justícia
36

CARA A CARA
42

ENTREVISTA A...
Entrevista a Bonaventura Clotet, cap del servei de malalties infeccioses de l'Hospital Germans Trias i Pujol
48

ENTRE NOSALTRES
66

MÓN JURÍDIC

MónJurídic és una publicació editada per l'Il·lustre Col·legi de l'Advocacia de Barcelona amb la finalitat de ser l'òrgan informatiu i d'expressió dels seus col·legiats/des.

Edita
Il·lustre Col·legi de l'Advocacia de Barcelona
Mallorca 283, 08037 Barcelona
www.icab.cat / icab@icab.cat

Consell Assessor
Rafael Audivert, *Dret Administratiu*
Ma Dolores Azcárraga, *Dret Tributari*
Lluis Batlló, *Dret Penal*
Aurora Sanz Tomas, *Dret Laboral*
Silvia Solé López, *Dret Laboral*
Paola Tamborero Font, *Dret de Família*
Alejandro Fuentes-Lojo, *Dret Immobiliari*
Cristian Gual, *Arbitratge i Litigació*
Christian Herrera, *Dret Mercantil i Internacional*
Alexander Salvador, *IP/IT/Protecció de Dades.*

Directora
Susanna Ferrer, *Dret Contenciós-administratiu, Dret Civil i Dret Mercantil*

Directora Comunicació
Clara Llensa

Coordinadora Món Jurídic
Gema Mayol

Gabinet de Premsa
Roser Ripoll Alcon

Composició
Mònica Gil

Món Jurídic
Telèfon: 934 961 880
e-mail: monjuridic@icab.cat
anuncis: monjuridicanuncis@icab.cat

Han col·laborat en aquest número:
Isidor García, Aurora Sanz, Luís Batlló, Iván Rodriguez Florido, Stella Raventós Calvo, Mercè Graells Alemany, Pablo Urrutia, Ester Capella, Francesc José María Sánchez, César Cierco, Beatriz Caranedo Vicente, Bonaventura Clotet, Pol Olivet Rivera, Eloi Castellarnau Fort, Cistina Castillo Roldán, Elisa Giménez Olavarriaga, Adrián Vázquez Lázara, Enrique Soler Monterde, Patricia Sanpera, Juanjo Climent, Marta Barceló, Sofia Puig, Paula Farrés,Silvia Solé, Comissió de Dret Penitenciari de l'ICAB, Comissió de Deontologia, Honoraris, Estrangeria i Torn d'Ofici, Fundació Tochete i Voluntaris ICAB.

Fotografia
Albert Muñoz Thuile

Disseny
Laia Guarro i Nomad Studio

Impressió
Litografies Rosés

Publicitat
Il·lustre Col·legi de l'Advocacia de Barcelona
Mallorca, 283, 08037 Barcelona
Telèfon: 934 961 880
e-mail: marqueting@icab.cat

Dipòsit legal
B-16.273-83

ISSN
1135-9196

Les opinions recollides en els textos publicats a Món Jurídic pertanyen exclusivament als seus autors. L'opinió oficial del Col·legi l'expressa la Junta com a òrgan de govern de la institució.

Sabadell
Professional

PROtegir
PROmoure
PROmocionar
PROgressar

PROfessional

Si ets professional i vols promoure la teva feina, protegir els teus interessos o els teus valors professionals, amb Banc Sabadellho pots fer. Et beneficiaràs de les solucions financeres d'un banc que treballa en PRO de l'**Il·lustre Col·legi de l'Advocacia de Barcelona**. Un banc que treballa en PRO de tu.

Truca'ns al 900 500 170, identifica't com a membre del teu col·lectiu i comencem a treballar.

sabadellprofessional.com

Captura el codi QR i coneix la nostra news 'Professional Informa'

Banco de Sabadell, S.A., av. Óscar Esplá, 37, 03007 Alacant. Inscrit en el Registre Mercantil d'Alacant, tom 4070, foli 1, full A-156980. NIF A-08000143 Condicions revisables en funció de l'evolució del mercat. S'aplicaran les que estiguin en vigor al banc en el moment de la formalització. Document publicitari. Data d'emissió: Desembre 2020

NOVETATS LEGISLATIVES

SELECCIÓ DE NORMATIVA (DES DEL 5 DE NOVEMBRE AL 9 DE DESEMBRE) – ORDRE CRONOLÒGIC:

Ley 6/2020, de 11 de noviembre, **reguladora de** determinados aspectos de los **servicios electrónicos de confianza.** BOE núm. 298 12/11/2020

Ley 7/2020, de 13 de noviembre, para la **transformación digital del sistema financiero**. BOE núm. 300 14/11/2020

Decreto-ley 33/2020, de 30 de septiembre, de **medidas urgentes en el ámbito del impuesto sobre las emisiones de dióxido de carbono de los vehículos de tracción mecánica y del impuesto sobre las estancias en establecimientos turísticos, y en el ámbito presupuestario y administrativo.** BOE núm. 296 10/11/2020

DECRET LLEI 36/2020, de 3 de novembre, de mesures urgents en l'àmbit de l'**impost sobre les estades en establiments turístics i de l'impost sobre la renda de les persones físiques**. DOGC núm. 8264 05/11/2020

DECRET LLEI 38/2020, de 3 de novembre, pel qual s'adopten **mesures en l'àmbit cultural per pal·liar els efectes de la crisi generada per la pandèmia de la COVID-19**. DOGC núm. 8264 05/11/2020

DECRET LLEI 40/2020, de 10 de novembre, pel qual **s'autoritza la creació de 245 places del cos de Mossos d'Esquadra**. DOGC núm. 8269 12/11/2020

DECRET LLEI 42/2020, de 10 de novembre, **de mesures urgents de suport a entitats del tercer sector social**. DOGC núm. 8269 12/11/2020

DECRET 130/2020, de 10 de novembre, **pel qual s'aproven els Estatuts de l'Agència de Qualitat i Avaluació Sanitàries de Catalunya.** DOGC núm. 8269 12/11/2020

Real Decreto-ley 34/2020, de 17 de noviembre, **de medidas urgentes de apoyo a la solvencia empresarial y al sector energético, y en materia tributaria**. BOE núm. 303 18/11/2020

Real Decreto 1022/2020, de 17 de noviembre, por el que **se regula la concesión directa de una subvención a la Federación Española de Municipios y Provincias para el fomento de las políticas públicas en materia de igualdad en el ámbito local**. BOE núm. 303 18/11/2020

Decreto-ley 34/2020, de 20 de octubre, **de medidas urgentes de apoyo a la actividad económica desarrollada en locales de negocio arrendados**. BOE núm. 303 18/11/2020

Decreto-ley 35/2020, de 20 de octubre, de **modificación del Decreto-ley 19/2020, de 19 de mayo, y del Decreto-ley 29/2020, de 28 de julio, en materia de adopción de medidas sociales y sanitarias para paliar los efectos de la pandemia generada por la COVID-19**. BOE núm. 303 18/11/2020

Decreto-ley 37/2020, de 3 de noviembre, **de refuerzo de la protección del derecho a la vivienda ante los efectos de la pandemia de la COVID-19**. BOE núm. 321 09/12/2020

Decreto-ley 39/2020, de 3 de noviembre, **de medidas extraordinarias de carácter social para hacer frente a las consecuencias de la COVID-19**. BDE núm. 321 09/12/2020

Decreto-ley 36/2020, de 3 de noviembre, **de medidas urgentes en el ámbito del impuesto sobre las estancias en establecimientos turísticos y del impuesto sobre la renta de las personas físicas**. BOE núm. 321 09/12/2020

Real Decreto 1023/2020, de 17 de noviembre, por el que **se actualizan las cuantías, los criterios y el procedimiento de distribución de las transferencias para el desarrollo de nuevas o ampliadas competencias reservadas a las entidades locales en el Pacto de Estado en materia de violencia de género**. BOE núm. 303 18/11/2020

DECRET LLEI 46/2020, de 24 de novembre, de **mesures urgents de caràcter administratiu, tributari i de control financer**. DOGC núm. 8281 26/11/2020

DECRET LLEI 47/2020, de 24 de novembre, de **mesures extraordinàries de caràcter econòmic en el sector de les instal·lacions juvenils, de mesures en el sector de les cooperatives i de modificació del Decret llei 39/2020, de 3 de novembre, de mesures extraordinàries de caràcter social per fer front a les conseqüències de la COVID-19, i del Decret llei 42/2020, de 10 de novembre, de mesures urgents de suport a entitats del tercer sector social.** DOGC núm. 8280 25/11/2020

LLEI 14/2020, del 25 de novembre, de **modificació del llibre segon del Codi civil de Catalunya, relatiu a la persona i la família.** DOGC núm. 8283 30/11/2020

DECRET LLEI 49/2020, d'1 de desembre, de **mesura urgent complementària en matèria d'ocupació i foment de l'activitat econòmica per fer front a les conseqüències de la major afectació en el mercat de treball de la COVID-19 en determinats territoris de Catalunya i de modificació del Decret llei 21/2020, de 2 de juny, de mesures urgents de caràcter econòmic, cultural i social per fer front a les conseqüències de la COVID-19**. DOGC núm. 8286 03/12/2020

Real Decreto 1049/2020, de 1 de diciembre, por el que se **modifica el Reglamento por el que se regula el procedimiento para la adquisición de la nacionalidad española por residencia**, aprobado por el Real Decreto 1004/2015, de 6 de noviembre. BOE núm. 315 02/12/2020

Real Decreto 1048/2020, de 1 de diciembre, por el que se **regula la concesión directa de una subvención de la Secretaría de Estado para la Unión Europea al Consejo Federal Español del Movimiento Europeo para el fomento de los valores sociales y culturales en el proceso de integración europea BOE núm. 315** 02/12/2020

SQ SOCIQUICK
SOCIQUICK
TRANSMISIÓN INMEDIATA DE SOCIEDADES

- Sociedades Limitadas en menos de 24 h.
- Libre elección de Notario
- Servicio de domiciliación de Sociedades
- Posibilidad de tramitación posterior en el Registro Mercantil por el propio despacho profesional

C/ de l'Avenir, 35
08021 BARCELONA
TEL . +34 93 414 15 55

sociquick@icab.es
www.sociquick.com

C/ Lagasca, 95
28006 MADRID
TEL . +34 91 196 40 00

NOVETATS LEGISLATIVES

Real Decreto 1050/2020, de 1 de diciembre, de **creación de treinta y tres unidades judiciales COVID-19 correspondientes a la programación** de 2020. BOE núm. 315 02/12/2020

Real Decreto 1056/2020, de 1 de diciembre, **por el que se regula la concesión directa de determinadas subvenciones en el ámbito del medio ambiente, para el ejercicio presupuestario 2020.** BOE núm. 315 02/12/2020

Real Decreto 1058/2020, de 1 de diciembre, por el que **se regula la concesión directa de subvenciones a las ciudades de Ceuta y Melilla para el mantenimiento y la mejora de la atención prestada en los centros de acogida de menores extranjeros no acompañados en el año 2020**. BOE núm. 315 02/12/2020

Real Decreto 1059/2020, de 1 de diciembre, por el que se regula **la concesión directa de una subvención a la Comunidad Autónoma de Canarias para la atención y acogida de los niños, niñas y adolescentes migrantes no acompañados**. BOE núm. 315 02/12/2020

Convenio entre el Reino de España y Rumanía para eliminar la doble imposición en relación con los impuestos sobre la renta y prevenir la evasión y elusión fiscales y su Protocolo, hecho en Bucarest el 18 de octubre de 2017. BOE núm. 316 03/12/2020

RESOLUCIÓ TSF/2799/2020, de 4 de novembre, per la qual s'aprova la **convocatòria d'ajuts per afavorir el manteniment de l'activitat econòmica de les persones treballadores autònomes, persona física, i de les persones treballadores autònomes que formen part d'una microempresa davant els efectes de les noves mesures adoptades per fer front a la COVID-19** (ref. BDNS 531661). DOGC núm. 8265 06/11/2020

RESOLUCIÓ per la qual **s'aproven les bases reguladores per a la concessió de subvencions en l'àmbit de les activitats de restauració, els centres d'estètica i bellesa, els parcs infantils privats, l'oci nocturn i els establiments comercials situats en un centre o recinte comercial, afectats econòmicament per les mesures de tancament decretades per pal·liar els efectes de la COVID-19**. DOGC NÚM. 8265 06/11/2020

RESOLUCIÓ 1005/XII del Parlament de Catalunya, de validació del Decret llei 34/2020, **de mesures urgents de suport a l'activitat econòmica desenvolupada en locals de negoci arrendats**. DOGC núm. 8267 10/11/2020

RESOLUCIÓ EMC/2832/2020, de 9 de novembre, per la qual **s'aproven les bases reguladores de la línia d'ajuts a les xarxes d'inversors privats d'ACCIÓ**. DOGC núm. 8270 13/11/2020

Resolución de 19 de noviembre de 2020, del Congreso de los Diputados, por la que se ordena la publicación del Acuerdo de convalidación del Real Decreto-ley 32/2020, de 3 de noviembre, por el que **se aprueban medidas sociales complementarias para la protección por desempleo y de apoyo al sector cultural**. BOE núm. 308 24/11/2020

Resolución de 19 de noviembre de 2020, del Congreso de los Diputados, por la que se ordena la publicación del Acuerdo de convalidación del Real Decreto-ley 33/2020, de 3 de noviembre, por el que **se adoptan medidas urgentes de apoyo a entidades del Tercer Sector de Acción Social de ámbito estatal.** BOE núm. 308 24/11/2020

RESOLUCIÓ 1067/XII del Parlament de Catalunya, de validació del Decret llei 39/2020, **de mesures extraordinàries de caràcter social per fer front a les conseqüències de la COVID-19.** DOGC núm. 8279 24/11/2020

RESOLUCIÓ 1066/XII del Parlament de Catalunya, de validació del Decret llei 37/2020, de **reforç de la protecció del dret a l'habitatge davant els efectes de la pandèmia de la COVID-19**. DOGC núm. 8279 24/11/2020

Orden HAC/1089/2020, de 27 de octubre, por la que se modifica la Orden HFP/417/2017, de 12 de mayo, por la que **se regulan las especificaciones normativas y técnicas que desarrollan la llevanza de los Libros registro del Impuesto sobre el Valor Añadido a través de la Sede electrónica de la Agencia Estatal de Administración Tributaria establecida en el artículo 62.6 del Reglamento del Impuesto sobre el Valor Añadido**, aprobado por el Real Decreto 1624/1992, de 29 de diciembre, y se modifica otra normativa tributaria. BOE núm. 308 24/11/2020

RESOLUCIÓ 1065/XII del Parlament de Catalunya, de validació del Decret llei 36/2020, de **mesures urgents en l'àmbit de l'impost sobre les estades en establiments turístics i de l'impost sobre la renda de les persones físiques**. DOGC núm. 8279 24/11/2020

ORDRE TSF/201/2020, de 26 de novembre, per la qual **s'obre el tràmit d'inscripció prèvia dels ajuts extraordinaris per al manteniment de l'activitat econòmica enfront de la COVID-19 per a persones treballadores autònomes individuals o persones treballadores autònomes que formin part d'una microempresa**. DOGC núm. 8282 27/11/2020

Orden TMA/1134/2020, de 30 de noviembre, por la que se modifican los plazos para solicitar y formalizar los préstamos avalados y subvencionados por el Estado establecidos en la Orden TMA/378/2020, de 30 de abril, por la que **se definen los criterios y requisitos de los arrendatarios de vivienda habitual que pueden acceder a las ayudas transitorias de financiación establecidas en el artículo 9 del Real Decreto-ley 11/2020, de 31 de marzo, por el que se adoptan medidas urgentes complementarias en el ámbito social y económico para hacer frente al COVID-19**. BOE núm. 315 02/12/2020

ORDRE TSF/204/2020, de 30 de novembre, per la qual s'estableix el **calendari de festes locals a Catalunya per a l'any 2021**. DOGC núm. 8285 02/12/2020

EL DECRET LLEI 37/2020 I LES SUSPENSIONS DE DESNONAMENTS I LLANÇAMENTS

Coordinat per Isidor Garcia

Entre altres disposicions que mereixen la nostra atenció d'aquests darrers mesos, creiem que cal posar en relleu l'aprovació i publicació del Decret Llei 37/2020, de 3 de novembre, de reforç de la protecció del dret a l'habitatge davant els efectes de la pandèmia de la COVID-19, publicat al DOGC, del 4 de novembre de 2020, i que va entrar en vigor el 5 de novembre de 2020.

La disposició planteja la modificació de la Llei 24/2015, del 29 de juliol, de mesures urgents per a afrontar l'emergència en l'àmbit de l'habitatge i la pobresa energètica, pel que fa a l'oferiment de proposta de lloguer social (que afecta als grans tenidors abans d'interposar qualsevol demanda judicial d'execució hipotecària o de desnonament per impagament de lloguer) i s'estableix:

• Per una banda, que els procediments iniciats en què no s'hagi acreditat la formulació de l'oferta de lloguer social s'han d'interrompre per tal que aquesta oferta pugui ser formulada i acreditada.

• Per una altra banda s'estableix la suspensió excepcional i transitòria per motius sanitaris dels procediments de desnonament i dels llançaments que afectin llars vulnerables sense alternativa habitacional, que serà aplicable durant la vigència de l'estat d'alarma (o d'una mesura que comporti restriccions a la llibertat de circulació per raons sanitàries).

Aquesta suspensió afectarà les execucions de resolucions judicials que comportin el llançament

- de persones o unitats familiars que estiguin dins dels paràmetres de risc d'exclusió residencial previstos en la Llei 24/2015 (persones o unitats familiars que no tinguin una alternativa d'habitatge pròpia i que es trobin dins els paràmetres de risc d'exclusió residencial definits en aquesta llei)

- quan aquestes persones ocupin habitatges provinents dels demandants previstos a l'article 5.2 de la dita Llei (que tinguin la condició de gran tenidor d'habitatge o siguin una persona jurídica que hagi adquirit després del 30 d'abril de 2008 habitatges que siguin, en primera o en ulteriors transmissions, provinents d'execucions hipotecàries, provinents d'acords de compensació de deutes o de dació en pagament o provinents de compravendes que tinguin com a causa la impossibilitat de retornar el préstec hipotecari)

També s'aplicarà aquesta mateixa mesura de suspensió a qualsevol acció executiva derivada de la reclamació d'un deute hipotecari i a les demandes de desnonament previstes a la disposició Addicional de la Llei 24/2015 (per venciment del títol o per ocupació sense títol). En aquests casos, no caldrà acreditar per qualsevol mitjà admès en dret que l'ocupació sense títol es va iniciar, com a mínim, sis mesos abans de l'entrada en vigor del Decret llei, de 23 de desembre de 2019, de mesures urgents per millorar l'accés a l'habitatge i serà suficient acreditar que l'ocupació s'ha produït amb anterioritat a l'inici de la vigència de l'estat d'alarma declarat pel RD 926/2020, de 25 d'octubre.

Als efectes d'aquesta suspensió excepcional i transitòria,

- la determinació relativa a la inclusió o no inclusió dins dels paràmetres de risc d'exclusió social correspon als serveis socials de l'Administració pública competent.

- en cas que el Cos de Mossos d'Esquadra o les Policies Locals de Catalunya rebin una denúncia sol·licitant mesures cautelars relatives a desocupacions d'habitatges de persones o unitats familiars que es trobin dins dels paràmetres de risc d'exclusió residencial previstos en la Llei 24/2015 i que ocupin l'habitatge en qualsevol de les circumstàncies previstes en la disposició addicional

primera o en l'article 5.2 de la dita llei (execucions hipotecàries, desnonaments per impagament de lloguer o per venciment del títol o per ocupació sense títol) hauran de sol·licitar informe urgent als serveis socials de l'administració pública competent, comunicant aquesta sol·licitud immediatament al Ministeri Fiscal.

Cal advertir, en tot cas, que l'aplicació d'aquest Decret llei tan sols afecta procediments promoguts per grans propietaris (no en el cas de petits propietaris), i que siguin tant per impagament de lloguers com d'hipoteques o per ocupació il·legal d'habitatge.

També val la pena fer una referència al tractament d'aquesta qüestió a nivell estatal. El Reial decret llei 11/2020, de 31 de març, pel qual s'adopten mesures urgents complementàries en l'àmbit social i econòmic per fer front al COVID-19 (modificat pel Reial Decret llei 30/2020 , de 29 de setembre, de mesures socials en defensa de l'ocupació) suspèn -fins al 31 de gener de 2021- els llançaments en els procediments judicials de desnonament que afecten famílies que acreditin estar afectades per la crisi del COVID-19, qualsevol que sigui el demandant (gran o petit propietari). Aquesta disposició no suspèn els llançaments en els procediments de desnonament de persones o famílies que no estiguin afectades per la crisi de la COVID-19, ni els procediments hipotecaris que puguin acabar amb llançament de l'habitatge.

RESSENYES JURISPRUDENCIALS

Coordinat per: Aurora Sanz (Laboral), Lluís Batlló (Penal), Ivan Rodriguez Florido (Contenciós-Administratiu).

PENAL

EL TS DAVANT EL DELICTE DE DESCOBRIMENT I REVELACIÓ DE SECRETS

Sentència del Tribunal Suprem núm. 412/2020 de 20 de juliol

Aquesta resolució confirma la condemna a tres anys i deu mesos de presó per un delicte de descobriment i revelació de secrets en concurs amb un delicte de coaccions.

Els fets van consistir en el fet que l'acusat, aprofitant que el telèfon Iphone utilitzat per la seva esposa estava vinculat a una ID associada al seu correu, l'administrador del qual era el mateix acusat, va accedir als serveis del compte de la seva dona amb la intenció de conèixer el seu contingut i exercir, després, un mecanisme de control sobre ella, la qual cosa va suposar també la condemna per coaccions.

La resolució recorda i desenvolupa, de manera detallada, l'article 197.2 del Codi Penal, que al·ludeix a l'apoderament de dades per part d'un autor que està legitimat en principi per a accedir al fitxer, però s'extralimita en les funcions que té assignades i esborra després les dades del mòbil de la víctima, en perjudici de la seva privacitat, tot això amb la finalitat d'impedir (en el cas concret de la sentència) que la seva esposa pogués disposar de les dades personals que configuraven les seves relacions.

El Tribunal al·ludeix a una possible reiteració de conductes en el redactat de l'article 197 del Codi Penal, però assenyala – per a aclarir les mateixes – que el tipus sanciona, primer, a qui "s'apoderi (de les dades) o les utilitzi o modifiqui en perjudici de tercer" (197.1) i posteriorment, a qui "sense estar autoritzat, accedeixi per qualsevol mitjà a les mateixes i a qui les alteri o utilitzi en perjudici del seu titular" (197.2) el que suposa la diferència entre no estar autoritzat des del principi, o estar autoritzat però extralimitar-se en les seves funcions.

LABORAL

CÀLCUL DELS LLINDARS DE L'ACOMIADAMENT COL·LECTIU

Sentència del assumpte C-300/19 del Tribunal de Justícia de la UE de 11 de novembre de 2020

Aquesta resolució determina que el mètode de càlcul dels llindars d'acomiadament col·lectiu no és dispositiu per als Estats Membres. En aquest sentit, estableix com a contrària a la normativa comunitària la metodologia seguida pels Tribunals espanyols per determinar si ens trobem davant un acomiadament col·lectiu quan s'impugna un acomiadament individual en tant que la normativa comunitària no menciona cap límit temporal exclusivament anterior o posterior al acomiadament individual impugnat per al càlcul de número d'acomiadaments que s'han produït. La Sentència assenyala que el criteri aplicable fins el moment a Espanya - en el que es limitava el període de referència a l'anterior a l'acomiadament individual i només es recollia la possibilitat de comptabilitzar el període posterior en casos de frau de llei - impedeix la consecució de la finalitat de la directiva europea sobre acomiadaments col·lectius que és justament la de reforçar la protecció dels treballadors. Com a conclusió doncs, el Tribunal dictamina que el mètode aplicable de conformitat amb la normativa comunitària i que, clarament modifica l'aplicat pels tribunals espanyols, és el de prendre com a període de referència tot període de 30 o 90 dies en els que s'hagi produït l' acomiadament individual i durant el qual s'hagi produït major nombre d'acomiadaments.

ENUMERACIÓ DE FETS CLARA I CONCRETA EN LA PAPERETA DE CONCILIACIÓ

Sentència núm. 528/2020 del TS de 25 de juny de 2020

MUTUALIDAD ABOGACÍA

Pensa en el futur

És el millor moment per fer aportacions extraordinàries

ESTALVIA'T IMPOSTOS
en la pròxima declaració de la renda

Sistema de Previsió Social Professional

Sistema de Previsió Personal

Reducció base imposable IRPF
Aporta fins a 8.000 €1 anuals

+

13.822 € al Sistema de Previsió Social Professional
com a despeses de l'activitat

La teva aportació supera els límits fiscals?

Sistema d'Estalvi Flexible

Sense límit d'aportació

BENEFICIA'T D'UNA ALTA RENDIBILITAT

3%[2] per al trimestre actual (taxa anual)

Fes ara les aportacions:
www.mutualidadabogacia.com

Atenció personalitzada
Delegació de la Mutualidad de la Abogacía
Il·lustre Col·legi de l'Advocacia de Barcelona

Patricia Ruiz Puente
C/ Mallorca, 283. 08037 Barcelona
T. 936 01 12 33
patricia.ruiz@mutualidadabogacia.com

1. Reducció de la base imposable de l'IRPF en conjunt del Sistema de Previsió Social Professional i el Sistema de Previsió Personal i la resta de plans de pensions que tinguis. Reducció a la base imposable de l'IRPF del menor entre 8.000 euros anuals i el 30 % de la suma dels rendiments nets del treball i activitats econòmiques percebuts a l'exercici.

2. Rendibilitat del 2019: 3,78 %. Rendibilitats passades no impliquen rendibilitats futures.

Aquesta resolució analitza un supòsit en el que ni a la papereta ni a l'acte de conciliació la demandant va formular al·legació alguna respecte a que es trobava embarassada i a les conseqüències que tal fet podria comportar a la qualificació de l'acomiadament. No obstant, en una ampliació de la demanda l'actora interessa es declari la nul·litat del acomiadament per aquest motiu. Al respecte, el Tribunal aprecia la falta de congruència entre papereta i demanda respecte a l'existència d'embaràs a la data de l'extinció no donant peu a la declaració de nul·litat argumentant que la normativa sobre la conciliació prèvia imposa l'enumeració clara i concreta dels fets sobre els que versa la pretensió. Al haver-se al·legat a l'escrit d'ampliació de la demanda fets diferents als al·legats en conciliació prèvia, entén el Tribunal que no procedeix prendre en consideració aquests fets malgrat, en el cas concret, inclús l'empresa era coneixedora de la situació d'embaràs de la treballadora, com a conseqüència d'una baixa per incapacitat temporal per aquest motiu.

CONTENCIÓS-ADMINISTRATIU

EL TRIBUNAL SUPREM AVALA L'ÚS OBLIGATORI DE LES MASCARETES AL TRACTAR-SE D'UNA MESURA LEGÍTIMA I PROPORCIONADA PER PROTEGIR LA SALUT

Sentència núm. 1.569/2020 del Tribunal Suprem Sala Contenciosa Administrativa, Secció 4ª) de 10 de novembre de 2020 (rec. 2.820/2019)

Per fer front a la pandèmia provocada per la covid-19, el Ministeri de Sanitat, en el marc de l'Estat d'Alarma, va dictar diverses mesures sanitàries entre les quals trobem l'ús obligatori de mascaretes, tant en espais oberts com en qualsevol indret tancat d'ús públic, acordat mitjançant l'Ordre SND/422/2020, de 19 de maig de 2020.

Per part d'un particular es va impugnar directament aquesta Ordre davant del Tribunal Suprem interessant la nul·litat, entre altres motius, per vulneració d'una sèrie de drets fonamentals (integritat física i moral, la llibertat individual, l'honor i la pròpia imatge...) així com l'adopció d'una mesura no prevista a la normativa reguladora de l'estat d'alarma. El recurrent feia èmfasis especialment en la necessària immunitat de grup i els obstacles que suposaven aquesta mesura.

En primer lloc, la Sentència afirma que no hi ha perduda sobrevinguda de l'objecte del recurs pel fet que l'Estat d'Alarma en el qual es va dictar la respectiva Ordre hagués perdut la seva vigència. Malgrat que estiguéssim davant d'una sentència purament declarativa, es considera necessària i suposaria la reparació d'un dret fonamental suposadament retallat.

Superat aquest obstacle processal, el Tribunal també reconeix la legitimació del particular per impugnar aquelles ordres que estableixen restriccions, però únicament sobre les que afecten unitats territorials on resideix. La sentència afirma que el legislador hauria d'examinar la conveniència d'implantar una acció pública per riscos sanitaris col·lectius per tal de protegir la salut pública, així com existeix l'acció pública a l'urbanisme.

Entrant en el fons, la sentència recorda que l'article 15 de la Constitució garanteix no únicament el dret a la vida sinó també a la integritat física i moral, i que la salut dels ciutadans és un element essencial d'interès general que han d'atendre els poders públics.

En aquesta situació de pandèmia, es considera que ha de prevaler l'interès general sobre l'individual, és a dir, el dret a la vida de la majoria dels ciutadans sobre la pretensió individual aquí exercitada de contreure el virus per a adquirir immunitat.

Pel que fa a l'ús de les mascaretes i malgrat l'aportació d'un informe pericial crític per part del particular, el Tribunal considera que és una mesura proporcionada per tal de protegir la salut dels ciutadans, així com una protecció terapèutica no especialment invasiva. Es destaca que altres països del nostre entorn també l'han adoptat i que és una mesura recomanada pels experts en la matèria.

Per tant, es considera una disposició legítima, necessària i proporcionada per tal de contenir la progressió de la pandèmia, descartant cap vulneració per falta de consentiment informat del pacient ni cap vulneració al dret a l'honor pel fet d'estigmatitzar-se aquells que rebutgen el seu ús.

editorial jurídica sepin

Un mundo de posibilidades. Un lugar para cada profesional

Serie Oro Concursal
Comentarios al articulado del Texto Refundido de la Ley Concursal.

4 tomos
4.500 páginas

Directores:

Juan Ignacio Peinado Gracia
Magistrado de la Sala 2.ª del Tribunal Supremo
y ex Fiscal General del Estado

Enrique Sanjuán y Muñoz
Magistrado especialista del CGPJ en asuntos
de lo Mercantil. Profesor Asociado de Derecho Mercantil

Fecha prevista de entrega: Enero 2021

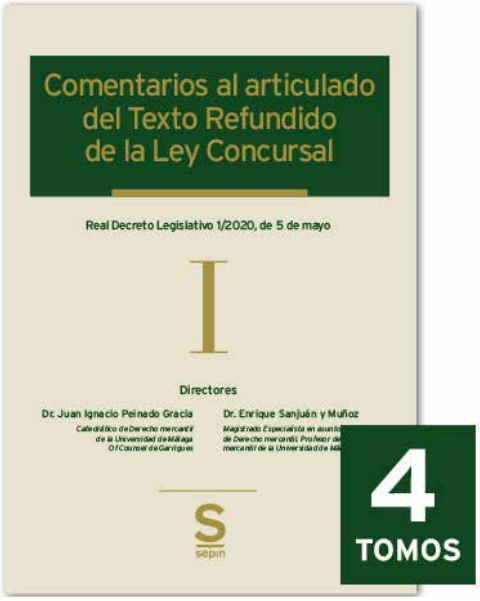

contenidos:

La presente obra supone uno de los mayores esfuerzos académicos emprendidos en el régimen de insolvencias a fin de lograr que más de cien autores, profesionales de prestigio de todas las ramas especializados en la materia, realicen un comentario serio, profundo y comparativo del nuevo Texto Refundido de la Ley Concursal 1/2020, aprobado por Real Decreto Legislativo de fecha 5 de mayo. Sobre la base de un comentario propio por cada uno de los 752 artículos que componen el referido texto, la necesidad de la obra se hacía patente desde que el mismo entró en vigor el 1 de septiembre de 2020. La existencia de una normativa de excepción (primero con el RDL 16/2020, de 28 de abril, y posteriormente con la Ley 3/2020, de 18 de septiembre, de Medidas Procesales y Organizativas para hacer frente al COVID-19 en el Ámbito de la Administración de Justicia) y el nuevo Texto Refundido hacen que el profesional al que va destinado requiera de un estudio profundo de los cambios, las novedades y la nueva realidad a la que habrá de enfrentarse.

Aprovecha la oferta de prepublicación hasta el 31 de diciembre de 2020.

precio: ~~240€~~

oferta prepublicación:

216 €

+4% de IVA

envío gratis

patrocina:

actcon VENTA&SUBASTA www.actcon.es

Adquiérelo ya en

https://bit.ly/SOConcursal

editorial jurídica sepin

Contacta ahora con nosotros y te informamos
91 352 75 51 · sac@sepin.es · www.sepin.es

EL FEUDALISMO TRIBUTARIO ESPAÑOL

Stella Raventós Calvo
Col·legiada Núm. 16.959

Cualquier persona que tenga un mínimo interés en la Historia conoce que una de las instituciones en el mundo feudal la constituían los llamados "siervos de la gleba" (el término "gleba", de origen latín, significaba "terrón que se levanta con el arado" es decir, tierra de cultivo). No se trataba de esclavos, pero sí de personas adscritas a una tierra, normalmente propiedad de un noble, tierra que no podían abandonar en toda su vida, de suerte que si el señor vendía la tierra donde trabajaba el siervo, este último seguía el destino de aquélla. La condición era hereditaria.

Esta figura me viene a la mente cada vez que tengo conocimiento de algunas actuaciones de la Agencia Tributaria en materia de residencia. Que es necesario recaudar, lo sabemos, y que la atracción -o retención- de personas con un cierto patrimonio al ámbito de la tributación personal es un camino muy conveniente, también, pero en algunos casos (bueno, no tan algunos) rayan en lo ridículo. Tanto lo rozan que la expresión de los ciudadanos cuando preguntan si es que la Administración tributaria le prohíbe trasladarse libremente a vivir a otro país, se asemeja a la que debía poner el pobre siervo de la gleba cuando, al llegar a su madurez alguien le decía que no podía dejar el terrón al que se le había adscrito. Ante esa desolación, al fiscalista no le queda sino explicar las peculiaridades de nuestra Ley del Impuesto sobre la Renta de las Personas Físicas y la más peculiar interpretación que de las mismas hace la AEAT.

Como es harto sabido, atribuir la residencia fiscal en España es hacer contribuir a una persona por su renta y su patrimonio mundiales (además de imponer otras obligaciones algo discutibles, como el famoso modelo 720). El fundamento de tal gravamen lo encuentra la doctrina tradicional en la obligación de la persona de contribuir al sostenimiento del país de cuyos servicios disfruta. Eso es así en la mayoría de países, pero de una manera mucho menos automática que en el nuestro.

Efectivamente, el artículo 9 de la Ley del Impuesto sobre la Renta de las Personas Físicas, entiende que una persona tiene su residencia habitual en territorio español cuando se dé cualquiera de las dos siguientes circunstancias:

a) Que permanezca en territorio español durante más de 183 días en el año natural o,

(b) Que radique en España el núcleo principal o la base de sus actividades o intereses económicos, de forma directa o indirecta.

A estas dos circunstancias se une una presunción a favor de la administración que, atención, no es una circunstancia, como algunas veces se quiere interpretar, sino solamente eso, una mera presunción, que admite prueba en contrario: se presume que el contribuyente tiene su residencia habitual en territorio español cuando resida habitualmente en España el cónyuge no separado legalmente y los hijos menores de edad que dependan de aquel.

Puesto que, como hemos visto, cualquiera de las dos circunstancias por sí solas basta para la persona ser gravada por su renta y su patrimonio mundiales, vale la pena analizarlas por separado.

Los famosos 183 días. Es razonable que una estancia prolongada en un determinado país es indicativa de una cierta voluntad de permanecer en él, pero nuestra norma adolece de un terrible automatismo. El mero hecho de "pasarse" un día de los 183 establecidos convierte a cualquier persona, automáticamente, en residente fiscal en España, prescindiendo de cualquier elemento volitivo por parte de dicha persona, e incluyendo la posibilidad de que una circunstancia imprevisible haya hecho imposible su marcha del país. El más claro ejemplo lo tenemos en la Resolución de la Dirección General de Tributos en respuesta a una consulta vinculante planteada por un matrimonio libanés que había venido de vacaciones a España y, debido al lock down consecuencia de la pandemia que estamos sufriendo, no podía volver a su país. Haciendo caso omiso de las recomendaciones de la OCDE, la DGT resolvió que los días del confinamiento no iban a descontarse del cómputo de 183 días establecido en el artículo 9.

El núcleo principal de los intereses económicos. La segunda de las circunstancias es todavía más discutible. Imaginemos por un momento un ejemplo un poco extremo, siempre mencionado por el maestro de los fiscalistas internacionales españoles, José Luis de Juan: un canadiense, que en su vida ha pisado España, pero que sabiamente ha ido invirtiendo sus ahorros en acciones de Telefónica, cotizadas en la Bolsa de Nueva York. En virtud de la norma mencionada, dicho canadiense debería ser considerado residente fiscal de España. ¿Tiene eso algún sentido, cuando no ha estado nunca en nuestro país, cuando no disfruta ni de su sol, ni de las ventajas o desventajas que pueda ofrecer? Cosa diferente es que la Administración tributaria tenga capacidad de gravar de alguna manera unas rentas que ha producido una sociedad española, pero ¿residente?. Otro disparate se produce cuando a un ciudadano, que ni siquiera es español, se le atribuye la condición de residente por el mero hecho de tener una casita de veraneo en España pero no disponer, ¡oh terrible pecado! de un certificado de residencia en otro país.

La presunción familiar. Se trata de una presunción que, en términos de influencer, está un tanto out. La búsqueda de oportunidades laborales más allá de nuestras fronteras, el hecho de que lo más normal hoy en día es que en una pareja ambos miembros trabajen, hace que algunas familias no puedan vivir siempre unidas. Es cierto que, como tal presunción iuris tantum admite prueba en contrario, pero en ocasiones se trata de una probatio diabólica o simplemente no se acepta por los órganos tributarios.

Sin embargo, es respecto de los ciudadanos que deciden marcharse de España donde más acusadamente se ponen de manifiesto las semejanzas con los pobres siervos de la gleba. A raíz del tan mencionado proyecto de ley de presupuestos para 2021 que, indudablemente incrementará la presión fiscal para los residentes, vuelve a hablarse en la prensa de los personajes públicos que deciden irse a vivir a otros países, especialmente a aquellos que ofrecen una fiscalidad más amable con determinados colectivos, como las personas que, habiéndose ganado honradamente -o no- la vida, se pueden permitir dejar de trabajar. Quiero llamar la atención sobre el hecho de que no me estoy refiriendo a los que se van tan solo en apariencia, mientras siguen desarrollando su vida ordinaria en España, sino a aquellos que efectivamente se trasladan a otro país lo cual, dicho sea de paso, no debería impedir que de vez en cuando vinieran de visita por motivos familiares o simplemente de vacaciones. Tampoco me refiero a aquellos que se instalan en lo que la administración tributaria española califica de paraíso fiscal y a los que sigue considerando como residentes en España durante el año de su partida y los cuatro años posteriores a su partida. Lo que es injusto porque normalmente la vida en un paraíso fiscal suele ser de lo más aburrida. No, me refiero a los que de verdad se van.

Esos ciudadanos tienen que ir con pies de plomo porque la AEAT les puede "atar" al terrón con toda clase de argumentos. De entrada, deben llevarse a toda la familia y, si su cónyuge decide quedarse en España, mejor que se divorcien antes. Ya saben, la existencia de un cónyuge no separado legalmente hace presumir la residencia en España. Solucionado ese pequeño problema, no se le va a prohibir venir a España, pero ha de estar atento y no apurar los días de estancia porque algunos funcionarios de la AEAT no tienen empacho en "atribuir" "días presuntos" en nuestro país. Y, sobre todo, han de liquidar todo lo que tengan en España e invertirlo en el país de destino, porque como les quede una cuentecita en un banco español, están perdidos: sus intereses económicos estarán en España (no hablemos ya de inmuebles). Naturalmente, tendrán que pagar la posible ganancia patrimonial que hayan podido obtener, pero tampoco perderán mucho con ello: en el caso de tener acciones, y aunque no se las vendan, la AEAT va a recurrir a la exit tax del artículo 95 bis de la Ley del IRPF para exigirles el pago del impuesto o, como mínimo, un aval por la ganancia patrimonial, si es que tienen intención de volver. Y, por último, si pueden vivir sin la pensión que les paga la Seguridad Social, también es aconsejable que renuncien a ella, porque su percepción también se incluye entre los intereses económicos en España.

En todo lo expuesto anteriormente no he mencionado la incidencia que un convenio de doble imposición puede tener en este asunto. Como decía aquella fantástica pareja, "otro día hablaremos del gobierno".

IMPULS A LA MEDIACIÓ

Aquest article es va redactar amb anterioritat a l'aparició de l'actual pandèmia sanitària i a la Declaració de l'Estat d'Alarma; era el projecte amb el qual hi treballaven des del Ministeri de Justícia amb tots els operadors jurídics a principis d'aquest any. Les novetats que aportava cobren especial rellevància en l'actualitat, coneixedors que des del Ministeri preparen una proposta més ambiciosa per les excepcionals circumstàncies que ens envolten.

Mercè Graells Alemany
Col·legiada núm. 25.442

Es va publicar l'Avantprojecte de Llei d'Impuls a la Mediació, per part del Ministeri de Justícia, atesa l'escassa aplicació que aquest sistema de resolució de conflictes ha tingut des de la promulgació de la Llei 5/2012, de 6 de juliol, de Mediació en Assumptes Civils i Mercantils.

Segons exposa el text d'aquest projecte de modificació legislativa, l'aspecte més important radica en el caràcter d'obligatorietat que imprimeix a la Mediació com a pressupost previ a la interposició d'una demanda judicial o, fins i tot, de forma intrajudicial.

És evident que el que es pretén és, com bé ho diu en el seu títol, el "impuls" d'una modalitat de resolució del conflicte per les pròpies parts que l'han originat, la qual cosa exigeix un profund canvi de mentalitat de la societat civil i també dels advocats i jutges.

És important destacar que la negociació pot ser efectuada per tercers –advocats- que intervenen sense la participació directa de les parts en el conflicte, en canvi, la mediació és un procés personal participatiu en el qual els protagonistes són les pròpies parts que es responsabilitzen de les decisions que prenen i aquí radica la diferència. La gestió del conflicte és, en aquest cas, autònoma i no derivada.

ES JUSTIFICA LA REFORMA, ATESA L'ESCASSA APLICACIÓ QUE AQUEST SISTEMA DE RESOLUCIÓ DE CONFLICTES HA TINGUT DES DE LA PROMULGACIÓ DE LA LLEI 5/2012, DE 6 DE JULIOL, DE MEDIACIÓ EN ASSUMPTES CIVILS I MERCANTILS

Les novetats que introdueix l'avantprojecte de llei, principalment, són:

*. Inclusió de la Mediació com a prestació inclosa en el dret a l'assistència jurídica gratuïta quan sigui un pressupost necessari per a l'admissió de la demanda o quan resulti de la derivació judicial. Modificació Llei 1/96 de 10 de gener.

*. Obligatorietat "mitigada". Per a determinades demandes –civils, mercantils, fins i tot transfrontereres- o quan el jutge el consideri necessari.

Obligació amb caràcter previ en un procés declaratiu, sis mesos abans de la presentació de la demanda:

a) Mesures en cas de nul·litat, separació, divorci o les relatives a guarda de menors o aliments (parelles de fet) o modificació de mesures.

b) Responsabilitat per negligència professional.

c) Successions.

d) Divisió judicial de patrimonis.

e) Conflicte entre socis i/o amb òrgans d'administració de les societats mercantils.

f) Reclamacions en matèria de responsabilitat extracontractual (excepte accidents de circulació)

g) Aliments entre parents.

h) Propietat horitzontal i comunitats de béns.

i) Drets reals sobre cosa aliena.

j) Contractes de distribució, agència, franquícia, subministrament de béns i serveis, sempre que hagin estat objecte de negociació individual

k) Reclamacions de quantitat inferiors a 2.000 €, entre persones físiques que no es tracti d'un contracte de consum.

l) Defectes constructius derivats d'un contracte d'arrendament d'obra.

m) Protecció de drets a l'honor, a la intimitat o a la pròpia imatge.

n) Processos arrendaticis que hagin de ventilar-se pels llits del judici ordinari.

*. Obligatorietat de sessió informativa com a pressupost processal necessari per a accedir a la via judicial. Només informació per a conèixer els avantatges de la mediació.

No s'admetran demandes quan no s'hagin intentat mediacions (art.403.apartat 2 LEC).

Haurà d'acompanyar-se a la demanda la documentació acreditativa de l'intent de mediació. De fet, si s'exceptua l'apartat a), la mediació pot assimilar-se als arts. 139 et ss. de la Llei 15/2015, de 2 de juliol, de Jurisdicció Voluntària, relatius a la conciliació.

*. Mediació intrajudicial (LEC art.398 bis i 398 Ter) per derivació: quan el tribunal, una vegada analitzat el cas, es trobi en condicions de conèixer el caràcter "mediable", sempre en cas que no s'hagi intentat abans del procés. S'exclou l'àmbit de l'execució, amb excepció d'alguns supòsits en processos de família.

*. Ampliació a trenta dies naturals el termini de durada de l'efecte suspensiu. (En la Llei 5/12 el termini era de quinze dies). La represa dels terminis es comptarà des que el mediador estengui l'acta final de la mediació.

*. Modificació del art.6 de la Llei 5/12 respecte a l'obligació, en unes certes matèries, d'intentar la mediació –sessió informativa i sessió exploratòria del conflicte- dins dels sis mesos anteriors a la presentació de la demanda.

*. S'haurà d'acompanyar a la demanda la certificació o còpia simple de l'acta aixecada pel mediador (art.266 LEC).

*. Els documents que formin part de la negociació en el procés de mediació estaran subjectes a confidencialitat i no podran constituir fonts de prova del posterior procés (art.283 LEC).

*. No hi haurà pronunciament en costes a favor de la part que no hagi acudit al procés de mediació sense causa que el justifiqui (art.394 LEC).

*. Podrà demanar mesures cautelars qui acrediti ser part d'un procés de mediació (art.722 LEC).

*. En cas d'execució forçosa, en Dret de Família, d'obligacions no pecuniàries i despeses extraordinàries no previstes en mesures definitives, el tribunal podrà decretar suspensió i derivar a mediació en l'acte que ordeni despatx d'execució. (art.776 LEC).

Entendre que els problemes han de resoldre's entre parts, sense necessitat d'acudir a una instància judicial és una forma de vida que hauria d'iniciar el seu aprenentatge a les escoles. El conflicte existeix des de la infància i hauria d'ensenyar-se com gestionar-lo de manera personal, sense dependre d'un tercer i de manera amistosa.

És evident que hi ha controvèrsies que requereixen un procediment judicial quan versen sobre qüestions jurídiques o d'interpretació de la llei. Però multitud de casos podrien ser resolts amb major promptitud i menors costos, tant econòmics com emocionals.

EL CONTRACTE MENOR, UN PROCEDIMENT EN VIES D'EXTINCIÓ?

Reflexions al voltant de la reforma efectuada amb l'entrada en vigor del Reial Decret-llei 3/2020, de 4 de febrer, on es desprèn que la voluntat del legislador és limitar la contractació menor a determinats supòsits molt limitats.

Pablo Urrutia Royo
Col·legiat núm. 32.064

Dintre de l'àmbit de la contractació del sector públic el contracte menor ha estat tradicionalment un dels procediments més utilitzats per raó de la seva agilitat. Aquest procediment consisteix en l'adjudicació directa, sense necessitat de publicitat prèvia, d'un contracte a un determinat proveïdor quan el valor de la contractació se situa per sota de determinats llindars, actualment 40.000 euros en el cas d'obres i 15.000 euros en el cas de subministraments i serveis.

El contracte menor és el més utilitzat per les administracions i les entitats del sector públic, que estan obligades a contractar d'acord amb la normativa de contractació. Del total de la contractes efectuats durant l'any 2016 pels Ajuntaments de Madrid, Barcelona, Màlaga, Sevilla, València i Saragossa, la contractació menor va representar més d'un 75% de mitjana en tots els expedients, arribant en algun cas al 96,80%.

No obstant l'anterior, l'entrada en vigor el mes de març de 2018 de la Llei 9/2017, de 8 de novembre, de Contractes del Sector Públic, va suposar una autèntica actualització del règim jurídic intern de la contractació del sector públic i una millor adaptació a l'ordenament jurídic europeu en aquest àmbit. Un dels principals objectius de la norma, segons es feia constar al seu preàmbul, és la lluita contra la corrupció i la prevenció dels conflictes d'interessos i, particularment, l'establiment de mesures adequades per a la lluita contra el frau i el favoritisme.

EL CONTRACTE MENOR ÉS EL MÉS UTILITZAT PER LES ADMINISTRACIONS I LES ENTITATS DEL SECTOR PÚBLIC, QUE ESTAN OBLIGADES A CONTRACTAR D'ACORD AMB LA NORMATIVA DE CONTRACTACIÓ

Des d'aquesta perspectiva, els procediments de contractació que s'han vist més afectats són, d'una banda, l'anomenat negociat

TOT I QUE LA CONTRACTACIÓ MENOR ÉS UNA EINA PROFITOSA PER LA SEVA UTILITAT, LA SEVA REGULACIÓ ACTUAL, I EL CONTROL QUE DEL MATEIX FAN LES INSTITUCIONS FISCALITZADORES DE L'ACTIVITAT PÚBLICA, PORTEN ALS GESTORS PÚBLICS A PLANTEJAR-SE LA LIMITACIÓ DEL SEU ÚS

sense publicitat, en relació amb el qual s'ha desactivat la possibilitat de fer-ne ús únicament en funció de la quantia de la contractació i, d'una altra banda, el contracte menor. En relació amb aquest darrer, s'ha establert la necessitat de justificar en l'expedient que no s'està alterant l'objecte de la contractació per evitar l'aplicació de les regles generals de la contractació, com són els principis de publicitat, transparència i igualtat de tracte entre els licitadors. I també es vol garantir que el contractista escollit no ha subscrit altres contractes menors que individual o conjuntament superin els llindars aplicables a aquest tipus de procediment.

Algunes d'aquestes mesures es van modificar amb l'entrada en vigor del Reial Decret-llei 3/2020, de 4 de febrer, que va eliminar l'obligació de justificar que el contractista no ha subscrit més contractes menors que individual o conjuntament superin els llindars de la contractació menor, però el cert és que es manté l'exigència de justificar que no s'està alterant l'objecte del contracte amb la finalitat d'evitar l'aplicació dels esmentats llindars.

Traslladant l'anterior a la pràctica, es pot concloure que la voluntat del legislador és limitar la contractació menor a un procediment que només hauria d'entrar en joc quan una entitat subjecta a la normativa de contractació del sector públic té una necessitat amb un valor estimat inferior als llindars d'aquest procediment i que és de caràcter puntual o esporàdica, i no pas recurrent, repetitiva o periòdica.

En aquest sentit, el Tribunal de Comptes (Informe núm. 1.361 de fiscalització de la contractació menor celebrada pels Ajuntament de més de 500.000 habitants durant l'exercici 2016) ha posat de manifest que sis grans municipis de l'Estat espanyol poden haver fraccionat contractes amb la finalitat d'adjudicar-los de forma directa i evitar la tramitació de concursos públics.

Tot i que la contractació menor és una eina útil, perquè és la més àgil de les que hi ha, la seva regulació actual, juntament amb el control que del mateix realitzen les institucions fiscalitzadores de l'activitat pública, porten als gestors públics a plantejar-se la limitació del seu ús. I davant d'aquesta circumstància és on cobra més sentit promocionar la professionalització en contractació pública que també persegueix l'actual règim jurídic, així com disposar d'un assessorament jurídic de qualitat en aquest àmbit.

En molt pocs anys, la contractació en les administracions i el sector públic està experimentant canvis molt profunds. Trencar amb la cultura i amb la pràctica, tan arrelada en alguns àmbits, no és una tasca fàcil, ni per les administracions ni pels proveïdors. MJ

EL NOU PROTOCOL DE CLASSIFICACIÓ INICIAL EN MEDI OBERT

Descripció molt il·lustrativa del nou protocol que constitueix una mesura molt progressista i demostra l'actual tendència de l'Administració Penitenciària.

Comissió Dret Penitenciari de l'ICAB

Fa anys que, des d'aquest Il·ltre. Col·legi de l'Advocacia, s'ha interessat un Protocol de Classificació especial per a penes curtes de presó que permeti reduir el temps d'anàlisi previ a la classificació inicial, en aquells supòsits en els que el tercer grau es planteja com a una opció molt previsible.

Finalment, això s'ha materialitzat amb la recent Instrucció 5/2020, sobre l'aplicació del Protocol d'ingrés i classificació en centres oberts de Catalunya.

Ja l'any 2014, la Comissió de Dret Penitenciari va elaborar i presentar al Centre Directiu una proposta de Protocol de Classificació en Medi Extern, posant de manifest la importància de col·laborar amb els òrgans jurisdiccionals. Posteriorment, des de la Comissió de Defensa també es va presentar un altre projecte amb la mateixa finalitat.

El Protocol de Classificació Inicial en el Medi Obert que finalment ha adoptat la Secretaria de Mesures Penals, i que s'aplicarà com a prova pilot en els Centres de Ponent i Trinitat, pren les bases dels plantejaments emanats en el seu dia des d'aquest Col·legi i s'aproxima al projecte que també s'està valorant des la Secretaría General de Instituciones Penitenciàries, posant els tempos de classificació inicial en 2-3 setmanes.

La implementació de l'esmentat Protocol trencarà amb el procedir habitual per a la classificació inicial dels interns, constituint una millora importantíssima per a aquests, ja que, si el procés resulta exitós, el període de temps que l'intern hauria de romandre a l'establiment penitenciari oscil·laria entre les 2-3 setmanes, el que és menys de la meitat dels tempos en els que actualment ens movem.

Per a poder ser objecte d'aquest procés classificatori "exprés", cal que es compleixi amb els següents requisits objectius i valoratius:

Requisits objectius: la presentació voluntària o revocació de la llibertat condicional (excepte per la comissió de nous delictes); primarietat penitenciària (no exigint-ne la delictiva); no haver tingut incidents amb la justícia en els dos anys previs; durada màxima de 5 anys de presó; que, en el seu cas, s'hagi satisfet la responsabilitat civil, existeixi un pla de pagaments o s'hagi declarat insolvent al reu; i que la persona penada acrediti aquestes dades.

Criteris d'exclusió objectius: l'existència de causes pendents; delicte comès en el sí d'una organització criminal; tipologia del delicte contra la llibertat sexual, VIGE, VIDO o els delictes continguts a l'art. 72.5 LOGP; o que la persona compti amb mesures cautelars de VIGE i/o VIDO.

Requisits valoratius: actitud responsable i motivació al canvi; activitat pro social després del delicte; habitatge i mitjans per a subsistir; entorn social favorable; si es tracta d'una persona que té problemàtiques d'índole social, personal o de salut, que es trobi estable o en tractament; Riscanvi amb resultats baixos.

Criteris d'exclusió valoratius: entorn pròxim de risc (tant a nivell delinqüencial com de consum de tòxics); que la persona es trobi travessant una situació de crisi personal o social no estabilitzada; o que mostri traços de personalitat antisocial o psicopaties.

El procés s'iniciarà a través d'una entrevista telefònica amb els Serveis Socials Penitenciaris, que faran al reu una sèrie de preguntes. Si es considera que el cas encaixa dins del Protocol, el següent pas consistirà en

Conferència ICAB sobre Medi Obert
La Comissió Justícia Penal Internacional i Drets Humans, la Comissió de Dret Penitenciari i la Comissió de Defensa dels Drets de la Persona i del Lliure Exercici de l'Advocacia van organitzar el 19 de novembre la conferència sota el títol 'Presentació del nou projecte de classificació inicial en Medi Obert'. Va ser inaugurada per Carmen Valenzuela, diputada de la Junta de Govern de l'ICAB i Erika Torregossa, presidenta de la Comissió de Justícia Penal Internacional i Drets Humans, i moderada per Carles Martínez, president de la Comissió de Dret Penitenciari. Es va comptar amb les intervencions de Marta Martí investigadora en criminologia amb la presentació de l'estudi 'Una defensa de la classificació inicial de les penes curtes en règim obert' i de Rosa Maria Martínez, cap del Servei de Medi Obert i Serveis Socials, amb l'exposició programa Classificació Inicial en Medi Obert (CIMO) a l'ICAB.

una entrevista amb el Treballador Social del Centre, on el penat haurà d'aportar la documental que acrediti les seves circumstàncies. Aquesta documentació també serà examinada pel Jurista a fi de constatar que, efectivament, es compleixen els pressupòsits per a l'aplicació del Protocol. Si aquest també fos el criteri del Treballador Social, es tornarà a citar al penat per tal que en el termini de 5 dies s'entrevisti amb el Jurista i Psicòlegs del Centre.

Amb posterioritat, si l'Equip d'Observació i Tractament valora positivament el cas, s'emplaçarà al reu per ingressar durant els següents 5 dies.

Si en qualsevol moment de l'ínterim, s'estima que el reu no compleix amb els requisits per a una Classificació Inicial en Medi Obert, se li notificarà de forma escrita que ha d'ingressar en un Centre Penitenciari i s'informarà a l'òrgan competent per tal que reactivi l'execució de la pena.

Una vegada s'ha produït l'ingrés en el Centre Obert, el temps d'estada en aquest serà el més breu possible, de manera que els professionals faran la proposta de classificació amb la informació obtinguda de les entrevistes i documentació aportada per l'intern, elevant-la al Centre Directiu, el qual li donarà tràmit prioritari i hauria de resoldre sobre la mateixa, idealment, en 10 dies.

Si, tot i haver-ne valorat com a possible la seva classificació inicial des de Medi Obert, després de l'examen del cas i la realització de les entrevistes, finalment s'estima que no concorren en l'intern favorablement qualificades les variables a ponderar, o es tracta d'un cas dubtós, i des del Centre es proposa una Classificació Inicial en segon grau, l'intern serà traslladat a un Centre Penitenciari Ordinari, on romandrà en el règim de vida corresponent al segon grau fins que es resolgui la seva classificació.

A la vista del procediment descrit, esdevé indispensable la col·laboració i coordinació amb els òrgans jurisdiccionals. Per això, el proppassat mes de febrer es van reunir a la Ciutat de la Justícia, Jutges, Magistrats, Fiscals i la Comissió de Dret Penitenciari, posant-se en comú les vicissituds que podrien sorgir a cadascun dels actors implicats en aquest procés. Per exemple, la incidència de les Interlocutòries d'incoació d'executòria que inclouen l'ordre de crida i cerca del reu pel seu immediat ingrés a presó, variable que trenca amb el requisit essencial de presentació voluntària.

Així les coses, la implantació del Protocol constitueix una mesura molt progressista que demostra la tendència de l'Administració Penitenciària cap a l'obertura de les presons per a la reinserció del penat, finalitat última de les penes. MJ

EL COL·LEGI ES MOU

L'ICAB DEFENSA INCLOURE NOUS COMPORTAMENTS DE VIOLÈNCIA MASCLISTA A L'ORDENAMENT JURÍDIC

El Col·legi de l'Advocacia de Barcelona va assenyalat com a essencial la necessitat d'identificar noves formes de violència masclista, com la violència econòmica o la violència present a Internet, i encaixar-les en l'ordenament jurídic, durant el webinar 'Actualització en el tractament de la violència masclista', que va organitzar amb motiu del "Dia internacional per a l'eliminació de la violència contra les dones".

Durant la presentació de la trobada digital, la degana de l'ICAB Mª Eugènia Gay, també va destacar que la desigualtat i el tracte indigne s'amaga sota formes subtils en què preval la voluntat de l'home de menyscabar la integritat, la llibertat i la dignitat de la dona. Aquest és el cas de la denominada violència econòmica, on l'autor aprofita situacions de cotitularitat, com per exemple les derivades d'un préstec persona, per deixar d'abonar la seva part o negar-se a la renegociació del crèdit o la firma d'una dació de pagament, amb l'única finalitat de perjudicar la seva ex-parella. Així mateix, la degana de l'ICAB també va apuntar que la violència masclista està present en les xarxes socials i internet. Per això va subratllar la importància d'identificar aquests comportaments i incloure'ls en l'ordenament jurídic per tal d'adequar la legislació a la protecció integral que s'exigeix per part del Conveni d'Istanbul de l'any 2011.

En la trobada digital, moderada per Carmen Valenzuela, diputada de l'ICAB i presidenta de la Comissió del Torn d'Ofici i Assistència a la Persona Detinguda, i per Mª del Carmen Sánchez, advocada i vocal de la Comissió del Torn d'Ofici i Assistència a la Persona Detinguda, també van intervenir com a panelistes la Fiscal de Sala Delegada contra la Violència sobre la Dona de la Fiscalia General de l'Estat, Pilar Marín Nájera; la Magistrada del Jutjat de Violència sobre la Dona número 2 de Las Palmas de Gran Canaria, Auxiliadora Díaz Velázquez; i l'advocada, Degana del Col·legi d'Advocats de Badajoz (2011-2019) i ex presidenta de la subcomissió de Violència contra la Dona del Consejo General de la Abogacía espanyola (CGAE), Filomena Peláez Solis.

En el transcurs del webinar també es va posar en relleu que la perspectiva de gènere ha d'estar present en tots els programes formatius i que els professionals i agents socials que tracten amb les eventuals víctimes han de comptar amb una preparació específica, que pot resultar extremadament útil per prevenir i detectar conductes i situacions en què es vulneren els drets de les dones".

BALANÇ DE LES ACTUACIONS DEL TORN D'OFICI EN MATÈRIA DE VIGE

El Col·legi també va fer balanç de les actuacions en matèria de violència de gènere a l'àrea d'influència de l'ICAB (Arenys de Mar, Badalona, Barcelona, Berga, Cornellà de Llobregat, Gavà, l'Hospitalet de Llobregat, Igualada, Prat de Llobregat, Sant Boi de Llobregat, Santa Coloma de Gramenet, Vilafranca de Penedès i Vilanova i la Geltrú). Així, des del gener fins al 23 de novembre del 2020, el Torn d'Ofici va dur a terme 3.457 actuacions, si bé aquestes van baixar lleugerament respecte a l'any 2019 (3.796) s'han observat noves tendències i modalitats de violència.

NOVES FORMES DE VIOLÈNCIA

Des del Servei d'Orientació Jurídica (SOJ) també es va destacar que hi ha hagut un increment d'una altra forma de maltractament, que està denunciat i previst en el projecte de llei de violència masclista: la violència econòmica; es tracta d'una violència invisible que cal visibilitzar. Des del Torn d'Ofici també es va alertar d'un increment significatiu d'agressions sexuals entre joves i en aquest sentit consideren que xarxes socials poden ser per a molts

joves una una influència negativa perquè a través d'elles es transmeten estereotips masclistes. Per això des de l'ICAB es defensa una educació basada en la perspectiva de gènere que desconstrueixi aquelles idees estereotipades que afavoreixen la discriminació i la violència.

ACOMPANYAMENT I ASSISTÈNCIA JURÍDICA A LES VÍCTIMES

Per tot això l'ICAB ressalta la importància de l'acompanyament i l'assistència jurídica a les víctimes de violència de gènere en el moment previ a la interposició de la denúncia, ja que d'aquesta manera es pot garantir que la persona rebi una informació completa dels seus drets des del principi, així com un acompanyament legal i emocional al llarg de tot el procés. Malgrat la col·laboració que l'ICAB té amb els Mossos d'Esquadra les dades indiquen que està costant molt aconseguir que aquesta atenció primera realment es realitzi. Així a la ciutat de Barcelona, es va aconseguir en un percentatge del 20, 57% -dada que es valora positivament però que és encara molt baixa. A la resta de delegacions de l'ICAB es dona en un percentatge entre el 8 i un 10%. Per això des de l'ICAB es considera que a efectes de solucionar aquest escull seria convenient que en la nova llei de violència masclista s'establís la perceptivitat d'assistència lletrada a víctimes, a denunciants en la primera declaració en seu policial, i que seria bo legislar per tal de què aquesta primera assistència es consideri legalment preceptiva.

Enguany amb motiu del Dia Internacional per a l'eliminació de la violència contra les dones no es va poder llegir el tradicional manifest de denúncia a les escales del Palauet Casades, ja que les circumstàncies actuals derivades de la pandèmia ho van fer impossible, per això la Comissió de Dones Advocades del Col·legi de l'Advocacia de Barcelona va realitzar un vídeo, viralitzat a les xarxes socials, on es fa palesa la necessitat d'eliminar aquesta violència envers les dones.

L'ICAB REIVINDICA LA NECESSITAT DE MILLORAR L'ACCÉS A L'HABITATGE DE LLOGUER SOCIAL A CATALUNYA

El Col·legi i COHABITAC, l'associació de les fundacions promotores i gestores d'habitatges de lloguer social a Catalunya i entitat federada a la Taula del Tercer Sector Social de Catalunya, el Col·legi d'Economistes de Catalunya, i la Secretaria de l'Agenda Urbana i Territori de la Generalitat de Catalunya van participar en l'acte de presentació de l'estudi 'Reptes i limitacions de la promoció i la gestió d'habitatges de lloguer social a Catalunya", elaborat per la Fundació Hàbitat3. La presentació de l'estudi es va realitzar el passat 9 de novembre de forma telemàtica.

Durant la benvinguda de l'acte, la degana de l'ICAB ,Mª Eugènia Gay, va explicar que l'estudi posa de manifest l'existència d'un problema de caràcter estructural a Catalunya, que es relaciona directament amb el dret a un habitatge digne, i per això va posar de manifest que l'accés a un l'habitatge digne és una de les reivindicacions de l'Advocacia Catalana i que continuaran exigint a les Administracions tots els esforços fins que aquest sigui un dret incontestable. D'altra banda, la degana també va explicar que la Comissió de Normativa del Col·legi de l'Advocacia de Barcelona i de l'Advocacia Catalana (CICAC) ha creat un grup de treball sobre habitatge social que "pretén estudiar les polítiques públiques que s'haurien de desplegar per tal de garantir l'habitatge protegit, ja que la inversió que actualment s'està realitzant és molt escassa".

En la benvinguda institucional de l'acte també hi van participar el president de COHABITAC, Pere Esteve, i el degà del Col·legi d'Economistes de Catalunya,Anton Gasol. Mentre que Agustí Serra, secretari de la Secretaria d'Agenda Urbana i Territori, va posar en relleu les actuacions de la Generalitat de Catalunya en relació amb l'habitatge de lloguer social i la presidenta de la Fundació Hàbitat 3, Carme Trilla, va exposar les conclusions de l'informe "Reptes i limitacions de la promoció i gestió de l'habitatge de lloguer social a Catalunya" que evidencien les limitacions i els obstacles del marc actual per a la re-

alització de l'activitat de promoció d'habitatge de lloguer a Catalunya i per això es proposen mesures que serien òptimes per desencallar aquesta tasca.

Les conclusions i la cloenda de l'acte van anar a càrrec de Francina Alsina, presidenta de la Taula del Tercer Sector Social de Catalunya, i de Jesús Sánchez, secretari de la Junta de Govern de l'Il·lustre Col·legi de l'Advocacia de Barcelona i president de la Comissió de Normativa de l'ICAB. L'acte va ser moderat per Martí Batllori, advocat, coordinador del grup de treball d'habitatge social de la Comissió de Normativa ICAB-Consell Advocacia Catalana, i del grup de treball d'habitatge i dret a l'energia de la Taula del Tercer Sector Social de Catalunya.

LA III EDICIÓ DEL CONGRÉS DE DRET LABORAL REFLEXIONA SOBRE LA SITUACIÓ DELS ERTO I EL TELETREBALL

L'ICAB, a través de Secció de Dret Laboral va celebrar els passats 12 i 13 de novembre la III edició del Congrés de Dret Laboral (ON-LINE).

El Congrés va ser inaugurat per M.ª Eugènia Gay, degana de l'ICAB, Verónica Martínez Barbero, directora General de Treball del Ministeri de Treball i Economia Social del Govern d'Espanya; Emma Gumbert Jordan, diputada de la Junta de Govern de l'ICAB; i Enrique García Echegoyen, president de la Secció de Dret Laboral de l'ICAB.

Durant la inauguració del congrés, la degana de l'ICAB va assenyalar que l'alentiment de l'activitat econòmica, professional i laboral del país durant els últims mesos tindrà un impacte sense precedents en termes de litigiositat, on la jurisdicció social serà una de les que es veurà més afectades, ja que el nombre d'acomiadaments i de procediments concursals ja mostra un increment significatiu respecte a l'exercici anterior.

El III Congrés de Dret Laboral va abordar, a través de 4 taules rodones, temes de rabiosa actualitat com són la situació dels ERTO després del Reial Decret-llei 30/2020, de 29 de setembre de mesures socials en defensa de l'ocupació; les principals problemàtiques davant el Servei Públic d'Ocupació Estatal (SEPE) i la Tresoreria General de la Seguretat Social (TGSS); l'obligació de mantenir l'ocupació i l'eventual qualificació dels acomiadaments en època de COVID-19, així com les qüestions suscitades amb l'entrada en vigor del Real Decret-Llei 28/2020 de 22 de setembre de teletreball.

LA III EDICIÓ DE CONGRÉS SOBRE ACTUALITAT MERCANTIL REFLEXIONA SOBRE LES ÚLTIMES NOVETATS EN LA LEGISLACIÓ D'AQUESTA BRANCA DEL DRET

El Col·legi de l'Advocacia de Barcelona va celebrar els passats 26 i 27 de novembre la III edició del Congrés d'Actualitat Mercantil de forma totalment telemàtica.

L'esdeveniment va ser organitzar per la Secció de Dret Mercantil de l'ICAB juntament amb el Grup de Recerca en Dret Mercantil (2017SGR01782) i el Projecte d'investigació I + D "Cap a una nova regulació dels grups de societats: problemàtica societària i concursal" (PGC2018-096025-B-10).

El Congrés va ser inaugurat per la degana de l'ICAB, Mª Eugènia Gay, el president de la Secció de Dret Mercantil del Col·legi, Lluís Esquerra, i el catedràtic de dret mercantil i coordinador del Grup de Recerca en Dret Mercantil, Daniel Vázquez.

Durant la inauguració del congrés, la degana va destacar els greus efectes socials i econòmics sense precedents que la pandèmia ha causat en nombrosos sectors econòmics, que les empreses s'han vist obligades a dur a terme reestructuracions i moviments de tot tipus amb la finalitat d'intentar salvar la situació i vetllar per la seva continuïtat així com les diferents i nombroses novetats legislatives a què s'ha vist sotmès el sector durant els últims mesos.

Precisament el III Congrés sobre Actualitat Mercantil va servir per analitzar, a través de diferents taules i blocs temàtics, qüestions com la problemàtica del dret de separació per falta de dividends prevista en l'art. 348 bis de la Llei de societats de capital, les operacions vinculades en el marc de grups de societats, l'aplicació de la clàusula 'rebus' en els contractes mercantils o la responsabilitat dels administradors davant eventuals situacions de refinançament i dissolució per pèrdues.Per a això es va comptar amb la participació com a ponents d'una desena de professionals reconeguts dins 'àmbit jurídic.

Un altre dels objectius de les Jornades va ser fer un recorregut per la jurisprudència de Tribunal Suprem més recent en matèria mercantil amb una taula de tancament específica per portar a col·lació aquelles resolucions que s'han de tenir en compte per a la pràctica professional.

INFORME 'ADVOCACIA FUTURA 2021': PROSPECTIVA DE CANVI EMERGENT

La transformació tecnològica no només està provocant canvis en la societat, sinó també en els models de negoci, ja que aquests s'han hagut d'adaptar a les necessitats sorgides a l'actualitat. Per aquest motiu, el Consejo General de la Abogacía Española (CGAE) va elaborar l'informe 'Advocacia Futura 2021: prospectiva de canvi emergent', que a través de set blocs defineix aspectes clau sobre l'impacte tecnològic en un futur en relació amb l'advocacia.

El primer bloc de l'informe fa referència a la intel·ligència artificial i indica que a Espanya el seu ús principal respecte a l'advocacia està relacionat amb els "chatbots" en els despatxos i l'automatització de tasques concretes. El segon tracta sobre el "blockchain" que s'està utilitzat en processos tant per a prestar serveis, com per motius particulars. El tercer bloc es basa en l' IOT, és a dir, sobre els dispositius connectats on es té en compte aspectes sobre la privacitat de les dades personals i el fet d'aportar solucions segures.

El quart planteja les innovacions mèdiques, les quals fan referència a la legislació sobre l'ètica i la integritat de les persones, i el fet de supervisar l'incompliment de les diferents normes establertes en aquest àmbit. El cinquè bloc aborda el tema de la realitat virtual i augmentada i és de gran importància, ja que ha fet que es canviï la manera de relacionar-se i interactuar amb l'entorn. El sisè està relacionat amb la impressió 3D amb la qual cosa s'ha de tenir en consideració el dret a la propietat intel·lectual.

Finalment, el setè bloc tracta sobre l'envelliment de la població, de manera que apunta que l'advocacia hauria especialitzar-se en la defensa dels drets de les persones grans en diferents àrees.

SI VOLS EXERCIR L'ADVOCACIA, COMENÇA AMB EL POSTGRAU DE PRÀCTICA JURÍDICA. ARA EN EDICIÓ ONLINE I PRESENCIAL, TRIA LA QUE MÉS ET CONVINGUI

L'Escola de Pràctica Jurídica (EPJ) del Col·legi de l'Advocacia de Barcelona és la formació pràctica idònia per iniciar-se en l'advocacia. A més, aporta destresa i experiència a un llicenciat o llicenciada o graduat o a graduada en Dret que desitgi exercir l'advocacia.

Enguany el Postgrau s'ofereix en modalitat presencial o on-line i ja estan obertes les inscripcions per a l'edició de març a desembre de 2021!

Aquesta dualitat de modalitats ha permès a alumnes com la Nadia De la Llave cursar des de Madrid aquest Postgrau. Ella assegura que fins a la data es troba molt contenta i ens explica que no troba gens a faltar no estar

presencialment a l'aula, ja que mitjançant la plataforma ZOOM, "la interacció amb el professor i la resta de companys i companyes és la mateixa".

De la Llave tenia clar que després d'un Màster i dos Postgraus el que buscava era un formació eminentment pràctica i tot i haver optat per un curs totalment ON-LINE, explica que "són cursos impartits per advocats i advocades en actiu, amb casos pràctics del seu dia a dia, la qual cosa et permet una aproximació a casos reals".

El Postgrau està impartit per un brillant equip docent especialitzat en a cada una de les 7 especialitats, entre les quals s'hi troben: civil, penal, laboral, administratiu, mercantil, família i financer. A més, el curs dona la possibilitat de realitzar pràctiques voluntàries en Institucions Públiques, despatxos col·laboradors i empreses, fer simulacions de judicis a l'Escola Judicial, immersions en casos reals, visites a institucions públiques i privades, assistència a judicis i serveis de guàrdia, simulacions de judicis a les aules de l'EPJ perquè el lletrat en pràctiques aprengui a desenvolupar-se davant d'un jutge o tribunal, seminaris i treballs en grups reduïts, pràctiques a les aules preparades per a exposicions audiovisuals amb sistemes multimèdia, connexió a Internet, videoconferències i una sala exclusiva d'estudi a la Biblioteca de l'ICAB per als alumnes del Postgrau de Pràctica Jurídica.

La Lidia Pérez Sáez és professora del Postgrau de l'EPJ de l'ICAB des de l'any 2007 i imparteix la matèria de Processal civil. L'advocada garanteix que gràcies al Postgrau "s'adquireixen eines pràctiques pel plantejament jurídic i l'estratègia processal dels assumptes. Els dona seguretat i confiança per a la seva actuació davant dels tribunals, i potencia les seves capacitats".

Gràcies a què enguany el Postgrau es fa de forma presencial i on-line, Pérez Sáez considera que es pot garantir l'accés i la continuïtat de la formació a tots els companys i companyes", ja que l'experiència de la ràpida adaptació de l'ICAB a les noves eines de formació "ens ha permès el contacte i la interacció amb els alumnes, amb classes dinàmiques i participatives".

Les pràctiques d'iniciació a la professió que s'imparteixen des de l'EPJ estan homologades pel Consejo General de la Abogacía Española (CGAE) i pel Consell de l'Advocacia Catalana (CICAC), per la qual cosa ofereixen una garantia de qualitat, ja que estan subjectes a un control permanent, així com a una revisió i renovació constants.

Per a José Mª Ibiza Gabandé, qui va cursar i finalitzar el Postgrau recentment considera que aquesta formació resulta "essencial". En el seu cas, especialitzat en Dret Mercantil, assegura que "l'especialització ensenyada a la Universitat no aprofundeix en la pràctica real societària, entre altres motius, per la manca de temps". Per aquesta raó, el Postgrau de Pràctica Jurídica de l'ICAB fa especial èmfasi en la vessant pràctica. D'aquesta manera, per a Ibiza, aquestes sessions han estat fonamentals ja que "obliguen a aplicar tota la matèria apresa a situacions reals i alhora a estar en contacte directe amb els clients", la qual cosa permet crear "una mentalitat estratègica on poder aplicar el dret".

D'altra banda, Helena Batallé Pérez, alumna en curs del Postgrau de manera on-line, valora molt positivament l'experiència de poder cursar-lo telemàticament ja que per qüestions personals no li és possible fer-lo presencialment. A més, com a advocada que exerceix, assegura que actualment es fan molts casos on-line, la qual cosa fa que el curs s'apropi més a la realitat d'avui en dia. També

destaca la gran dinamització en el grup, per això el recomana "ferventment".

Si després de cursar el grau en Dret vols exercir l'advocacia comença per l'EPJ. Reserva la teva plaça a www.icab.cat

PROPERS ESDEVENIMENTS

SANT RAIMON DE PENYAFORT 2021, PARTICIPA-HI!

L'ICAB ja té programats els actes de la propera festivitat de Sant Raimon de Penyafort que tindrà lloc a finals de gener de 2021 i que s'han hagut d'adaptar amb motiu de la COVID-19. La formació serà un dels eixos essencials d'aquesta festivitat. Consulta el programa detallat al web www.SantRaimon.cat! Participa-hi!

4 I 5 DE FEBRER, III WOMEN BUSINESS & JUSTICE EUROPEAN FORUM

Els propers 4 i 5 de febrer el Col·legi de l'Advocacia es convertirà de nou en un referent per visibilitzar el talent femení i per assenyalar el camí de com es com pot continuar avançant per tal d'aconseguir una societat més igualitària. Serà a través de la celebració del III Women Business & Justice European Forum. Reserva't les dates! Més informació a www.icab.cat

SAVE THE DATE! PRIMER CONGRÉS SOBRE EL PRINCIPI DE TRANSPARÈNCIA EN LA CONTRACTACIÓ PREDISPOSADA I LA SEVA PROJECCIÓ COM A VALOR TRANSVERSAL EN LA SOCIETAT.

El Col·legi de l'Advocacia de Barcelona té previst organitzar els dies 18 i 19 de febrer de 2021 la primera edició del Congrés sobre el principi de transparència en la contractació predisposada i la seva projecció com a valor transversal en la societat. Consulta el programa a www.icab.cat

TÍTOL D'EXPERT EN DRET DE CONSUM, PROPER INICI MARÇ 2021

Les relacions de consum estan generant en els últims anys una elevada conflictivitat cosa que fa que la seva regulació prengui cada dia més rellevància. Per aquest motiu l'ICAB organitza un curs de 100 hores de durada, en format blended, per oferir una solució per a la formació dels professionals en Dret de Consum i que permetrà a tots els estudiants que el superin tenir una titulació oficial avalada per la Universitat de Barcelona.

NOTA INFORMATIVA

AJUTS A AUTÒNOMS

Silvia Solé, advocada, Consell Assessor de Mon Jurídic

La situació econòmica causada per la Covid-19 no ha deixat a ningú indemne, menys encara als emprenedors i autònoms, els quals representen bona part del teixit empresarial català, entitats que formen part del motor i dinamització de l'economia catalana, donada la seva gran capacitat i potencial de crear valor.

A aquests agents econòmics, no els hi ha resultat fàcil adaptar-se als canvis constants que la segona onada de la pandèmia ha comportat, tornant a deixar als autònoms sota mínims, en trobar-se molts d'ells, afectats pel toc de queda i les restriccions imposades per les Autoritats. És per això que les entitats públiques, conscients de la realitat d'aquests agents econòmics, han promogut una sèrie d'ajuts.

El Departament de Treball, Afers Socials i Famílies del Govern de la Generalitat, va promoure, als inicis del passat mes de novembre, una sèrie d'ajuts extraordinaris, destinats al manteniment de l'activitat econòmica de les persones treballadores autònomes, en forma de pagament únic, que suposaven un import fix de 2.000 euros. El fons inicial pressupostat va ser de 20 milions d'euros, els quals s'afegien als ajuts aprovats el passat mes de març que van beneficiar a 8.869 persones autònomes. Malauradament, aquest segon paquet d'ajuts, es va exhaurir en poques hores degut a la insuficiència dels fons

pressupostats per la Generalitat, problemàtica a la qual es va sumar els nombrosos incidents tècnics en els servidors que donaven accés al tràmit telemàtic. Com a resultat, només 10.000 sol·licituds van poder ser ateses, i la concessió dels ajuts, va atendre a l'ordre d'inscripció dels demandants i no a un criteri de necessitat.

Davant la problemàtica gestió, el Govern ha treballat en solucions encaminades a què no es repeteixin les situacions viscudes, de tal manera que, en primer lloc, s'ha articulat un procediment d'inscripció prèvia als registres electrònics per tal de constar com a persona afectada i sol·licitant d'aquests. El període d'inscripció va començar el passat 30 de novembre, tancant el mateix el 7 de desembre de 2020. Aquesta inscripció representa un requisit previ essencial per l'autònom en cas de voler sol·licitar fons públics, no essent possible l'accés sense haver complert prèviament el tràmit de registre.

Els requisits per poder realitzar aquesta inscripció prèvia, són els mateixos que en l'anterior convocatòria:
• Estar donats d'alta al Règim Especial de Treballadors Autònoms (RETA) i exercir activitat econòmica com a persona física a títol individual, mutualistes, societaris, socis cooperativistes o amb un màxim de 6 persones contractades per compte aliè, incloses el titular o els titulars.
• Tenir domicili fiscal a Catalunya.
• La base imposable de la darrera declaració de la renda, ha de ser igual o inferior a 35.000 euros.
• Que el rendiment net de l'activitat dels tres primers trimestres de 2020 no ha de superar l'import de 13.125 euros.

Per a la inscripció prèvia, les persones interessades que compleixin els requisits anteriorment mencionats, han d'omplir el formulari disponible al portal de tramitació Canal Empresa: http://canalempresa.gencat.cat. Finalment, i un cop tancat el registre, el passat 7 de desembre, amb un total de 116.000 sol·licituds presentades, el Govern ha convocat el Consell Català del Treball Autònom per traslladar-los el volum total de sol·licituds i valorar conjuntament la fórmula més àgil per atendre-les. S'ha decidit destinar 232 milions d'euros en total, xifra que suposa percebre un ajut que ascendeix a 2.000 euros per cada expedient tramitat.

Aquests ajuts suposen una cobertura del 100% de les sol·licituds presentades, i els pagaments s'efectuaran durant aquest mes de desembre i en tot cas, abans d'acabar les vacances de Nadal. Atès que la presentació del formulari d'inscripció al registre ja tenia els efectes de sol·licitud de l'ajut, els treballadors inscrits no hauran de fer cap altre tràmit addicional per percebre'l.

L'ajut serà compatible amb d'altres de la Generalitat, amb excepció dels ajuts concedits en l'anterior convocatòria del passat mes de novembre comentada, de la qual se'n van beneficiar 10.000 persones treballadores autònomes, i de la convocatòria també del mateix Departament per a la concessió de subvencions per afavorir l'autoocupació de joves inscrits al programa de Garantia Juvenil per a l'any 2020.

40 UNDER 40 INTERNATIONAL ARBITRATION

Des del Col·legi de l'Advocacia es vol potenciar i donar a conèixer els sistemes ADR. En aquest sentit volem destacar el coneixement d'obres com «40 under 40 International Arbitration» editada per l'àrbitre internacional Carlos González-Bueno i que compta amb el pròleg d'Alexis Mourre, president de la Cort d'Arbitratge Internacional de la Cambra de Comerç Internacional (CCI).

Aquest llibre reuneix quaranta autors que es troben entre les estrelles emergents més prometedores de l'arbitratge internacional, 40 professionals brillants, menors de 40 anys, procedents de tots els continents, gairebé la meitat de les quals són dones.

De l'obra es desprèn que assolir una major diversitat de gènere, generacional i regional és una condició fonamental per mantenir la confiança en l'arbitratge com a sistema global de justícia i com a mitjà just i legítim per resoldre conflictes comercials internacionals amb la globalització i l'auge dels mercats emergents, en particular a Àsia i Àfrica. Per això posa de manifest que les institucions arbitrals han d'arribar a una població molt més àmplia d'àrbitres de diversos orígens i experiències si vol satisfer les necessitats dels usuaris de l'arbitratge en les properes dècades.

Els temes elegits pels autors van sobre els fonaments de l'arbitratge, com ara el degut procés, la independència i la imparcialitat, el paper de la bona fe i els drets humans. El llibre també tracta d'una manera talentosa i alhora innovadora qüestions com el paper de la psicologia en l'arbitratge, els biaixos cognitius, el finançament de tercers o la forma en què la tecnologia transformarà la nostra professió en els propers anys.

Podrien mantenir el ritme **sense tu**?

altermútua
ADVOCATS

Ara que pots, **protegeix el seu futur**.

Tots pensem que a nosaltres no ens passarà, però la veritat és que hi ha circumstàncies que no podem escollir. El que sí podem triar és **protegir els qui estimem** per si algun dia no hi som.

· **Renda d'Orfenesa** fins als 25 anys dels teus fills
· **Renda de Viduïtat** vitalícia per al teu cònjuge

Assegura el seu benestar i la teva tranquil·litat.

+ INFORMACIÓ: **www.altermutua.com**

Segueix-nos a les nostres xarxes socials:

IN MEMORIAM

UN GRAN JURISTA I MESTRE

JUAN CÓRDOBA RODA
(1934-2020) Advocat

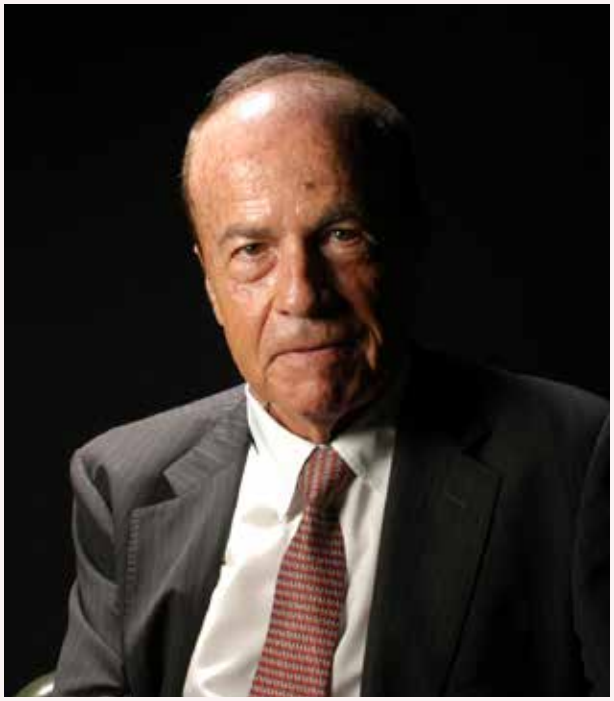

Dedicar unes línies en record de qui va ser mestre de mestres, el nostre admirat company i amic Juan Córdoba Roda, no serà mai suficient per rendir el més que merescut homenatge a un jurista tan insigne, que va destacar no només per una prolixa i impecable trajectòria acadèmica i professional, sinó per la seva millor condició humana, així com per una manera d'entendre el Dret que amb un afany serè va intentar transmetre als que van tenir el privilegi de compartir ensenyaments i experiències amb ell.

Juan Córdoba Roda ens va deixar el 21 de novembre a l'edat de 86 anys després d'una vida d'entrega i dedicació a les seves dues grans passions: la família i el Dret Penal. Va estudiar durant dos anys a la Universitat de Munic i un altre any a Itàlia, cosa que va imprimir en ell una visió àmplia del món del Dret i la Justícia. L'any 1963 va començar a treballar a la Universitat d'Oviedo, i abans d'arribar a la Universitat de Barcelona l'any 1971 també va passar per la Universitat de València. Ja a la ciutat comtal, va ocupar la càtedra de dret penal amb el seu mestre Octavio Pérez-Vitoria i va publicar nombrosos manuals i obres de consulta, que avui encara continuen sent referència tant per a professionals com per a acadèmics.

Va ser acadèmic numerari de l'Acadèmia de Jurisprudència i Legislació de Catalunya, i membre del consell de redacció de la Revista Jurídica de Catalunya.

Des de l'any 1978 va ser vocal permanent de la Comissió General de Codificació. Amb una gran saviesa va defensar sempre la necessitat de regular únicament quan fos imprescindible, ja que, com deia ell, "abans de promulgar cap llei calia valorar l'abast de les conseqüències en un sentit ampli" i examinar de manera conscienciosa que la norma realment es pogués aplicar amb els efectes pretesos pel legislador i esperats per la ciutadania.

Precisament va ser el caràcter essencialment humà del Dret penal el que el va empènyer a exercir l'advocacia, aquella noble i bonica professió, i va fundar el seu propi despatx l'any 1980 per brindar des de la prudència, la discreció i la proximitat, l'acompanyament jurídic que tant les víctimes com les persones acusades d'un delicte requerien en un dels moments més anguniosos de les seves vides. Així entenia ell la funció de l'advocat, com un artesà que havia de dispensar al defensat un tracte personal i digne en què el respecte i la comprensió havien de ser sempre presents.

Serà difícil oblidar el nostre company i amic Juan Córdoba i com defensava amb una passió calmada la funció essencialment garantista del nostre dret penal, del qual li agradava destacar les classes i els col·loquis la presumpció d'innocència i la necessitat d'esmicolar les proves davant la Sala, especialment quan es tractava de defensar-les davant un jurat popular. D'aquest va destacar l'enorme responsabilitat dels nou ciutadans que el constitueixen, que quan participen en la important funció de jutjar donen una mostra d'una actitud a què ell solia referir-se com una veritable "lliçó de solidaritat".

Des del seu gran despatx penalista va defensar tant persones anònimes com persones de gran rellevància social, i en cadascun dels casos Juan Córdoba Roda s'abstreia per dedicar-s'hi de manera única amb l'enteresa i el compromís que defineixen un autèntic mestre. El llegat de qui avui ja només ens pot acompanyar en els records perdurarà per sempre més en els seus fills, alumnes, deixebles i companys.

Descansa en pau.

Mª Eugènia Gay Rosell
Degana del Col·legi de l'Advocacia de Barcelona

Experts en ajudar

VOLUNTARIS ICAB,
COMPANYS I COMPANYES
PER A COMPANYS I COMPANYES

TELÈFON: 936 011 252

Per a més informació: www.icab.cat
Telèfon: 936 011 252
Correu electrònic: voluntaris@icab.cat

ILLUSTRE COL·LEGI DE L'ADVOCACIA DE BARCELONA

FUNDACIÓ TOCHETE: LLUITEM CONTRA LA POBRESA I L'EXCLUSIÓ SOCIAL

'We Cook 4 U' neix amb un únic objectiu en ment: lluitar contra la pobresa i l'exclusió social. Com? Garantint una alimentació equilibrada i nutritiva per a les persones més necessitades. Perquè res és més perjudicial per a l'equitat social, res atempta més a la dignitat humana, que la situació extrema a la qual s'enfronta qui no té res per menjar. No cal anar molt lluny, en absolut: des de sempre aquesta tragèdia afecta a milers de persones del nostre entorn immediat. Aquí mateix, a Barcelona, i amb la COVID-19, la situació s'ha fet, si cap, més intolerable, més immoral, més insostenible per a tantes i tantes persones de tots els àmbits socials.

Generant sinergies amb múltiples entitats, i gràcies a la filantropia de la Fundació Tochete, a 'We Cook 4 U' cuinem al voltant de 120.000 menús anuals que es distribueixen a altres entitats, com per exemple: Càritas Hospitalet, Rebost Solidari de Bon Pastor i Baró de Viver, Associació Veí a Veí, parròquia de Gràcia i Missioneres de la Caritat de la Mare Teresa de Calcuta. Però volem arribar a més persones. A moltíssimes més. Perquè les necessitats són, avui, més extremes que mai. Per això necessitem la col·laboració i la generositat d'empreses i particulars, ja sigui col·laborant com a voluntaris, fent donatius tant econòmics o en espècies. Qualsevol ajuda que ens arribi, sigui la que sigui, serà més que benvinguda. Ara més que mai hem d'anar tots de la mà!

Podeu contactar amb nosaltres i tenir més informació a través de les següents xarxes socials (Instagram: @wecooku, Facebook: wecooku) i al web: **www.wecooku.com**
Si voleu fer una aportació econòmica les nostres dades bancàries són: ES66 2100 3043 4922 0060 1887

Ens ajudes a mantenir el nostre compromís amb les persones més necessitades?

ILL·LUSTRE COL·LEGI DE L'ADVOCACIA DE BARCELONA
Voluntariat ICAB
En què et podem ajudar?
COMPANYS I COMPANYES
PER A COMPANYS I COMPANYES
Per a més informació: www.icab.cat
Telèfon: 936 011 252
Correu electrònic: voluntaris@icab.cat

ESTER CAPELLA,
CONSELLERA DE JUSTÍCIA

"Els jutges i els jutjats sempre ens faran falta, però els hem de convertir en l'última opció"

Text: Roser Ripoll Fotografia: Albert Muñoz

Quin balanç fa de l'afectació de la COVID-19 a l'àmbit de l'Administració a la Justícia a Catalunya? S'hagués pogut evitar la paralització de gairebé tres mesos que ha sofert a excepció dels temes d'urgència?

L'acumulació d'assumptes per l'aturada dels jutjats durant el primer confinament se suma a un problema endèmic. Si la pandèmia hagués arribat amb els jutjats al dia, tindríem una preocupació molt menor. La Generalitat inverteix cada any a l'entorn de 600 milions en el finançament de la justícia. En canvi, no pot avaluar l'eficiència de la gestió d'aquests recursos. Avui, hi destinem més diners que mai, però tenim els mateixos problemes de sempre. No té cap sentit que la Generalitat només serveixi per pagar, però no pugui millorar la gestió de tots els recursos humans i materials que hi aboca. Hi ha coses que no s'arreglen amb diners, sinó amb organització i ús eficient dels recursos. Com s'explica que, de dos jutjats amb el mateix personal i tipus de casos, n'hi hagi un que vagi al dia i un altre que tingui molts assumptes pendents? Aquesta crisi ha tornat a posar sobre la taula la necessitat d'un diàleg lleial i permanent entre les institucions que tenen la responsabilitat de l'Administració de justícia.

Davant aquesta situació, amb un escenari molt proper al col·lapse, quines mesures s'han adoptat des del Departament de Justícia per fer-hi front en aquesta etapa post-COVID?

La Generalitat ha invertit 7 milions d'euros extraordinaris en neteges, mampares de metacrilat i tecnologia. Avui, les policies, els metges forenses i els advocats es poden connectar a qualsevol de les 477 sales de vista que hi ha a tot Catalunya a través d'un mòbil, d'una tauleta o des d'un ordinador, ja sigui en judicis, actuacions prèvies o declaracions. Les persones internes a les presons també poden fer el mateix des de qualsevol centre penitenciari. Es tracta d'una inversió per evitar desplaçaments i esponjar els jutjats, amb l'equilibri imprescindible entre mesures sanitàries i garanties processals. En l'àmbit de la tecnologia, també hem equipat 4.000 treballadors dels jutjats amb ordinadors portàtils connectats al sistema informàtic perquè, en cas d'un nou confinament, puguem garantir el funcionament dels jutjats amb teletreball. Aquestes apostes se sumen a una inversió anual de més de 26 milions en tecnologies de la informació per modernitzar els jutjats de Catalunya.

L'aposta de la conselleria per la mediació és molt ferma, i pot ser una via per ajudar en aquesta etapa post pandèmia. Què diria als advocats i advocades que desconfien d'aquesta via?

Des del Departament hem impulsat una llei que obliga les parts a sotmetre's a una sessió prèvia sobre mediació per evitar la judicialització de conflictes familiars com la custòdia dels fills. Això de dir que "ens veurem als jutjats" és molt mediterrani, però tots plegats hem de fer un esforç per canviar la cultura del plet. Els jutges i els jutjats sempre ens faran falta, però els hem de convertir en l'última opció. En molts casos, la mediació pot escurçar terminis i és menys costosa i trau-

màtica que un judici. L'advocacia no defensa només els interessos d'una professió, sinó que és un col·lectiu compromès amb l'estat de dret, que també pensa en el que és millor per a la ciutadania. Els advocats també poden ser motor i part activa d'una mediació. A més, com a efecte colateral, els sistemes alternatius de resolució de conflictes, els ADR, també contribueixen a la descongestió dels jutjats.

El confinament ha suposat una doble pena per als presos ateses les mesures que s'han hagut de prendre per evitar els brots dins la presó?
El vincle amb l'exterior i el contacte dels presos amb la família és un dret que hem de protegir amb dents i ungles. Hem doblat el nombre de trucades i hem desplegat un sistema de videotrucades familiars per mitigar l'efecte de les suspensions temporals dels vis a vis. Estem fent microcirurgia, centre a centre, per relaxar la limitació dels contactes amb persones externes quan les dades de contagis ens ho permeten. En diversos moments, les persones privades de llibertat han hagut de renunciar al contacte pell amb pell amb els seus familiars, com les parelles i els fills. La pandèmia ha comportat canvis dolorosos a la comunitat, que encara ho són més per a les persones privades de llibertat. Cal la màxima empatia i reconeixement, tant per als presos com per als treballadors del sistema penitenciari, que han gestionat una situació emocionalment molt complexa amb una gran professionalitat. Volem recuperar els vis a vis íntims el més aviat possible.

La incorporació al Codi Civil de la clàusula denominada "rebus sic stantibus" davant l'actual context econòmic generat per la pandèmia era una via que permetia a través de l'oportuna renegociació mantenir els contractes, les empreses i llocs de treballs. Era una mesura compatible amb l'aprovació del DL 34/2020 de mesures urgents de suport a l'activitat econòmica desenvolupada en locals de negoci llogats. Per què no s'ha optat per a la seva aprovació?
Hem optat per un decret llei que desjudicialitza la clàusula rebus. Els lloguers dels locals de negoci afectats per les restriccions de la pandèmia s'han de renegociar ara i s'han de rebaixar immediatament. Imaginem que, d'aquí a un any, el jutge rebaixa el lloguer d'un negoci tancat per la pandèmia. De què servirà, si el titular del restaurant ja ha hagut d'abaixar definitivament la persiana? Tindrà la raó, però haurà acomiadat tota la plantilla i estarà ofegat pels deutes.

L'activitat econòmica i els llocs de treball necessiten mesures urgents i efectives. No podem delegar-ho tot als jutges i, alhora, posar-nos les mans al cap per la congestió dels jutjats. A més, tots els juristes de reconegut prestigi coincideixen que el Codi civil no es modifica a cop de Decret llei.

> "L'advocacia no defensa només els interessos d'una professió, sinó que és un col·lectiu compromès amb l'estat de dret, que també pensa en el que és millor per a la ciutadania"

Hi ha alguns sectors que consideren que el Decret Llei 17/2019, de 23 de desembre, de mesures urgents per millorar l'accés a l'habitatge no s'ajusta a la Constitució. Una llei d'aquesta magnitud no hauria de tenir un suport més ampli?
Si la llei està en vigor és perquè l'ha aprovat la majoria parlamentària corresponent, d'acord amb les normes que determinen els quòrums necessaris. No podem qüestionar permanentment les normes impulsades pel Parlament de Catalunya.

Des del Govern Central es parla de la necessitat de dur a terme una reforma del Codi Penal. Com valora aquesta proposta?
El Codi penal actual ha patit diverses reformes. Algunes d'elles, l'han empitjorat. Hem de caminar cap a un Codi penal amb més alternatives a la presó, que afavoreixi les polítiques de reinserció i rehabilitació so-

cial. Qualsevol modificació ha de servir per millorar-lo. Una norma moderna hauria de penar l'enaltiment del franquisme i hauria de despenalitzar els delictes de sedició i rebel·lió, que no tenen encaix en les regulacions penals europees.

Amb la pandèmia també s'ha detectat des del Departament de Justícia un augment de les consultes per violència de gènere. Què es pot fer per combatre aquesta xacra social?

La pandèmia ha amagat moltes violències contra dones que han viscut el confinament tancades a casa amb els seus agressors. Per això cal un esforç per part de totes les institucions per fer visibles totes les violències, posar-les a les agendes dels governs i dels mitjans de comunicació. És massa d'hora per avaluar tots els efectes de la COVID-19, però estic segura que la pandèmia també tindrà biaix de gènere i que les dones són les que n'hauran sortit més perjudicades. Una dada sobre la magnitud del problema: La meitat de les persones ateses pel Servei d'Atenció a les Víctimes del Delicte són dones que pateixen violència masclista.

Malgrat que durant el seu mandat s'han posat en marxa nous jutjats a Catalunya, encara falta molta feina per equiparar-nos a les ràtios d'Europa. Creu que s'aconseguirà aquesta fita a mig o llarg termini?

Entre el 2017 i avui, hem finançat íntegrament la posada en marxa de 20 nous jutjats a tot Catalunya. Els últims quatre, aquest setembre, en plena pandèmia. Acabem d'obrir el segon jutjat de Família de Girona i aviat farem el mateix amb el de 1a Instància i Instrucció 6 d'Arenys de Mar i el de 1a Instància i Instrucció 6 de Vic. Tot això suposa una inversió de 14,2 milions d'euros que es converteixen en despesa recurrent. La Generalitat ha habilitat i dotat de recursos humans i materials una seixantena de nous jutjats des de l'any 1996, quan Catalunya va assumir-ne les competèn-

cies. Des d'aleshores, però, l'aportació de l'Estat està congelada, un fet que ha suposat una despesa afegida de 288 milions d'euros assumida directament pel pressupost del Departament de Justícia. Segons dades del Ministeri de Justícia, l'aportació del govern espanyol al servei de justícia de Catalunya està un 10 % per sota de la mitja de la resta de l'Estat.

M'agradaria comptar amb la complicitat de l'advocacia i del poder judicial per exigir al govern espanyol que compleixi amb la seva obligació. Mentrestant, l'Estat és qui recapta els 60 milions d'Euros anuals de taxes judicials a Catalunya, per un servei que presta la Generalitat.

També vull reivindicar que Catalunya està en el top 3 de tot l'Estat en nombre de funcionaris per cada jutge. Uns funcionaris a qui, recentment, hem equiparat el sou, que era una llarga reivindicació.

i activitat econòmica; la rebaixa i congelació dels lloguers d'habitatges en zones amb alta demanda acreditada, per defensar l'accés a un sostre digne; i la paralització dels desnonaments de famílies vulnerables en pisos de grans tenidors, per impedir que els llançaments es produeixin en ple estat d'alarma, en són exemples recents.

Una altra acció vinculada a la pandèmia és la creació d'un servei per orientar particulars i empreses en relació amb la llei de la segons oportunitat.

D'acord amb el compromís amb els Drets Humans i la dignitat de les persones, hem donat un nou impuls al compliment de penes en semillibertat i hem equipat les presons amb càmeres a totes les zones d'escorcoll, contenció i aïllament; hem incorporat la visió feminista en el tractament dels presos, amb l'empoderament de les joves i dones i la visibilització i adaptació dels centres a les necessitats de les persones LGTBI; a més d'extremar l'aplicació del Protocol d'Istanbul, tant als centres penitenciaris com a les dependències judicials on tenen lloc els exàmens forenses.

> "Aquesta crisi ha tornat a posar sobre la taula la necessitat d'un diàleg lleial i permanent entre les institucions que tenen la responsabilitat de l'Administració de justícia"

A finals de gener començarà la campanya electoral. Quin balanç fa del seu mandat al front de la conselleria de Justícia?

Institucionalment, acabem una legislatura amb la recança d'una relació amb el TSJC que hauria pogut ser més fluïda. El poder judicial ha d'entendre que els governs tenim ideologia perquè representem opcions polítiques, democràticament escollides per la ciutadania. Per tant, ni som ni hem de ser neutrals. En canvi, el poder judicial sí que ho ha de ser, perquè la seva funció no és fer política, sinó justícia. És per això que el poder judicial ha de tenir el mateix respecte institucional per un govern del PP que per un d'independentista.

La nostra acció de Govern s'ha centrat en les persones més desafavorides, amb polítiques progressistes. La rebaixa dels lloguers dels locals de negoci afectats per la COVID-19, per protegir llocs de treball

En un context de poques alegries pressupostàries, hem posat calendari per a la construcció dels nous jutjats de Martorell i hem obert un nou edifici judicial a Mollet i a Tortosa, amb una inversió milionària.

En l'àmbit de memòria, hem començat a identificar víctimes de la Guerra Civil i del franquisme enterrades en fosses per tot Catalunya i n'hem entregat a les seves famílies; també hem començat els treballs per retirar el monument als vencedors de la Batalla de l'Ebre de Tortosa. N'hem fet molta més, de feina. Si em donessin tot l'espai de la revista, l'esgotaríem; però el millor, encara està per fer.

Sant Raimon de Penyafort 2021

IL·LUSTRE COL·LEGI DE L'ADVOCACIA DE BARCELONA ■ 19 DE GENER DE 2021

Il·lustre Col·legi de l'Advocacia de Barcelona

INSCRIPCIONS A LES JORNADES FORMATIVES ONLINE A

WWW.SANTRAIMON.CAT

l'única esperança
de sobreviure
és estimar
amb prou força
per convertir
tot el que fem en vida

Miquel Martí i Pol

FRANCESC JOSÉ MARÍA SÁNCHEZ

Col·legiat Núm: 13.078
Assessor laboral del Consorci de Salut i d'Atenció Social de Catalunya (CSC)

CARA

LA VACUNA CONTRA LA COVID-19

El pla de vacunació del Govern contra la COVID-19 ja està definit. Va ser presentat pel Govern a finals de novembre i estableix que la campanya de vacunació començarà al gener. Es vol afavorir l'accés equitatiu a la vacuna per a tota la població i estableix que serà de caràcter voluntari tot i que es farà un registre de seguiment de la vacuna a les

Des de l'extensió del virus de la COVID-19 a nivell global es parla de la necessitat de disposar d'una vacuna contra aquesta. Però s'acabarà el problema quan disposem de la vacuna?

FJM: Disposar de les vacunes vol dir que prèviament les agències del Medicament les han autoritzat perquè han comprovat la seva eficàcia i seguretat. Cal tenir en compte que de moment només tenim notícies sobre diferents vacunes en Fase III d'assaig, però són només bones notícies. Un cop aprovades caldrà fabricar-les, distribuir-les i administra-les i això portarà temps. Per això, les Autoritats Sanitàries estan planificant la seva administració prioritzant quins han de ser els col·lectius que han d'accedir. Si per "poblema" entenem la pandèmia, aquesta no s'acabarà fins que haguem assolit una immunitat de grup que els científics consideran que s'aconseguirà quan un 70% de la població estigui immunitzada per haver passat la malatia o per estar vacunada i entre tant haurem de continuar aplicant les mesures preventives no farmacològiques que ja coneixem.

CC: La vacunación no es la única línea de actuación para hacer frente a la COVID-19, pero sí una de las principales y más prometedoras por su propia naturaleza preventiva. Se sigue trabajando también en la faceta curativa y en la mejora y ajuste de las medidas de distanciamiento social.

El Govern ha establert que l'administració de la vacuna contra la COVID-19 serà voluntària per a la ciutadania. Considera que és un criteri adient atès que es tracta de combatre una pandèmia d'abast global?

FJM: Al meu parer és ingenu pensar que el proper mes de juny s'haurà assolit el percentatge del 70% de ciuta-

CARA

persones que se la posin. Analitzem la carrera per trobar vacuna a la COVID-19, la seva eficàcia i altres qüestions relacionades amb Francesc José María Sánchez, assessor laboral del Consorci de Salut i d'Atenció Social de Catalunya (CSC) i César Cierco, professor de Dret Administratiu de la Universitat de Lleida.

dans immunitzats, que és l'objectiu que s'ha plantejat en el seu pla de vacunació el govern d'Espanya si no s'imposa l'obligatorietat de la vacunació. Només dues dades: 1) segons les últimes enquestes el rebuig a vacunar-se quan abans millor és d'un 47% de la població, percentatge que ha anat *in crescendo* en els darrers mesos. 2) en les últimes tres setmanes a Catalunya s'han imposat 35.000 sancions per incompliment de les mesures de prevenció, fonamentalment per no dur mascareta.

CC: No estoy en grado de responder a esta cuestión de manera definitiva, indicando cuál es la mejor estrategia de vacunación. De entrada, porque cualquier estrategia de vacunación pasa por tomar en consideración un gran número de factores, incluidos los relativos a la imagen social de la vacunación y a las capacidades del servicio público vacunal, que están muy cosidas a la realidad y al momento de cada país. Ocurre, además, que, en estricta clave jurídica, más que de dos sistemas posibles enfrentados (voluntario versus obligatorio), convendría hablar de un abanico muy rico de posibilidades. Así, por ejemplo, los sistemas voluntarios pueden basarse en una recomendación del poder público; recomendación que, a su vez, puede reforzarse con estímulos de muy diversa índole como el establecimiento de condiciones para viajar, acceder a ciertos establecimientos o ejercer una determinada profesión. También la obligación admite muchos matices en función de qué reacción se establezca para el caso de incumplimiento (sanción económica...). El papel del Derecho debe ser, en mi opinión, el de ofrecer alternativas jurídicamente viables y el prestar la seguridad jurídica en la opción estratégica escogida. Esto sentado, la vacunación recomendada

CÉSAR CIERCO
Professor de Dret Administratiu de la Universitat de Lleida

es, en línea de principio, la opción más sencilla por su falta de fricción con los derechos fundamentales y puede ser eficaz en la generalización de la vacuna -que es la misión fundamental- siempre que el servicio público de vacunación, la política de recomendación y las alianzas de salud pública -especialmente las del mundo sanitario- garanticen un acceso informado, universal y eficaz.

S'han desenvolupat 200 vacunes contra la COVID-19 i només 47 han iniciat assaigs clínics i 11 estan en fase d'eficàcia 3. És normal que hi hagi una carrera o tants estudis contra la COVID-19 o s'ha donat aquesta situació pel fet que la pandèmia és global?

FJM: Jo crec que ha estat una excel·lent notícia que tot el món científic i tota la indústria farmacèutica hagi fet un esforç titànic per aconseguir una vacuna en un temps rècord perquè la gravetat i extensió de la pandèmia ho exigia. La competència en el terreny de la ciència ha estat bona per aconseguir millors i més ràpids resultats amb l'objectiu d'obtenir una vacuna segura i eficaç partint de diferents hipòtesis científiques. Pel camí han anat quedant aquelles que no han complert amb els requisits exigibles per superar cada fase dels assaigs clínics al que totes elles han estat sotmeses.

CC: En nuestro caso, estamos situados en el marco de la estrategia de vacunación de la Unión Europea que, a través la figura de los *Acuerdos de Adquisición Anticipada* con fabricantes de vacunas (véase el Acuerdo entre la Comisión Europea y los Estados miembros sobre vacunas contra la COVID-19), ha buscado siempre la parte positiva de la competición mediante la inversión en los proyectos más prometedores, estimulando así y acelerando la investigación.

La urgència per disposar d'una vacuna eficaç contra la COVID-19 està relaxant o disminuint els protocols estàndard en l'aprovació de vacunes, especialment per tenir en compte possibles efectes secundaris...ja que l'OMS estableix un període de 10 anys per tal de tenir suficient informació sobre possibles efectes secundaris?

FJM: En condicions normals és cert que obtenir una nova vacuna pot trigar uns 10 anys. Però, l'excepcionalitat de la pandèmia de la COVID-19 ha fet que en aquesta recerca s'hagin esmerçat uns recursos inimaginables en altres línies d'investigació. A més a més, no s'ha partit de zero, la Comunitat Científica i la indústria tenien una experiència acumulada en la recerca de vacunes contra altres coronavirus que causen infeccions respiratòries i que han causat també epidèmies com el Sars o el Mers.

CC: No. La posición de la Unión Europea ha sido desde un principio tajante en este respecto. Los estándares de calidad, seguridad y eficacia son innegociables. Además de la inversión anticipada a la que hacía referencia, esa aceleración se está consiguiendo también gracias a un paquete de medidas que incluyen, por ejemplo, la simplificación de las cargas burocráticas o idiomáticas.

Segons una de les últimes enquestes del CIS, el 53% dels espanyols es mostren reticents a vacunar-se contra la COVID-19. Perquè considera que aquest índex és tan elevat?

FJM: La població al llarg de la història de les vacunes ha estat sempre preocupada per la seva necessitat, efectivitat i seguretat. Aquesta preocupació és fàcilment manipulable. Vivim en l'època de les *fake news*, en què una piulada d'un 'influencer'qüestionant la vacunació o l'opinió d'un tertulià qüestionant algun d'aquests tres elements té més ressò i credibilitat que l'opinió majoritària del món científic. A més, s'hi suma un problema de desconfiança en els nostres governants, per no dir que valors com el bé comú, la solidaritat i la responsabilitat individual no estan precisament a dalt de tot de l'escala de valors de la nostra societat. Ara bé, si ens volem prendre els canelons del Nadal de 2021 amb tota la família hem d'haver dominat la pandèmia i si per la via de la vacunació voluntària no és possible no hi haurà més remei que imposar la seva obligatorietat.

CC: En mi opinión, influyen, fundamentalmente, dos factores. El primero es la reacción lógica ante una novedad y puede y ha de tratarse siendo transparentes y dando información de calidad. El segundo se debe a la desinformación que envuelve desde antaño a la vacunación y que se ha redoblado con la pandemia. No hay que olvidar que, desde sus orígenes, ya a finales del siglo XVIII, la vacuna ha sido blanco de la desinformación -en la mente de todos la célebre caricatura de J. GILLRAY (*The Cow Pock or the Wonderful Effects of the New Inoculation*, 1802)-. Hacer frente a la des-

información resulta mucho más complicado por las facilidades que tiene ésta en nuestra era de Internet y redes sociales. De todos modos, la receta fundamental es insistir siempre en lo mismo: transparencia e información de calidad.

En cas que sorgeixen efectes secundaris per l'aplicació de la vacuna l'Estat té alguna responsabilitat si no és obligatori posar-se-la?

FJM: Jo formularia la pregunta al revés: pot ser exigible a l'Estat algun tipus de responsabilitat si havent pogut controlar la pandèmia amb la vacunació obligatòria no ho ha fet i hem de continuar amb els ERTO, els tancaments d'empreses i activitats, els confinaments, etc.?

CC: Como he defendido en varios trabajos, que la vacunación sea recomendada o obligatoria no debe ser una razón para diferenciar el régimen de responsabilidad patrimonial de la Administración. Creo que estamos en presencia de un registro de responsabilidad objetiva basada en el reparto equitativo de las cargas públicas y en la imposibilidad de dejar que una víctima cargue sola una adversidad que ha de beneficiar después a los demás en forma de inmunidad de grupo. La STS, de 9 de octubre de 2012 (recurso 6878/2010), marca acertadamente el rumbo a seguir ante eventuales reacciones adversas inesperadas y remotas.

La Comissió Europea ha tancat contractes amb 5 farmacèutiques (AstraZeneca, SANOFI-GSK, Janssen, BioNTech-Pfizer i Curevac per adquirir per avançat 1.225 milions de dosis més 580 milions de reserva, de les quals a Espanya els correspon un 10% d'aquesta quantitat. El ciutadà o ciutadana que vulgui posar-se la vacuna hauria de poder triar quina es vol posar?

FJM: No. No ens trobarem davant d'un aparador en el que estaran exposades les diferents vacunes per triar la que ens sembli millor com aquell que compra qualsevol producte. La vacuna que s'haurà d'administrar a la població en General o als diferents col·lectius es determinarà en funció de l'eficàcia demostrada i ha de deprendre exclusivament de criteris científics que han de fer seus les autoritats en la seva planificació, en funció, òbviament, de les dosis de cada vacuna que s'hagin pogut adquirir.

CC: Es importante interiorizar la idea de *portfolio*. Precisamente por la necesidad de una competición a fin de acelerar la investigación y de permitir un suministro de vacunas a escala mundial, no habrá una sino varias vacunas. Por tanto, las vacunas que serán aprobadas no serán idénticas. Tendrán sus propias características, por ejemplo, en términos logísticos de almacenamiento o de transporte. Por eso, la Unión Europea se esfuerza en que los Estados tengan en cuenta este importante factor en el diseño de su estrategia de vacunación.

Mentre el món centra tots els seus esforços en trobar la vacuna contra la COVID-19, UNICEF estima que hi ha 14 milions de nens que no reben les vacunes existents contra altres malalties mortals i altament contagioses. Com es pot millorar la cobertura mundial?

FJM: No crec oportú barrejar el debat sobre la vacunació contra una pandèmia com la que estem patint, amb la problemàtica de la vacunació sistemàtica contra malaties infeccioses com el xarrampió, la diftèria, la tosferina, la varicel·la, la Polio, etc. que afecten sobretot a la població infantil de pasos subdesenvolupats o en vies de desenvolupament. Cal que des dels organismes internacionals i els governs dels diferets països es facin tots els esforços per estendre la vacunació contra aquestes malaties infeccioses amb l'objectiu de la seva erradicació. I això passa per esmerçar recursos econòmics per a la seva adquisició i administració massiva i per destinar personal sanitari per dur a terme les campanyes de vacunació en cada territori. Malauradament molts d'aquests països no comptem amb una infraestructura sanitària que possibiliti aquesta vacunació. Per no comptar molts d'ells no compten ni amb aigua potable.

CC: Ha preocupado y sigue preocupando que la vacunación contra la COVID-19 no perjudique a los programas de vacunación contra otras enfermedades. La vacunación es una herramienta de salud pública imprescindible, que ha cambiado radicalmente el destino de la infancia, desde siempre muy amenazada por una serie de enfermedades graves. Desgraciadamente, hay, en efecto, todavía muchas latitudes donde se padecen graves carencias de vacunas esenciales. Aquí es fundamental la labor que están desempeñando organismos internacionales como la OMS o UNICEF. Igualmente es meritoria la colaboración entre la iniciativa pública y privada a través de iniciativas como *The Vaccine Alliance*.

ADVOCACIA JOVE I TORN D'OFICI DAVANT LA COVID-19

Per Beatriz Carando Vicente
Col·legiada Núm: 36.006

Com en tots i cadascun dels àmbits de la nostra societat, el 2020 ens ha portat situacions inimaginables que ens ha provocat grans canvis a nivell de les relacions socials com en la nostra professió, incloent, per descomptat, als advocats adscrits al torn d'ofici.

L'advocacia jove de Barcelona que es troba adscrita a la realització del torn d'ofici (torn de caràcter assistencial i sobretot servicial amb la finalitat de donar servei a la ciutadania tal com es troba recollit a la llei) ha donat un impuls sol·licitant que es normalitzi la no presencialitat, tant en certes actuacions judicials com en les estructures dels despatxos professionals i amb això la possibilitat de que cada vegada més es doni inici a nous projectes professionals que en conseqüència serien molt més flexibles i econòmics.

No podem ometre que la pandèmia ha agreujat la precarietat laboral que viuen els advocats i advocades joves que inicien el seu projecte, sent de vegades l'única font d'ingressos els percebuts pel torn d'ofici.

Com he esmentat anteriorment és cert que s'ha introduït en l'àmbit judicial la pràctica d'unes certes actuacions judicials de manera telemàtica com poden ser l'assistència judicial de detinguts en seu policial i la celebració de vistes. No obstant això, encara estem lluny de què realment es pugui parlar d'una modernització real i absoluta, fet que provoca en moltes ocasions greus perjudicis econòmics als joves.

Durant l'Estat d'Alarma el Consell General del Poder Judicial va elaborar la "Guia de bones pràctiques per a la reactivació de l'activitat judicial i adopció de mesures de salut professional per a la prevenció de contagis en seu judicials", en les quals s'estableix que de manera majoritària es prevalguessin les actuacions judicials no presencials.

Malgrat això la realitat ha estat que depenent del jutjat al qual ens dirigim se'ns denega sistemàticament la realització de tràmits no presencials (tant als advocats i advocades com els procuradors i procuradores), quan la majoria podrien solucionar-se o bé mitjançant comunicacions per correu electrònic o bé per via telefònica. Sorprèn aquesta situació quan estem davant de l'Administració de Justícia, que hauria de regir-se pel que s'estableix en la llei 39/2015 i 40/2015 de les Administracions Públiques comunes, les quals insten l'ús de mitjans telemàtics, convertint-se en temps de pandèmia en una necessitat bàsica.

No és absolutament una al·legació fútil (o intranscendent) que tals situacions provoquin que l'advocacia hagi de costejar-se desplaçaments que podrien perfectament no donar-se si s'apliqués l'anteriorment citat, la qual cosa comporta a la vegada, un increment de possibilitats de contagi de Covid-19, no només al lletrat o lletrada actuant sinó també al seu entorn. Aquest risc s'ha pres per l'Advocacia com una necessitat i s'ha visualitzat en actituds com la de l'ex degà del Col·legi d'Advocats de Màlaga, Javier Lara, què es va plantar a no donar servei de torn d'ofici sense garanties sanitàries per als seus advocats i advocades fent prevaler la seva seguretat al servei i que va tenir un gran suport de l'Advocacia institucional i d'altres institucions.

LA PANDÈMIA HA AGREUJAT LA PRECARIETAT LABORAL QUE VIUEN ELS ADVOCATS I ADVOCADES JOVES QUE INICIEN EL SEU PROJECTE, ESPECIALMENT QUAN L'ÚNICA FONT D'INGRESSOS SÓN ELS PERCEBUTS PEL TORN D'OFICI.

D'altra banda, la majoria de les vistes judicials s'estan fent de manera presencial, rebutjant les sol·licituds que s'efectuïn per via telemàtica i que provoquen novament que es donin situacions en les quals es congreguin múltiples persones en passadissos amb escassa ventilació, sense poder mantenir les distàncies de seguretat recomanades i on no es poden complir amb les mesures d'higiene i neteja recomanades.

(...) ÉS CERT QUE EN UN BREU LAPSE DE TEMPS S'HA CANVIAT L'ESTRUCTURA MENTAL I DE TREBALL DELS LLETRATS I LLETRADES D'OFICI, I SENS DUBTE ELS MÉS JOVES SOM ELS QUE ENS HEM ADAPTAT MÉS RÀPIDAMENT.

La situació de pandèmia també ha fet més evident un altre problema, la conciliació de la vida familiar amb la professional, que ja era conegut, però que actualment comporta una major dificultat per a buscar solucions idònies per tots i totes.

De fet s'estan donant situacions en les quals es rebutgen les sol·licituds de suspensió de vistes, com les sol·licituds de què les mateixes s'efectuïn per mitjans telemàtics en el casos de què es tingui a càrrec la cura de menors que no puguin assistir als centres escolars per estar a la seva "bombolla" en quarantena per algun positiu. Això comporta que o bé es posi en risc la salut de terceres persones que s'hagin de fer càrrec dels menors o bé buscar substitucions amb el que suposa la pèrdua de capacitat econòmica quan, com hem ja esmentat, es podrien efectuar de manera no presencial.

Veiem per tant que és cert que en un breu lapse de temps s'ha canviat l'estructura mental i de treball dels lletrats i lletrades d'ofici, sens dubte els més joves som els que ens hem adaptat més ràpidament però encara queda per davant molts reptes que entre tots haurem de treballar perquè pugui parlar-se d'un sistema judicial del segle XXI.

ENTREVISTA A BONAVENTURA CLOTET,
CAP DEL SERVEI DE MALALTIES INFECCIOSES DE L'HOSPITAL GERMANS TRIAS I PUJOL

"Invertir més en recerca hauria pogut permetre tenir vacunes que previnguessin aquesta epidèmia"

Text: Paula Farrés/ Roser Ripoll Foto:

S'han desenvolupat 200 vacunes contra la COVID-19 i només 47 han iniciat assaigs clínics i 11 estan en fase d'eficàcia 3. És normal que hi hagi una carrera o tants estudis contra la COVID o s'ha donat aquesta situació pel fet que la pandèmia per COVID-19 és global i ens ha conduït a una situació excepcional?

El que ha succeït amb la COVID-19 és que ha estat una pandèmia que ha trasbalsat el món i ha canviat molts dels esquemes que es tenien. A més, ha causat una gran crisi econòmica i política mundial, per tant, és normal que tots els centres de recerca s'hagin bolcat per tal d'intentar trobar una solució per a aquesta pandèmia, i per això s'ha fet aquesta espècie de cursa.

Cal dir que és la malaltia en la qual s'ha progressat més en menys temps i s'han generat més articles científics. Sens dubte, és comprensible i calen moltes vacunes per poder immunitzar a tota la població del món, és a dir, aconseguir que un 70% dels ciutadans estiguin immunitzats per aconseguir el que es diu "la immunitat de grup" i que no hi pugui seguint havent nous brots costarà.

A més, no sabem el temps que durarà l'efecte de la vacuna i per això s'ha de poder estudiar bé la durabilitat dels anticossos neutralitzats que són els anticossos protectors que la vacuna està afavorint que es produeixin. No sabem si seran iguals a la gent gran que a la gent jove, i no queda clar si per possibles mutacions del virus serà igualment eficaç. És la primera vacuna que tenim enfront dels primers tipus de virus que circulaven, caldran noves vacunes cada cop per anar millorant l'eficàcia de la maeixa.

La urgència per disposar d'una vacuna eficaç contra la COVID-19 està relaxant o disminuint els protocols estàndard en l'aprovació de vacunes, especialment si tenim en compte possibles efectes secundaris ja que normalment es tarden 10 anys o més en tenir una vacuna?

Naturalment, les vacunes poden tenir efectes secundaris com tot, però quan s'ha passat a la fase 3 com són les que s'administraran a tothom en el món ara, inicialment és molt improbable que això permeti trobar algun efecte que no s'ha trobat en els estudis amplis que s'han fet en aquests moments fins ara amb milers de persones. Davant d'això, jo crec que aquests estudis de fase 3 massius ja descarten el que pugui haver-hi efectes secundaris importants. No hi ha res impossible, i de fet es diu que fins que no s'han tractat 3 milions de persones en el món, un fàrmac no es pot descartar que hi hagi un efecte amagat, però no podem esperar a ser 3 milions i 1 per començar a rebre la vacuna. Hem de tenir un bot de confiança perquè és molt improbable.

L'Hospital Germans Trias i Pujol ha iniciat estudis d'eficàcia de vacunes contra la COVID-19 i s'ha cridat a la ciutadania a la participació voluntària. La prova amb humans significa que tenim una vacuna efectiva a tocar?

Sí, nosaltres hem creat una pàgina web que es diu 'Sóc recerca' o 'Soy investigación' perquè la gent s'apunti, perquè estem desenvolupant una col·laboració internacional de vacunes contra la COVID-19 i també contra el VIH preventiu. Qui vulgui apuntar-se només ha d'entrar en aquesta web i serà trucat. És molt important que col·laborem perquè s'han de reclutar 300 persones en cadascun d'aquests estudis i 300 persones és una quantitat elevadíssima. Nosaltres que portem al voltat de 35 anys fent estudis clínics, normalment la vegada que més hem reclutat han estat 50, 60,90 o 100 malalts, però 300 requereix una logística molt important i, per tant, per això necessitem fer aquesta crida a través de la pàgina web perquè la gent es pugui apuntar.

El pla de vacunació contra la COVID-19 ja està definit pel Govern espanyol. Ara per ara voluntària la vacuna per a la ciutadania tret d'alguns grups de risc. Està d'acord amb el fet que sigui voluntari atesa l'excepcionalitat del moment?

Estic d'acord que la vacunació sigui voluntària perquè crec que tot ha de ser voluntari. El que passa és que crec que ha d'haver-hi una informació que proporcioni la seguretat que busca tothom per poder-se presentar com a candidat a rebre-la sense por.

Jo crec que qui no la vol prendre és perquè té por i no se'l pot obligar, però si se l' informa adequadament veurà que no hi ha risc i que es pot vacunar tranquil·lament.

Creu que quedaran seqüeles en els equips sanitaris pel sobre esforç que s'està fent des del més de març?

Hi ha dos tipus de seqüeles de la COVID-19 sobre els equips sanitaris, la primera pel sobre esforç i per la duresa viscuda, sobretot, a la primera onada en què no hi havia tractaments ni protecció per tot el personal sanitari, i tampoc no hi havia tractaments per tots els malalts que, d'alguna manera, s'havia de decidir en funció de la gravetat a qui s'havia de donar el tractament o no. Tot això crea un factor d'estres increïble. També, la por al contagi per no tenir suficients eines de protecció.

En aquesta segona onada això s'ha disminuït perquè ja hi ha més EPI per a tothom i perquè ja hi ha més tractaments i s'ha reduït molt la mortalitat. Tot i que encara és una situació dura la que viu el personal sanitari d'infermeria, auxiliars, dones de la neteja, metges, etc.

Però també hi ha una segona part que és la de la síndrome post-COVID, que és que hi ha un grup de persones que després d'haver-hi patit la malaltia de la COVID-19 tenen una sèrie de seqüeles importants que van arrossegant, i que tot just ara s'està començant a esbrinar quin pot ser el seu origen. Això és realment complex, perquè de nou aquesta malaltia, amb la qual portem 10 mesos i s'ha generat moltíssim coneixement, però hi ha moltes coses que encara desconeixem i n'hi ha qui parla de què pot persistir el coronavirus en el nivell de sistema nerviós central i es pot estendre des d'allà pels nervis a diferents punts de l'organisme. Amb això, pot persistir a nivell de vesícules a les cèl·lules dendrítiques fol·liculars que estan en el budell prim, i tot això ho estem estudiant amb un acord molt gran que tenim de símptomes de persones que tenen aquest síndrome de post-COVID.

Això ho podem fer gràcies a la campanya de *crowdfunding* 'Jo em corono' o 'Yo me corono' que és la que ens ha permès disposar d'uns diners ràpids, perquè sinó habitualment per poder tenir diners per indagar o fer recerca els has de demanar, t'han d'arribar i tot això alenteix molt el procés. Nosaltres, en canvi, gràcies a aquesta campanya que encara està oberta que continuarà -jo crec que diversos anys, perquè la COVID-19 durarà molt de temps-, ens ha ajudat molt en poder donar una resposta ràpida al que necessitàvem.

Quina lliçó humana hem d'aprendre després de viure aquesta pandèmia?

La lliçó humana que he après han estat les mostres de solidaritat entre el personal sanitari globalment, i sobretot en l'àmbit científic en compartir immediatament tots els avenços a través de penjar-los en uns sistemes abans que les revistes els acceptin per generar el coneixement, i que tothom ho pugui aprofitar. Penso que ha sigut una mostra de solidaritat molt important.

També, la solidaritat que la població ha tingut amb el *crowdfunding* del projecte 'Jo em corono' i que ha servit per ajudar a què aquesta recerca sigui més ràpida i no s'aturi.

Per contribuir des de l'advocacia de Barcelona al projecte «#JoEmCorono» es destinaran els beneficis de l'esmorzar solidari amb el Dr. Clotet a aquesta causa.

Ha realitzat nombroses campanyes per recaptar fons per a la investigació. Creu que amb el que ha passat arran de la COVID els governs destinaran més diners a la salut i a la investigació?

Respecte als governs, esperem que tinguin més sensibilitat i puguin d'alguna manera entendre que s'ha fet malament fins ara tot el que es destinava a la recerca, que cal donar molt més, i cal donar-ho repetidament, no pas ara puntualment perquè la COVID-19 ha sigut un gran transvasament.

Invertir en recerca hauria pogut permetre fins i tot tenir vacunes que previnguessin aquesta epidèmia, perquè si es donessin diners per col·laborar en la recerca animal i la recerca humana amb grups que nosaltres col·laborem del Joaquim Segalés i la Júlia Vergara del CReSA, podríem estar treballant en els models de coronavirus que han aparegut fins ara i amb el suport computador crear un nou esquema de vacunes que permetés fer front a totes les variants que podem anticipar gràcies a utilitzar la supercomputació.

Amb això, podríem haver desenvolupat una vacuna i s'hauria evitat aquesta crisi mundial que encara pot ser molt pitjor, perquè realment si venen més brots i la vacuna no actua i protegeix, cosa que no sabem quant temps durarà, pot ser una situació molt dramàtica.

En relació amb la transmissió de la COVID-19 entre persones i animals, vam tenir la ocasió de preguntar-li al Dr. Trilla al principi de la pandèmia i ens va contestar que avui per avui dita transmissió o bé no existia o bé era "anecdòtica". Coincideix amb aquesta opinió? Actualment moltes associacions animalistes, i la Comissió de Drets dels Animals de l'ICAB no s'expliquen el contagi i sacrifici massiu de visons a Dinamarca i altres llocs del món.

La transmissió ara per ara d'humans a animals només s'ha produït de manera massiva en els visons de Dinamarca que van permetre que el virus circules ràpidament entre ells i que tornés als humans amb una sèrie de mutacions. Els visons sel's van passar entre ells i els van tornar als cuidadors humans amb uns canvis i mutacions que els feien més resistents als anticossos neutralitzats, per tant, teòricament no queda clar si aquest virus que ha emergit dels visons s'ha escampat. De moment, no ho sembla, però si ho fes o aparegués en un altre lloc podria ser que les vacunes actuals siguin menys eficaces. Per això s'estan desenvolupant

moltes vacunes, i nosaltres també estem desenvolupant vacunes pancoronavirus que s'anticipin.
L´únic contagi que nosaltres hem pogut constatar es d'un humà a un gat, i el gat va morir d'una altra malaltia que tenia, però no a l'inrevés. No hi ha cap evidencia, que dels gats hi hagi contactes cap als humans. L'única evidencia, és que el coronavirus ve dels ratpenats i alguns d'ells tenen una similitud del 98% amb el coronavirus que va causar la malaltia inicial a Wuhan. Per tant, no hi ha cap dubte que el virus salta dels ratpenats als humans, sigui a través del pangolí o directament.
La prova de què no és un virus manipulat es veu clarament com el coronavirus es transmès en els visons i aquests es contagien ràpidament i torna a saltar a l'humà, és a dir, els virus que hi ha en els animals poden evolucionar, ja que és la dinàmica que segueix el virus. El virus evoluciona sempre per trobar la manera en què pot infectar més, més fàcilment i d'una manera més difosa en el món perquè és la seva manera de sobreviure, per tant, continua havent-hi, muta, canvia i salta als humans.

Amb anterioritat a la pandèmia, la seva vida professional estava focalitzada en trobar una vacuna per a la SIDA. En quina fase estan aquests estudis de recerca?
La veritat és que la vacuna contra la SIDA ja la tenim. Aquesta és una paraula màgica que tothom es pensa que quan dius la vacuna, ja s'ha acabat la SIDA. La vacuna que tenim contra la SIDA és una vacuna terapèutica que funciona molt bé, però el que passa és que no és suficient per poder eliminar els amagatalls del virus i destruir-los. Per aconseguir-ho necessitarà la combinació amb fàrmacs que facin sortir el virus d'aquests amagatalls i amb anticossos neutralitzats que complementin l'acció que faci la vacuna contra les cèl·lules infectades.
Això està en fase de desenvolupament. S'estan fent aquests estudis i espero que en els propers 5 anys tinguem la prova d'evidència de què sí que es pot reduir molt el reservori viral, i es pot arribar a curar la malaltia de la SIDA als qui la pateixen. De totes maneres, curar-se no voldrà dir que quedin immunitzats perquè no dona immunitat haver passat la malaltia i, per tant, hauran de fer prevenció i prendre fàrmacs per la teràpia preexposició per no infectar-se. Tot això fa que avui en dia amb una píndola les persones que tenen la SIDA, si comencen el tractament ràpidament, tenen una esperança de vida normal. Així per exemple, tinc pacients que tenen 90 anys i tenen la SIDA i està ben controlada.
Per tant, hem de pensar que prendre una píndola no és tan greu, i a més, aviat sortiran fàrmacs que s'administraran injectables o es beuran cada mes o cada 6 mesos i el tractament serà molt senzill.
El que és més important és fer arribar el tractament de la SIDA a tothom en el món que estigui infectat perquè aleshores aconseguiríem acabar amb el creixement dels casos de SIDA, perquè si una persona es tracta el virus, es torna indetectable i no es transmet en les relacions sexuals, que és la manera més freqüent de transmetre la malaltia de la SIDA, i amb això s'evitarien tots els problemes que hi ha ara de creixement.
Cada any hi ha 1.700.000 noves infeccions, la qual cosa és increïble, ja que no hauria d'estar passant. Això deixaria de passar si tothom que està infectat fes el tractament correcte, i davant d'això, la indústria ha de portar tots els fàrmacs i els millors fàrmacs als països en vies de desenvolupament perquè ho puguin prendre.

Net i fill de metges. Va tenir sempre clar que volia estudiar medicina? Què és el que més li apassiona de la seva professió?
Sí, la veritat és que el meu avi que es deia Bonaventura Clotet Massià va ser metge, i va organitzar el primer congrés de metges de llengua catalana. Després el meu pare es deia Bonaventura Clotet Franquesa i també va treballar com a metge. Després vinc jo que sóc Bonaventura Clotet i Sala i, per tant, vist els que em precedien i amb el nom, ja marcava que havia de ser metge.
Jo recordo que quan tenia 16 anys anava a l'Hospital Clínic a l'estiu a fer pràctiques, i la medicina m'agradava molt, sobretot la recerca i el repte que et posa un malalt quan no saps què li passa i has d'esbrinar el que té per curar-lo, i a la vegada, quan t'enfrontes a malalties per a les quals no hi ha una solució actual i tu amb la teva recerca pots aportar-hi coneixement que permeti arribar a curar aquestes malalties.
És un repte continu, però que reconforta molt quan veus que pots aportar un granet de sorra per tal la salut de la societat sigui més bona i duri més temps.

Dins l'advocacia i fent el símil amb la medicina sovint es parla de la necessitat d'un advocat/da de capçalera. Vostè en té algun?
No, la veritat és que no tinc pròpiament dit advocat de capçalera, però tinc una grandíssima amiga que es diu Montserrat Pinyol que si tinc algun problema sé que com a excel·lent advocada que és la podré consultar i m'ajudarà i, pels altres, crec que està molt bé que tothom tingues un advocat de capçalera perquè moltes vegades es farien les coses millor a escala d'un ampli àmbit de situacions.

En aquests moments és poc el temps lliure que té. Però abans de la pandèmia què li agradava fer en el seu temps d'oci?
Sincerament, no se ben bé que és això del temps lliure i oci, ja que no en tinc gaire, però el poc que tinc el dedico als meus néts. Tinc 4 néts i la veritat és que poder estar amb ells els caps de setmana algunes estones que no estic estudiant o treballant és una forma de recompensa molt important.

STS 2493/2020 DE 10 DE JULIOL DE 2020: LA FI DE LA DISPENSA DE L'ARTICLE 416 LECRIM O UN CAS (MÉS) D'OVERRULING EN EL TRIBUNAL SUPREM

Interessants reflexions formulades pels autors, al voltant de la possibilitat o no d'acollir-se a la dispensa, justificada en fins a sis raons diferents.

Pol Olivet Rivera
Col·legiat núm. 35.747

Eloi Castellarnau Fort
Col·legiat núm. 33.778

Els fets jutjats, a manera de resum, s'emmarquen en una violació de domicili entre dos subjectes que van ser cònjuges i es trobaven divorciats en el moment d'enjudiciar l'il·lícit penal. La Magistrada del Jurat no li concedeix la dispensa de l'art. 416 Lecrim en haver-se personat com a acusació particular amb anterioritat, si bé va deixar d'ostentar-la a l'inici dels tràmits de constitució del Jurat.

Les qüestions que es plantejaven van ser dues; en el pla processal, la possibilitat d'acollir-se a la dispensa i en el pla substantiu la inexistència de resolució judicial d'atribució del domicili, aspecte que no s'analitzarà.

La decisió assolida en relació a la possibilitat d'acollir-se a la dispensa es justifica per fins a sis raons diferents; la primera es troba en la incompatibilitat de la dispensa amb la posició de denunciant, especialment quan aquesta és víctima de violència de gènere, així com la *"imprescindibilitat"* de l'acusació per al manteniment del procés penal contra el denunciat; "Dit d'una altra manera: l'art. 416.1° estableix un dret renunciable en benefici dels testimonis, però no dels denunciants espontanis respecte de fets que els han perjudicat i que acudeixen a la policia a la recerca de protecció" [FJ 8]

La segona d'elles es troba en la incompatibilitat de dispensar a aquella part que es postula com a acusació particular. Aquesta postura la va acollir el Tribunal Suprem en els seus acords de plenari i va ser fonament en la STS 449/2015, de 14 de juliol, en entendre's que la dispensa s'elimina quan la denunciant es constitueix com a acusació particular.

La modificació que sorgeix amb la sentència comentada és impossibilitat perquè la dispensa reneixi si la part denunciant desisteix de l'exercici del seu dret a acusar. D'aquesta manera es modifica el criteri de l'alt tribunal recollit en l'Acord de Plenari de 23 de gener de 2018.

En tercer lloc, es centra en les relacions de solidaritat que es deriven dels vincles familiars i com aquests es protegeixen mitjançant l'article 261.1 Lecrim. S'argumenta que en el moment que la víctima decideix denunciar ha desistit al dret a no denunciar o no

ELS FETS JUTJATS, S'EMMARQUEN EN UNA VIOLACIÓ DE DOMICILI ENTRE DOS SUBJECTES QUE VAN SER CÒNJUGES I ES TROBAVEN DIVORCIATS EN EL MOMENT D'ENJUDICIAR L'IL·LÍCIT PENAL

declarar contra el seu agressor. Aquí caldria fer una petita reflexió: ¿sap realment la víctima tots els drets que li assisteixen en el moment de prestar declaració com a denunciant que dóna inici al procés penal? Si bé és cert que la Llei 1/2004, de Mesures de Protecció Integral contra la Violència de Gènere preveia l'assistència lletrada ja en comissaria a la víctima, la pràctica ens demostra que en nombroses ocasions aquesta assistència es produeix en seu judicial.

En quart lloc, es justifica la decisió per la necessitat de protecció davant les possibles coaccions del denunciat davant el denunciant en el moment de prestar declaració en seu de judici oral. Si bé aquesta argumentació pot ser justificada amb la finalitat de la millor protecció de la víctima, cal preguntar-se si la funció que es persegueix amb aquesta decisió no quedava coberta per l'article 464 del Codi penal o si les coaccions únicament sorgeixen quan s'ha iniciat el procés i no abans de presentar denúncia, en el sentit del vot particular formulat per l'Excm. Sr. Eduardo de Porres Ortiz de Urbina.

El cinquè i sisè dels motius que justifiquen tal decisió troben la seva argumentació en la inadmissibilitat de la disposició en el procés penal i en la doctrina dels actes propis, negant la possibilitat a la víctima familiar a disposar del procés una vegada iniciat, així com l'excepcionalitat de la norma i la necessitat d'interpretació restrictiva; *"Sobre la interpretació de tal aspecte és on gira la correcció de la nostra anterior doctrina, ja que entenem que el denunciant, víctima dels fets, que està personat en el procés com a acusació particular, en deixar d'ostentar tal posició, no recobra un dret del qual mancava amb anterioritat, per haver renunciat al mateix en constituir-se com a acusació particular, com a resulta del nostre acord plenari de 2013."*

Davant l'exposat cal plantejar-se, quina solució trobem davant la part que es va constituir com a acusació particular en el seu moment, però per les circumstàncies actuals no vol prestar declaració contra qui és el seu cònjuge? La declaració com a testimoni, ara ja no exculpada per l'art. 416 Lecrim, manifestament seria constitutiva d'un delicte de fals testimoniatge. Ara bé, la solució a aquesta cruïlla possiblement la trobem en l'encobriment impune, recollit en l'art. 454 Codi penal i l'exculpació dels subjectes també recollit en l'art 416 Lecrim, sobre la base del vincle de solidaritat d'acord amb la protecció de les relacions familiars que proclama l'art. 39 de la Constitució Espanyola.

DAVANT EL SUPÒSIT EXPOSAT, LA SOLUCIÓ A AQUESTA CRUÏLLA POSSIBLEMENT LA TROBEM EN L'ENCOBRIMENT IMPUNE, (ART. 454 CODI PENAL) I L'EXCULPACIÓ DELS SUBJECTES (ART 416 LECRIM)

En aquest sentit de pronuncia la SAP Barcelona, de 6 de novembre de 2018, secció 9a, Pres. Il·lm. Sr. José María Torras Coll.

La reflexió final sobre dret adjectiu que es planteja es projecta sobre diferents plans (i) la discutible manera de legislar del Tribunal Suprem (encara que no infreqüent) (ii) la sobreprotecció de la víctima (iii) la *"inncecessitat"* del nou marc interpretatiu i (iv) el caducifoli de les interpretacions dels preceptes legals en funció dels corrents d'opinió contemporànies i (v) la *"innecessitat"* de reinterpretar preceptes, existint solucions vàlides en el dret positiu.

Els signants d'aquestes reflexions coincideixen amb el magistral vot particular de l'Excm. Sr. Antonio del Moral García. NJ

VIOLÈNCIA DE GÈNERE: UNA MIRADA A LA JUSTÍCIA RESTAURATIVA

Encertades reflexions que formula l'autora al voltant de la prohibició sistemàtica i generalitzada d'aplicar mesures de Justícia Restaurativa en l'àmbit de la violència de gènere.

Cristina Castillo Roldán
Col·legiada núm. 25.194

La realitat jurídica actual és que la Mediació en Violència de Gènere es troba vedada al nostre país per l'article 44.5 de la L.O 1/2004, de 28 de desembre, de Mesures de Protecció Integral contra la Violència de Gènere, i també amb l'article 15.1 e) de la Llei 4/2015, de 24 d'Abril, de l'Estatut de la Víctima del Delicte.

Podríem formular les següents preguntes. Seria útil negar sempre i de manera sistemàtica a la dona i a les parts la possibilitat d'acudir a mediació quan podria significar una resposta positiva en algunes ocasions?; Podria la mediació actuar com a instrument preventiu i rehabilitador?; La prohibició és una expressió de paternalisme excessiu per part del legislador que anul·la la decisió plenament lliure, conscient i informada per part de la dona?

Al nostre judici l'opció sobreprotectora que representa la prohibició de mediar no fa sinó aplicar una *capitis diminutio* sobre la dona víctima de violència de gènere. Aquest estereotip pot entendre's com un atemptat contra el dret de la víctima de rebre un tracte individualitzat conforme l'art. 3 de la Llei 4/2015, de 27 d'abril, de l'Estatut de la víctima del delicte.

És destacable que aquest paternalisme no sols es troba en la prohibició de la mediació, sinó que és present al llarg de tota l'EL 1/2004, albirant clarament el desig d'imposar solucions amb un cert automatisme. Així doncs, les reformes penals introduïdes per aquesta llei com a eines per a dotar d'una major protecció a les víctimes de violència de gènere han portat a instaurar un "dret penal sexuat".

I això perquè l'acaba projectant com un ser incapaç, sempre i en tots els supòsits, d'intervenir en un mètode dissenyat, justament, per a apoderar-la en la cerca d'una solució consensuada al conflicte. És per tot això que entenem que la mediació no hauria de prohibir-se de manera generalitzada per a tots els supòsits vinculats a la violència de gènere.

Respecte a la societat, la mediació penal coadjuva a identificar els paràmetres dels diversos tipus de delinqüència, incorpora la cultura del diàleg a la nostra tradició jurídica i situa en el centre del debat la deshumanització del sistema de Justícia Penal.

S'ha de considerar els nombrosos avantatges que la Justícia Restaurativa presenta, tant per a la víctima, com

AL NOSTRE JUDICI L'OPCIÓ SOBREPROTECTORA QUE REPRESENTA LA PROHIBICIÓ DE MEDIAR NO FA SINÓ APLICAR UNA *CAPITIS DIMINUTIO* SOBRE LA DONA VÍCTIMA DE VIOLÈNCIA DE GÈNERE.

per al victimari. Així com de beneficioses que poden ser, en el seu cas, davant supòsits de violència de gènere. Quant a la dona, li revitalitza la seva posició gaudint d'una participació activa en la solució del conflicte, i permetent-li establir quins són els seus interessos dins d'aquest procés. Alguna cosa que contribueix al seu apoderament i evita processos de victimització secundària.

I a l'agressor, li possibilita un nou "aprenentatge social", mitjançant l'enfrontament amb la víctima i el mal causat, que li permeten assumir la responsabilització pel mal causat i afavorir la seva reinserció. A més, de fomentar la conscienciació i sensibilització de la societat cap a aquest problema.

La prohibició sorprèn més encara si es té en compte que la psiquiatria especialitzada diferència vint-i-cinc nivells en la graduació de l'impacte de la violència en les relacions interpersonals de caràcter familiar i que, en la majoria dels referits nivells -deixant per descomptat al marge els que representen violència greu-, el procediment mediador s'assenyala com una metodologia idònia.

La mediació en *stricto sensu* no ha de posar en risc ni la vida ni la seguretat de cap persona, sigui la víctima, els membres de la seva família o la del mediador. Per això, l'elecció entre la mediació presencial o no presencial, el lloc de la mediació, el model i metodologia a seguir en la mediació s'han d'adaptar a les circumstàncies del cas concret.

És de considerar les condicions concurrents en aquesta mena de fets delictius, quan el procediment de mediació sigui possible, resulta imprescindible que s'adoptin unes certes precaucions per a assegurar l'especialització i el reciclatge continu dels professionals de la mediació en aquesta matèria. De la mateixa manera, cal que es prenguin les garanties necessàries per a resguardar la seguretat de les víctimes durant el desenvolupament del procediment mediador i també després d'aquest, sigui a través, per exemple, de *caucus,* de serveis de protecció, etc. Es considera, que, "la dona víctima ha d'acceptar sotmetre's a aquest sistema una vegada hagi rebut l'ajuda necessària per a situar-se davant el seu agressor en absolutes condicions d'igualtat. Per tant, a aquest efecte, és la voluntat de la víctima i l'informe elaborat per un psicòleg, els que han de determinar la possibilitat de realització".

Cal ressaltar els elements principals per a minimitzar els riscos cap a la víctima, que són imprescindibles perquè tot procés de mediació resulti reeixit, i que són: la Voluntarietat; la Seguretat i la Confidencialitat.

- La voluntarietat. És clau per a la participació de les parts, això no significa que si una d'elles refusa de participar no es pugui donar un procés de justícia restaurativa. Amb caràcter general, el consentiment és revocable en qualsevol moment d'una mediació pels motius que cadascuna al·leguin sobre aquest tema. En aquest context, si és només l'agressor qui atén el procés, es poden dur a terme els denominats cercles familiars, FGC, Family Group Comunity (família, amics, grups de suport, representants), comporta que en diverses d'aquestes experiències no es requereixi la presència de la víctima.

- La seguretat. Es cedeix una part de la neutralitat del mediador per a afavorir l'equilibri entre les parts i assegurar el suport de la víctima, sense deixar tenir en compte les necessitats de l'home. Es deixa clar que l'únic responsable de l'acte violent és l'agressor.

- La Confidencialitat. Mantenir la presumpció d'innocència de l'agressor en cas que hagués d'afrontar un procés judicial per si fracassés el procés de justícia restaurativa. Es pretén assegurar que el que s'ha dit durant la mediació no pugui utilitzar-se en un judici futur, i el mediador no pugui ser anomenat com a testimoni, i així una manera d'incentivar la voluntat de l'agressor a participar en un procés de justícia restaurativa

La Mediació Penal i les seves pràctiques restauratives compleixen amb els mandats constitucionals de la tutela judicial efectiva per a les parts i que la pena rehabiliti al victimari. A més de ser la millor manera de reparar, de manera integral el mal a la víctima, i per tant, el mal collateral a la societat que produeix tot delicte perseguible d'ofici. MJ

LEY DE ALQUILERES EN CATALUÑA

Esta ley permite a Cataluña contar con una regulación propia de contratos sobre los arrendamientos urbanos. Aunque, actualmente, existen dudas sobre la competencia de Cataluña para poder legislar sobre en esta materia específica.

Elisa Giménez Olavarriaga
Col·legiada núm. 30.730

Cada vez es más vertiginoso el ritmo de aprobación de leyes, y la desaprobación de las mismas. Se modifica una ley cuando aún no le ha dado tiempo al ciudadano a entender la ley anterior y conocer qué se ha regulado ni cómo. Últimamente la mayoría de las leyes nacen con fecha de caducidad inminente.

El pasado 22 de septiembre entró en vigor la ley 11/2020, de 18 de septiembre, cuyo objetivo final es regular la contención y moderación de las rentas en los contratos de arrendamiento de viviendas cuando su finalidad sea la residencia permanente del arrendatario y se identifique en una área declarada con un mercado de la vivienda tensionado.

Es una ley autonómica que afecta únicamente a la comunidad autónoma de Cataluña.

Tal regulación no afecta a todos los contratos de alquiler. Los contratos de arrendamiento que quedan sometidos a la Ley 11/2020 deben cumplir, cumulativamente, las siguientes circunstancias:

(a) La norma no afecta a contratos ya concluidos salvo en caso de que éstos se noven con posterioridad a que el área correspondiente se declare como "área con mercado de vivienda tenso" y la novación suponga una ampliación de la duración del contrato o una modificación de la renta.
(b) El contrato debe ser de arrendamiento de vivienda (la norma no resulta de aplicación al arrendamiento de locales).
(c) La vivienda arrendada debe estar destinada a residencia permanente del arrendatario.
(d) La vivienda arrendada debe estar situada en un área que haya sido declarada como "área con mercado de vivienda tenso".

Por otro lado, y aunque cumplan los requisitos anteriores, están excluidos de la aplicación de la Ley 11/2020 los contratos suscritos antes del 1 de enero de 1995 y aquellos que estén sujetos a regímenes especiales de determinación de la renta incluyendo:

(a) Los que tienen por objeto viviendas sujetas a un régimen de protección oficial.
(b) Los que tienen por objeto viviendas integradas en redes públicas de viviendas de inserción o de mediación para el alquiler social o en el Fondo de vivienda de alquiler destinado a políticas sociales.
(c) Los de carácter asistencial.
(d) Los que se suscriban de acuerdo con las disposiciones legales aplicables al alquiler social obligatorio.

Además, solo están sometidos al régimen de contención de rentas los contratos de arrendamiento que se refieran a viviendas situadas en áreas que hayan sido declaradas como "áreas con mercado de vivienda tenso".

La nueva ley permite a la Administración calificar determinadas zonas del territorio como áreas con mercado de vivienda tenso y sujetar los contratos de arrendamiento que se concluyan en ellas a un régimen de contención de las rentas.

Son áreas con mercado de vivienda tenso los municipios o partes de municipio que están especialmente en riesgo de no disponer de la suficiente dotación de viviendas de alquiler a un precio asequible que permita acceder a las mismas a toda la población. Esta situación de riesgo puede venir determinada por alguna de estas condiciones:

- porque la media del precio de los alquileres de vivienda experimente en dicha área un crecimiento sostenido claramente superior al de la media del territorio de Cataluña
- porque la carga del coste del alquiler de la vivienda en el presupuesto personal o familiar supere de media en dicha área el 30% de los ingresos habituales de los hogares, o que la media del precio de los alquileres de vivienda supere el 30% de la renta media de las personas menores de treinta y cinco años
- porque el precio de los alquileres de vivienda haya experimentado, en los cinco años anteriores al momento de

la declaración, un crecimiento interanual acumulado de al menos tres puntos porcentuales por encima de la tasa interanual del índice de precios al consumo de Cataluña.

En definitiva, la norma aplica directamente en el caso de los municipios que disponen de índices de referencia de precios en los que los precios del alquiler han sufrido un incremento superior al 20% en el período comprendido entre los años 2014 y 2019, incluidos en el Área Metropolitana de Barcelona o con una población superior a veinte mil habitantes.

Cumpliendo los anteriores requisitos (tipo de contrato y zona de mercado tenso), se establecerá el límite de renta. Este límite depende del tipo de arrendador. Si es una persona jurídica, la renta inicial no podrá sobrepasar el precio de referencia para el alquiler de una vivienda de características análogas en el mismo entorno urbano.

Pero, además, si la vivienda se ha arrendado en los cinco años anteriores a la fecha de entrada en vigor de la Ley 11/2020 y no estaba afectada por un régimen de limitación de rentas, la renta inicial tampoco podrá sobrepasar la renta consignada en el último contrato de arrendamiento debidamente actualizada.

En el caso de arrendadores personas físicas, aplican las mismas limitaciones con las siguientes excepciones:

(a) Solo aplica el límite de la renta consignada en el último contrato de arrendamiento (no el precio de referencia) si la unidad de convivencia del arrendador tiene unos ingresos iguales o inferiores a 2,5 veces el indicador de renta de suficiencia de Cataluña o si los ingresos del arrendatario son superiores a 3,5 veces el indicador de renta de suficiencia de Cataluña ponderado.

(b) Solo aplica el precio de referencia como límite de renta si existía una relación de parentesco entre las partes que firmaron el último contrato de arrendamiento suscrito antes de la entrada en vigor de la Ley 11/2020.

Si una misma vivienda es objeto de varios contratos de arrendamiento de vigencia simultánea que afectan a distintas partes, la suma de las rentas acordadas en los distintos contratos no puede sobrepasar la renta máxima aplicable al arrendamiento unitario de la vivienda.

¿Y cuál es el precio de referencia que actúa como límite de rentas? Este precio se establece a partir del índice de referencia de precios de alquiler de viviendas que determina y hace público el departamento competente en materia de vivienda. A estos índices de referencia se puede acceder a través del portal de internet de la Generalitat.

En los contratos sujetos al régimen de contención de rentas, la renta establecida por el contrato solo puede actualizarse de acuerdo con la normativa reguladora de los contratos de arrendamiento de vivienda.

ESTA LEY PERMITE A CATALUÑA CONTAR CON UNA REGULACIÓN PROPIA DE CONTRATOS SOBRE LOS ARRENDAMIENTOS URBANOS, AUNQUE ACTUALMENTE, EXISTEN DUDAS SOBRE LA COMPETENCIA LEGISLATIVA DE CATALUÑA EN ESTA MATERIA ESPECÍFICA.

Por otra parte, la norma recoge la posibilidad de asunción por el arrendatario del pago de gastos generales y servicios individuales, o de repercutirle el coste de la ejecución de obras de mejora realizadas después del plazo legal mínimo de duración del contrato mediante un incremento de la renta anual, incluso superando el límite fijado por las reglas generales, con condiciones específicas en cada caso.

El cobro por el arrendador de rentas que sobrepasen los límites que se establecen da derecho al arrendatario a obtener la restitución de las cantidades abonadas en exceso, con devengo del interés legal del dinero, incrementado en tres puntos.

Además pueden imponerse sanciones administrativas porque la Ley 11/2020 ha modificado la Ley 18/2007, del derecho a la vivienda, para incluir una serie de infracciones graves y leves en relación con este nuevo régimen de contención.

Por último, cabe señalar que en todas las ofertas de arrendamiento de viviendas ubicadas en un área que haya sido declarada área con mercado de vivienda tenso es necesario informar de la aplicación del valor que corresponda del

CUMPLIENDO LOS REQUISITOS ESTABLECIDOS (TIPO DE CONTRATO Y ZONA DE MERCADO TENSO), SE ESTABLECERÁ EL LÍMITE DE RENTA, Y ESTE LÍMITE DEPENDE DEL TIPO DE ARRENDADOR

índice de referencia de precios de alquiler de viviendas y, si procede, del importe de la renta del último contrato de arrendamiento vigente en esa misma vivienda, debidamente actualizada.

La ley catalana de medidas urgentes en materia de contención de rentas en los contratos de arrendamiento de viviendas, aprobada el pasado 9 de septiembre, publicada en el DOGC el 21 y que entró en vigor el 22 de septiembre, ha venido acompañada de polémica.

El Consejo de Garantías Estatutarias ha expresado que cualquier tipo de regulación sobre los alquileres es competencia estatal y por lo tanto del Gobierno central y no de una comunidad autónoma. Es el Estado quien tiene competencia exclusiva en las bases de las obligaciones contractuales como son los alquileres.

Atendiendo a esta falta de competencia es probable que para cuando el ciudadano haya podido entender su contenido, la misma ya se haya derogado.

Al propulsar un cambio normativo sobre una materia concreta y publicar en los medios de comunicación la nueva normativa propuesta, se pone el foco de atención en la materia regulada, tomando como punto de partida lo que el legislador considera como "problema".

Con esta nueva regulación del alquiler, se parte de la premisa de que el problema de la vivienda en Cataluña radica únicamente en el precio del alquiler, sin ampliar el campo de visión ni pretender profundizar en la problemática real que existe con la vivienda.

Con el enfoque de esta nueva regulación del alquiler, se enfrenta el problema desde las consecuencias, sin atender necesariamente las causas, y esto conduce a nuevos problemas. Si bien el acceso a la vivienda puede ser la premisa inicial para dar impulso a esta ley, eso no significa que su resultado final sea este.

Tenemos un grave problema con el acceso a la vivienda por los precios tanto de compra como de alquiler así como del número de viviendas en las ciudades, por tanto, no podemos limitarnos a regular únicamente el precio del alquiler. El alquiler comprende los intereses de dos partes: inquilino y propietario. Regular el mismo teniendo en cuenta únicamente a una de las partes es abocar al fracaso el fin para el cual se toman las medidas.

CON EL ENFOQUE DE ESTA NUEVA REGULACIÓN DEL ALQUILER, SE ENFRENTA EL PROBLEMA DESDE LAS CONSECUENCIAS, SIN ATENDER NECESARIAMENTE LAS CAUSAS, Y ESTO CONDUCE A NUEVOS PROBLEMAS

Esta puede propiciar la disminución de la oferta de los pisos de alquiler en el mercado. Esta disminución de oferta de pisos en alquiler no comportará cambios positivos para los arrendatarios, ya que lo más probable es que los propietarios retiren del mercado sus propiedades para el alquiler, por lo menos de forma oficial.

La legislación de viviendas de protección pública ha de ser revisada, la calificación de aquellas viviendas que se construyeran sobre suelos de reserva para viviendas protegidas, no debería de ser temporal sino permanente; deberían de ser mayoría las viviendas destinadas al alquiler, y sería necesario flexibilizar y fijar los programas en función de las necesidades de los solicitantes. La superficie y distribución de las viviendas no tiene por qué ser siempre la misma.

Urge poner a disposición viviendas asequibles. Regular el precio del alquiler no es una forma de incrementar la cantidad de viviendas asequibles, no es una solución a la pobreza o la desigualdad.

No debe trasladarse un problema público de acceso a la vivienda a un grupo de particulares que ostentan propiedades.

El acceso a la vivienda de alquiler a precio razonable en "área con mercado de vivienda tenso" es una cuestión importante a solucionar que sigue pendiente de resolver. MJ

IL·LUSTRE COL·LEGI DE L'ADVOCACIA DE BARCELONA

1er Congreso sobre el principio de transparencia en la contratación predispuesta y su proyección como valor transversal en la sociedad

18 y 19
DE FEBRERO DE 2021
BARCELONA

Inscripciones en www.icab.cat

CON LA COLABORACIÓN DE:

vlex

FUNCIONS PÚBLIQUES ICAB TERCER TRIMESTRE 2020

DADES SOBRE DEONTOLOGIA, HONORARIS, ESTRANGERIA I TORN D'OFICI

Mantenint aquesta secció trimestral del Món Jurídic, iniciada l'any 2016, us presentem un nou document relacionat amb les funcions públiques de l'ICAB, amb dades i criteris que poden ser d'interès procedents dels Departaments d' Honoraris, de Deontologia, Estrangeria i Torn d'Ofici

COMISSIÓ D'HONORARIS: EL TERMINI DE CADUCITAT DE CINC ANYS DE LA SOL·LICITUD DE LA TAXACIÓ DE COSTES

Una qüestió que sovint ha plantejat dubtes és quin es el termini per instar la sol·licitud de la taxació de costes, atès que aquest no ve establert legalment.

A aquests efectes, mitjançant Acord del Ple Governatiu de la Sala Primera del Tribunal Suprem, de 21 de juliol de 2009, s'estableix que, en relació a aquesta qüestió, s'acorda aplicar a la sol·licitud de la taxació de costes el termini de caducitat de cinc anys previst a l'article 518 de la LEC per a les accions executives, en considerar-la com a acte preparatori de l'execució, des de la fermesa de la sentència o resolució que contingui el pronunciament relatiu a la seva condemna.

I això, sense perjudici que un cop dictat el corresponent decret d'aprovació de les costes, es torni a computar el ressenyat termini per a l'execució d'aquesta última resolució.

A tall d'exemple, la Sala Primera del Tribunal Suprem, mitjançant Interlocutòria de data 1 de juny de 2010 (EDJ 2010/114910), resol un incident d'impugnació per indegudes de la taxació de les costes meritades per la no admissió d'un recurs extraordinari per infracció processal i de cassació, i es pronuncia en el sentit de considerar que "si bé amb anterioritat a l'entrada en vigor de l'actual Llei d'Enjudiciament Civil el termini de prescripció de l'acció per a reclamar la quantitat corresponent era el previst a l'article 1964 del Codi Civil, de quinze anys, en entendre que es pretenia el compliment d'una obligació personal, posteriorment, en coherència amb l'esperit de la LEC 1/2000, s'entén aplicable a la sol·licitud de taxació de costes el termini de caducitat de cinc anys previst en l'article 518 per a les accions executives en considerar-la com a acte preparatori de l'execució. En aquest sentit, el fet d'estar inclosa la condemna al seu pagament en la resolució definitiva, la converteix en un aspecte més al que s'estén l'acció executiva que dimana d'aquella resolució, subjecte, en conseqüència, al termini establert en aquell precepte". Així mateix, afegeix que "la petició de taxació de les costes implica, en definitiva, la pretensió de cobrament d'un deute establert en una sentència, el titular de la qual és la part que ha vençut i no l'advocat ni el procurador actuants".

En aquest mateix sentit, es pronuncia també la Sala Primera del Tribunal Suprem, mitjançant Interlocutòria de data 11 de novembre de 2011 (EDJ 2011/276962) dictada en seu d'un incident d'impugnació de la taxació de les costes d'un recurs de cassació per indegudes, el qual és estimat per haver transcorregut més de cinc anys des de la notificació de la sentència que conté el pronunciament relatiu a la condemna en costes i la sol·licitud de la taxació.

Es fonamenta que " És cert que amb anterioritat a l'Acord del Ple Governatiu d'aquesta sala primera, de 21 de juliol de 2009, no havia un criteri pacífic i en algunes resolucions es va mantenir l'aplicació del termini de prescripció de quinze anys, però en aquell Ple es va establir que, en aquest punt, s'acorda aplicar a la sol·licitud de la taxació de costes el termini de caducitat previst en l'article 518 de la LEC, entenent-la com a acte preparatori de la execució, ja que completa el títol de crèdit – sentència – i crea el d'execució – interlocutòria liquidant costes -. A més, un cop taxades les costes i ferma la resolució, la part disposarà d'un nou termini de cinc anys per a executar la taxació."

COMISSIÓ DE DEONTOLOGIA I INTRUSISME PROFESSIONAL

ELS CONCEPTES JURÍDICS DE LESIÓ INJUSTA I GREU DE L'ARTICLE 34È

1, LLETRA A) DE LA NORMATIVA DE L'ADVOCACIA CATALANA (L'AIXECAMENT DE LA CONFIDENCIALITAT)

La vigent Normativa de l'Advocacia Catalana (NAC), en vigor dels del dia 19 de febrer de 2019, ha respectat íntegrament l'anterior regulació en matèria de relleu del secret professional, en la seva vessant també de les comunicacions confidencials entre companys i companyes, continguda a l'article 34è.

En concret, i dins dels supòsits que enumera sota les lletres a), b) i c), és objecte sempre d'interpretació i contradicció el de la lletra a), que implica la decisió de l'ICAB, per part del president o presidenta de la Comissió de Deontologia, per delegació específica de la Junta de Govern, la consideració de la concurrència, en el supòsit concret examinat, subjecte a petició de part, dels conceptes de lesió injusta i greu, en la persona del propi professional de l'advocacia, o en la del seu client o la seva clienta.

Ambdós conceptes formen part d'un ampli ventall de conceptes jurídics dels que es denominen indeterminats, no per la seva sintaxi, si no perquè no van assistits de cap tipus de criteri de la seva determinació, o de les bases per fer-ho, sent, en conseqüència, la seva apreciació d'ordre discrecional, desprès de la deguda contradicció entre les parts interessades, i necessàriament amb els mínims antecedents de fet i fonaments jurídics que han permès aquella apreciació.

La pràctica diària a l'ICAB, derivada de la tramitació de quasi dos-cents expedients cada any, dels quals una bona part es troben en el supòsit del punt 1, i la lletra a) de l'article 34è de la NAC ha anat configurant el primer paràmetre, el més conflictiu en la determinació, com és el termini lesió injusta, ja que la gravetat, malgrat ser també un concepte jurídic indeterminat, es més fàcil d'acotar (interessos en joc, quantia, etc.), obliga a considerar com injusta no la impossibilitat que la protecció que ofereix la regulació deontològica del secret i la confidencialitat dels tractes entre companyes i companys (ex article 29è, lletra f) i 31è de la NAC) significa per guanyar una avantatge processal per al client o clienta, per a la seva defensa, que protegeix les negociacions lícites entre professionals, si no el fet de que basar-se en el manteniment de la norma deontològica suposaria un desequilibri processal per a la part afectada, basat, precisament, en el compliment de les normes, per a una finalitat diferent de la que les justifiquen, produint-se, de mantenir-se, una injustícia, un efecte no desitjat per la norma prohibitiva o de salvaguarda.

Com a exemple n'hi ha prou en pensar en els supòsits en els quals malgrat haver existit una negociació entre professionals, acreditable per la correspondència mantinguda, una de les parts la nega, per assolir una declaració de mala fe o temeritat, que justifiqui la imposició d'unes costes processals, o la proposta d'acords que hagin implicat el compliment de les seves obligacions per d'una de les parts, desdient-se l'altra part del compromís, emparant-se en què es troba reflectit en comunicacions confidencials entre companya o companyes.

La decisió col·legial, en conseqüència, estarà sempre condicionada, per una banda, en l'anàlisi del supòsit concret, el que exigeix que les sol·licituds estiguin perfectament justificades, acreditant documentalment les bases de la presumpta lesió injusta i greu que les motiven, i els documents dels que s'insti el relleu de la seva confidencialitat o secret, i per altra banda, en la concurrència de la situació que determini que el manteniment de les normes deontològiques de protecció de l'actuació professional (secret i confidencialitat), comportaria una injustícia, que s'ha de considerar patent i sense dubtes raonables de l'apreciació, i que, a més, ha de tenir la consideració de greu, molt més assimilable a l' entitat que motiva la petició de relleu, i menys crítica, doncs, en quant al seu concurs per accedir o no, dins de les facultats discrecionals del Col.legi, a la petició.

COMISSIÓ D'ESTRANGERIA

LA INSTRUCCIÓ DGM 8/2020 SOBRE LA RESIDÈNCIA A ESPANYA DELS PROGENITORS, NACIONALS DE TERCERS PAÏSOS, DE MENORS CIUTADANS DE LA UNIÓ, INCLOSOS ELS ESPANYOLS

La Direcció General de Migracions esclareix en la instrucció DGM 8/2020 la qüestió de la residència dels nacionals de tercers Estats que són progenitors de menors ciutadans de la Unió Europea i espanyols. Qüestió que, fins a la publicació d'aquesta instrucció, es resolia concedint-los, en el seu cas, una autorització de residència per circumstàncies excepcionals per motius d'arrelament familiar. Solució, però, que ara es reconeix que no era idònia. En el cas dels menors nacionals d'un altre Estat membre perquè contradiu la doctrina del TJUE i s'allunya de la pràctica d'altres Estats membres. Respecte als menors espanyols degut a les limitacions que implica, com ara la seva durada i la necessitat d'obtenir una autorització ordinària de residència i treball al seu venciment.

La residència d'aquests progenitors es analitzada de manera diferenciada comportant instruccions diferents segons sigui el cas.

Residència dels nacionals de tercers Estats, progenitors de menors ciutadans de la Unió.
La decisió sobre l'autorització de residència que els correspon s'origina en el reconeixement del dret a la lliure circulació i residència dels menors nacionals d'un Estat membre i dels seus progenitors. Reconeixement argumentat amb la jurisprudència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea.

El Tribunal de Justícia atribueix un dret de residència als progenitors de menors nacionals de la Unió que exerceixen el seu dret de lliure circulació i residència, encara que de la literalitat de la Directiva 2004/38 no es pugin considerar beneficiaris d'aquesta. Exclusió que el Tribunal supera considerant que si l'objecte de la Directiva es reforçar el dret de lliure circulació i residència de tots els ciutadans de la Unió, aquesta no pot reconèixer menys drets als ciutadans de la Unió que els reconeguts en els actes de Dret derivat que modifica o deroga.

Per tant, si el sol·licitant compleix els requisits previstos a l'article 7 del RD 240/2007, de 16 de febrer, -acredita disposar d'una assegurança de malaltia per sí mateix i pels membres de la seva família, i de recursos suficients a fi de no convertir-se durant la seva residència en una càrrega per a l'assistència social de l'Estat membre d'acollida-, pot sol·licitar una targeta de residència de familiar de la Unió Europea.

Però si no els complís, podrà demanar la concessió d'una autorització de residència per circumstàncies excepcionals per motius d'arrelament familiar, de conformitat al que estableix l'article 124.3 del RD 557/2011. L'autorització es prorrogarà tantes vegades com sigui necessari si arribat el venciment, el titular no compleix amb els requisits per obtenir una autorització ordinària de residència i treball per la via prevista a l'article 202 del RD. 557/2011. Si durant la vigència de l'autorització de residència per arrelament familiar reuneix els requisits legals per obtenir una targeta de residència de familiar de la Unió Europea, podrà demanar-la.

Residència dels nacionals de tercers Estats, progenitors de menors espanyols.
La concessió d'una autorització de residència als progenitors de menors nacionals d'un Estat membre que resideixen en l'Estat del que són nacionals no pot emparar-se en l'aplicació de la Directiva 2004/38, ja que els menors no exerciten el dret de lliure circulació i de residència.

En aquests casos, el Tribunal de Justícia de la Unió s'empara en l'Estatut de ciutadà de la Unió, regulat a l'article 20.1 del Tractat de Funcionament de la Unió Europea, per justificar la concessió d'aquella. L'estatut atribueix a tot ciutadà europeu el dret a residir en el territori de la Unió, i, per tant, en l'Estat del que s'és nacional. Per garantir l'efectivitat d'aquest dret als ciutadans europeus menors d'edat és necessari concedir una autorització de residència als seus progenitors nacionals de tercers Estats. En cas contrari, la falta d'autorització de residència obligaria als pares a abandonar el territori de la Unió arrossegant en la seva marxa als seus fills.

Per tant, el progenitors, nacionals de tercers Estats, de menors espanyols que resideixen en Espanya podran obtenir una autorització de residència

quan tinguin cura dels seus fills de curta edat i es comprova, en atenció a la relació de dependència del menor respecte del seu progenitor, que la denegació impliqués que el menor hagués d'abandonar el territori de la UE, i per tant, també Espanya. Sempre que el sol·licitant no suposi un risc per l'ordre o la seguretat pública.

Aquesta autorització de residència tindrà una vigència de cinc anys i habilitarà al seu titular a treballar. I es relega amb aquesta nova autorització de residència la basada en un arrelament familiar.

COMISSIÓ DEL TORN D'OFICI

CONSULTES ATESES EN EL SERVEI D'ORIENTACIÓ JURÍDICA MEDIADORA (SOJ SOM) DE LA CIUTAT DE LA JUSTÍCIA EN EL PERÍODE POSTERIOR AL CONFINAMENT

De la valoració de les dades relatives a les consultes ateses en el SOJ SOM de la Ciutat de la Justícia entre els mesos de juny i setembre de 2020, període que coincideix amb la finalització del confinament domiciliari com a mesura per controlar la situació derivada de la crisi de la COVID 19, respecte del mateix període en el 2019, podem destacar, en primer lloc, que el nombre de consultes ateses aquest any, s'ha vist incrementat molt considerablement.

Entre juny i setembre de 2019, al SOJ SOM de la Ciutat de la Justícia es va atendre 5.995 consultes i, en el mateix període, aquest any, s'han atès 8.248 consultes.

Aquestes dades són el reflex de l'enorme esforç que es va fer des de l'ICAB per tal de donar atenció a les persones usuàries del SOJ SOM que, a conseqüència de la COVID 19, no van poder rebre orientació jurídica i mediadora de manera presencial durant el confinament.

Per tal de compensar la lamentable situació viscuda, el SOJ SOM de la Ciutat de la Justícia va augmentar el seu horari d'atenció a la ciutadania, de manera que, des del dia 1 de juny, es va ampliar la franja horària d'atenció, des de les 8:00 del matí, fins a les 15:00 h.

Pel que fa al tipus de consultes ateses, com sempre, destaquen les relatives a temes d'arrendaments d'habitatge i de família.

Comparant ambdós períodes, resulten aquestes dades:

MATÈRIA CONSULTADA	JUNY-SETEMBRE 2019	JUNY-SETEMBRE 2020
Arrendaments i propietat horitzontal	2.781 consultes	2.531 consultes
Matrimonial i família	1.084 consultes	2.233 consultes

Segons es desprèn d'aquestes dades, després del confinament, les consultes sobre temes de lloguer van superar en nombre a les relatives a temes de família tot i ser inferiors en nombre, respecte de les ateses en el 2019. No obstant aquesta dada, s'aprecia un important augment de les consultes relatives a temes de família respecte de l'any anterior, que han passat de 1.084 consultes en el 2019 a 2.233 en el 2020.

Per tant, les consultes més nombroses, després del confinament, han estat les relatives a arrendaments i propietat horitzontal tot i que destaca l'augment de les consultes sobre temes de família, respecte d'aquest període a l'any 2019

SERVEI DE TRAMITACIÓ DE JUSTÍCIA GRATUÏTA

Des del dia 1 de juny de 2020 i fins el dia 30 de setembre de 2020, des del Servei de Tramitació de Justícia Gratuïta (CJ i Delegacions), s'han tramitat un total de 9.779 expedients de justícia gratuïta. S'annexa gràfic dels dictàmens favorables i desfavorables. Com a dada significativa cal destacar que els dictàmens favorables representen un 69,75% de la totalitat.

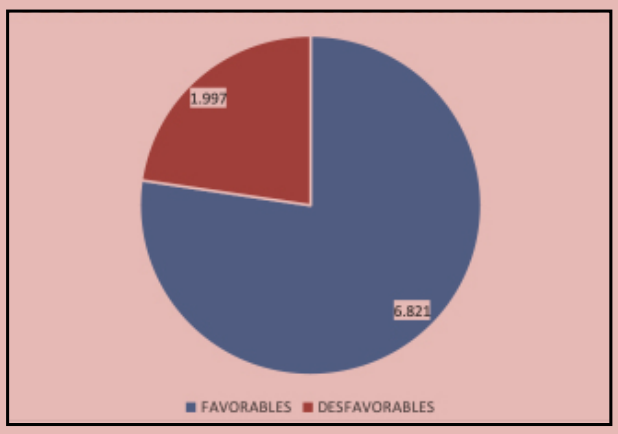

Expedients de Justícia Gratuïta
des de l'1 de juny fins el 30 de setembre

ASSISTÈNCIA PERICIAL COM A PRESTACIÓ DEL DRET A L'ASSISTÈNCIA JURÍDICA GRATUÏTA.

Llei 1/1996, de 10 de gener, d'Assistència Jurídica Gratuïta (LAJG)

Entre les prestacions de les que es poden beneficiar les persones que tinguin reconegut el dret a l'assistència jurídica gratuïta l'article 6, en el seu apartat sisè, recull el dret a l'assistència pericial a càrrec del personal tècnic adscrit als òrgans jurisdiccionals.

1. Es pot sol·licitar assistència jurídica gratuïta (AJG) només a efectes de l'informe pericial?

No. S'haurà de sol·licitar el reconeixement del dret en el marc d'un procediment i/o pretensió concreta ja sigui per interposar una demanda o bé per contestar-la.

2. Si el meu client té reconegut el dret a l'AJG, puc presentar l'informe pericial amb la demanda o bé amb la contestació?

No serà possible ja que de forma prèvia serà el Jutge o el Tribunal, a petició de la part, qui haurà de fer la designació d'entre els professionals adscrits als òrgans jurisdiccionals a tal efecte sempre que consideri la prova pertinent.

3. Com haig de sol·licitar la pericial?

La necessitat de l'informe pericial es podrà sol·licitar mitjançant ALTRESSÍ indicant breument sobre quina matèria haurà de versar l'informe i el perfil professional del pèrit. A partir d'aquí es decidirà sobre el tècnic més adient per poder-lo desenvolupar.

En els procediments verbals sense tràmit de contestació per escrit s'haurà de demanar la designació de pèrit judicial almenys amb deu dies d'antelació a la data assenyala per a la vista.

4. Hi ha algun supòsit en què es pugui designar un pèrit privat?

Sí, tot i que es tracta d'una situació excepcional pels supòsits en els que no hi hagi tècnics en la matèria de que es tracti i, com s'ha indicat anteriorment, sempre que el Jutge ho consideri adient.

De ser així dictarà resolució motivada i l'informe es farà per part del tècnic privat que correspongui.

5. En quins casos el Departament de Justícia GENCAT no es faria càrrec del pagament dels pèrits?

Tot i que en principi els beneficiaris del dret a l'AJG no haurien d'assumir el cost del honoraris dels professionals intervinents, com ara els pèrits, hi ha algunes excepcions que recull l'Ordre JUS/419/2009, de 17 de setembre, relativa al pagament dels peritatges judicials a càrrec del Departament de Justícia:

a) Quan en la sentència que posi fi al procés hagi pronunciament sobre costes a favor del titular del dret a l'assistència jurídica gratuïta.

b) Quan, ha vençut en el plet el titular del dret a l'assistència jurídica gratuïta i no havent-hi en la sentència pronunciament exprés sobre costes, els beneficis obtinguts per aquell en el procediment superin en tres vegades la quantia de les costes causades en la seva defensa.

c) En el supòsit que en la sentència que posi fi al procés es condemni a costes al titular del dret a l'assistència jurídica gratuïta, quedarà aquest obligat a abonar els peritatges realitzats per tècnics privats, si dins dels tres anys següents a la finalització del procés vingués a millor fortuna.

IRRETROACTIVITATA DEL DRET A JUSTÍCIA GRATUÏTA - COSTES.

Llei 1/1996, de 10 de gener, d'Assistència Jurídica Gratuïta (LAJG)

Quan es reconeix el dret a l'assistència jurídica gratuïta en un plet aquest benefici s'estén a tots els tràmits i incidències, inclosa l'execució, així com als possibles recursos contra les resolucions que puguin recaure en el mateix plet sense que sigui necessària un nova sol·licitud.

Tot i l'anterior, aquest reconeixement no tindrà caràcter retroactiu i no procedirà la sol·licitud quan el procés hagi finalitzat mitjançant resolució ferma excepte per a l'execució.

6. En quin moment s'ha de fer la tramitació pel reconeixement del dret a la justícia gratuïta (JG) i poder litigar amb els seus beneficis?

La sol·licitud s'haurà de fer de forma prèvia a la presentació de la demanda o abans de la contestació per part de la persona demandada.

7. Hi ha alguna excepció a la norma anterior?

Si, la LAJG en el seu article 8 recull aquesta possibilitat en els supòsits d'insuficiència econòmica sobrevinguda. Per tant, una vegada presentada la demanda o bé la contestació pel demandat la persona sol·licitant haurà de poder acreditar davant la CAJG que el canvi de circumstàncies que motiven la petició es va produir en un moment posterior als assenyalats.

8. Es pot sol·licitar assistència jurídica gratuïta en segona instància sense que s'hagi sol·licitat en el procediment principal?

Sí, el vostre client es podria beneficiar de la concessió del dret, en els termes recollits en la qüestió anterior, quan les causes i condicions concretes hagin sobrevingut durant el desenvolupament del procediment de 1a instància o amb posterioritat a ella. En cas contrari es denegaria la petició.

En els mateixos termes seria aplicable a la possible presentació d'un recurs de cassació en aquest cas respecte a la segona instància (article 8 LAJG)

9. Si el meu client demana assistència jurídica gratuïta (AJG) per presentar recurs d'apel·lació amb la meva renúncia d'honoraris quedarien incloses les costes derivades de la primera instància?

No, el reconeixement del dret a justícia gratuïta no es pot estendre a un procediment o instància diferent per a la qual s'ha sol·licitat en tant estaríem parlant d'una retroactivitat no contemplada en la normativa d'aplicació. Aquest benefici desplega els seus efectes respecte a les costes meritades en el tràmit pel qual es va sol·licitar així com les seves posteriors incidències i recursos, però no als anteriors.

Per tant, el nostre client hauria d'assumir les costes provocades en 1a instància amb indiferència de quina sigui la decisió recaiguda en el procediment en 2a instància i si hi ha o no una nova condemna en costes tot i que aquestes últimes sí que es contemplarien dintre dels beneficis derivats de l'AJG.

10. La taxació de costes al beneficiari d'assistència jurídica gratuïta (AJG) suposarà la seva execució posterior?

No. Encara que la taxació de costes seria procedent, no seria possible la seva execució ja que entre els beneficis derivats de la concessió del dret estaria el no pagament de les costes causades a l'altre part si es perd el plet. Només en els supòsit que vingui a millor fortuna en els 3 anys següents a la finalització del procediment estaria obligat al pagament (article 36.2 LAJG)

ADRIÁN VÁZQUEZ LÁZARA,
PRESIDENT DE LA COMISSIÓ D'ASSUMPTES
JURÍDICS DE L'EUROCÀMARA

"La comisión de Asuntos Jurídicos de la Eurocámara debe contribuir de forma decisiva a la "transición digital"

Text: Roser Ripoll

Desde el pasado 1 de febrero es eurodiputado del Parlamento tras la partida del Reino Unido de la Unión y desde el pasado 17 de febrero es el presidente de la Comisión de Asuntos Jurídicos de la Eurocámara ¿Qué suponen para su carrera profesional y política estos cargos?

Ante todo, una enorme responsabilidad. Después de cinco años trabajando en la expansión internacional de Ciudadanos y su integración en la familia liberal europea, también dentro del Parlamento, ser elegido diputado ha supuesto un salto a la primera línea de la política, con la exigencia y también la ilusión que ello supone para quienes tenemos vocación por el servicio público.

El añadido de presidir la Comisión de Asuntos Jurídicos es sin duda un cargo institucional poco habitual siendo un diputado joven en su primer mandato, pero convencido de la decisión y consciente de la responsabilidad que conlleva. Tenemos por delante el reto de mejorar la interpretación y la aplicación del Derecho de la Unión Europea y legislar en áreas clave como el Derecho civil y mercantil, de sociedades, de propiedad intelectual, procesal o en aspectos relacionados con las nuevas tecnologías, entre otros. Además, la presidencia de la Comisión tiene un papel relevante en las negociaciones dentro del Parlamento o cuestiones como el levantamiento de inmunidades de los diputados.

¿Qué objetivos se ha marcado en este nueva etapa al frente de la Comisión de Asuntos Jurídicos del Parlamento Europeo?

El objetivo fundamental es que la comisión que presido contribuya de forma decisiva a lo que podríamos llamar "transición digital". Desde nuestras competencias, podemos hacer un trabajo muy relevante en la configuración del marco jurídico de la inteligencia artificial o el mercado de servicios digitales. En el primer caso, apenas contamos con regulación a día de hoy, y en el segundo nos encontramos con una Directiva de Comercio Electrónico de hace veinte años que se ha quedado obsoleta para el mundo de las grandes plataformas como Netflix o Amazon, en el que comprar y vender productos y servicios online se ha convertido en parte fundamental de nuestras vidas, más aún durante la pandemia.

Además, hemos puesto en marcha iniciativas sobre las obligaciones de las empresas en materia de diligencia debida, la divulgación de información corporativa no financiera, la responsabilidad por daños medioambientales, el estatuto para las asociaciones transfronterizas europeas, los desafíos de los organizadores de manifestaciones deportivas en el mundo digital, la financiación de los gastos procesales y el impacto de la violencia doméstica y los derechos de custodia en las mujeres y los niños.

A título individual, como diputado y no como presidente, tengo especial interés por promover la efectiva digitalización de la justicia, muy necesaria en países como España, y en mejorar los instrumentos europeos para resolver conflictos de Derecho de Familia.

La entrada en vigor del Brexit deja sin efecto las directivas europeas que permiten a cualquier abogado/a titulado en la UE ejercer y establecer su negocio de manera permanente en Reino Unido. ¿Cómo van a poder ejercer la profesión los abogados afectados por esta situación a partir del 1 de enero de 2021? ¿Desde la Comisión de Asuntos Jurídicos se ha realizado alguna propuesta para este colectivo?

El pasado 7 de mayo envié una carta a las comisiones de Asuntos Exteriores y Comercio Internacional del Parlamento Europeo recogiendo la firme determinación de la Comisión de Asuntos Jurídicos de que se asegure que, tanto con acuerdo como sin él, el Brexit no impida la continuación de las relaciones comerciales y de prestación de servicios profesionales de los ciudadanos y empresas europeas

en el Reino Unido. Aunque hay que tener muy presente que el Reino Unido ha pasado a ser un país tercero y por tanto pasa a ser una cuestión de Asuntos Exteriores, seguiremos muy de cerca esta cuestión.

¿A nivel jurídico qué otros cambios importantes va a comportar el Brexit bajo su opinión?

Los cambios van a ser enormes a todos los niveles, desde el constitucional hasta los asuntos de cooperación judicial y extrajudicial.

Lo primero que debemos garantizar, y esto es clave, es que el acuerdo de salida que se acabe cerrando -y confiemos en que así sea, porque el escenario de un "no deal" sería muy negativo- incluya un mecanismo sólido de resolución de controversias entre las partes y de los litigios que puedan derivarse de su interpretación, pues no hay duda de que surgirán. Además, para nosotros como Parlamento, es vital que este mecanismo respete la piedra angular del sistema judicial de la Unión: su procedimiento prejudicial ante el Tribunal de Justicia de la Unión Europea (TJUE), que tiene por objeto garantizar la interpretación uniforme, la coherencia, el pleno efecto y la autonomía del Derecho de la Unión en relación con el Derecho de los Estados miembros y el Derecho internacional.

Tenemos que asegurarnos de que ningún organismo paralelo que pueda crear el acuerdo sea competente para examinar e interpretar concepto alguno del Derecho de la Unión ni pueda imponer a la Unión ni a sus instituciones, en el ejercicio de sus competencias internas. Estos asuntos deben seguir reservándose al TJUE, como único intérprete del Derecho Europeo.

Además de esta cuestión principal y prioritaria, pueden producirse cambios relevantes en el ámbito de la propiedad intelectual (reconocimiento mutuo de indicaciones geográficas, denominaciones de origen, marcas registradas, patentes, diseños industriales o secretos comerciales), en el Derecho de Sociedades (normas para la ejecución de operaciones entre Reino Unido y la UE, protección de accionistas, acreedores y empleados o normas de auditoría e insolvencias con repercusiones en ambos territorios) y en la cooperación judicial en materia civil, también en asuntos de familia.

Este último ejemplo, especialmente sensible, nos obliga a plantearnos alternativas de cooperación que sustituyan a la aplicación, entre Reino Unido y la UE, de instrumentos como el Reglamento de Bruselas II bis, entre otros. Entre estas alternativas estaría la adhesión de Reino Unido al Convenio de Lugano, del que ya forman parte otros países no comunitarios.

El Convenio de la Haya de 2007 sería también una opción a considerar, pero plantea un inconveniente: la Unión ha llegado más lejos que este instrumento, adoptando una legislación más detallada en materia de competencia civil, conflicto de leyes y reconocimiento de sentencias entre países. Esto implica que podría no ser el instrumento más completo y satisfactorio para la era post-Brexit.

Usted ha puesto de manifiesto en la UE que la justicia civil no está en la primera línea o como primer objetivo en la respuesta a la actual crisis de la COVID-19, a pesar de que la probable recesión económica de lugar a un gran número de litigios civiles y que estos necesiten de respuestas rápidas, pues de ello también dependen que las economías de los distintos países no se vean aún más afectadas. ¿Qué medidas considera necesarias aplicar? ¿Desde la UE se apuestan por los sistemas ADR para no colapsar más la justicia?

Es evidente que la actual crisis sanitaria ocasionada por la COVID-19 ha puesto de relieve la necesidad de invertir esfuerzos para que nuestro sistema judicial contemple procedimientos judiciales más efectivos y eficaces. La integración del uso de herramientas digitales en el sistema de justicia será determinante para acelerar la gestión y automatización de los procedimientos y proveer un mejor acceso a la justicia de los ciudadanos, tanto a nivel español como a nivel transfronterizo.

Asimismo, considero esencial impulsar y facilitar el acceso a métodos de resolución alternativa de conflictos como solución rápida y económica, no solo para garantizar el balance con los procedimientos judiciales, sino también para proveer a los usuarios de una justicia cada vez más individualizada, cercana, de calidad y adaptada a sus necesidades.

La pandemia sin duda está siendo un desafío para toda la población y los gobiernos, pero al final cada país ha ido aplicando sus medidas. ¿No hubiera sido más factible que la UE hubiera tomado las riendas que afectan a todos los ciudadanos integrantes? También se han adoptado diferentes modelos en cuanto a sistema tecnológico de rastreo de la COVID y que afecta especialmente al modo de almacenaje de los datos de datos personales. ¿Cuál es el mejor modelo para usted?

Lo primero que hay que tener en cuenta es que la Unión Europea no tiene competencias directas en materia de sanidad y salud pública. Y no las tiene porque los Estados, que son quienes conforman este club, no han querido dárselas. No podemos exigirle a la Unión que haga milagros en áreas donde los estados miembros han decidido no dotarle de competencias; lo contrario puede generar entre la población un sentimiento de anti-europeísmo absolutamente injustificado, y peligroso.

Dicho esto, y a pesar de estas limitaciones, la Unión ha hecho mucho en muy poco tiempo. El mejor ejemplo, a nivel sanitario, es la estrategia europea para la compra

masiva de vacunas contra la COVID-19, gracias a la cual contaremos con dosis más que suficientes para toda la población, tan pronto como las distintas vacunas vayan estando disponibles.
Por lo demás, desde las instituciones europeas hemos pasado meses trabajando en el diseño de criterios uniformes en cuestiones tan importantes como las cuarentenas, la realización de pruebas PCR o la configuración de las aplicaciones móviles de trazabilidad. Yo estuve particularmente implicado en este último asunto y, tras reunirme con muchos expertos de distintos campos, obtuvimos dos conclusiones claras que trasladé tanto al Parlamento como al Gobierno de España: en primer lugar, necesitábamos un enfoque europeo conjunto para que tanto Android como Apple adaptasen sus sistemas operativos a los estándares europeos de privacidad que queríamos para estas aplicaciones; y, en segundo lugar, que debía garantizarse a toda costa que las aplicaciones de los distintos países fuesen interoperables, que pudiesen cruzar información entre sí. De lo contrario, la libre circulación dentro de la Unión se vería enormemente dificultada, con el consiguiente daño a sectores como el turístico, tan importante para países como España.
Lamentablemente, al final hemos tenido que ver cómo, en muchos de estos casos, cada país ha decidido adoptar su propia estrategia, generando los problemas y deficiencias que ya se advirtieron y advertimos desde las instituciones comunitarias. Esperemos que sirva de lección para no repetir el error en el futuro y que aprendamos que Europa es mejor cuando actúa unida.

En relación a la Información publicada por los medios, usted elevó una pregunta a la Comisión Europea sobre el «Procedimiento de actuación contra la desinformación» ¿Considera que este mecanismo tiene como objetivo el control del contenido de los medios?
Es una inquietud que le he trasladado a la Comisión Europea tanto por vía de pregunta escrita como de forma directa a través de reuniones de alto nivel con sus representantes. La libertad de prensa y la libertad de expresión son pilares básicos de la democracia y por tanto tenemos que tomarnos muy en serio cualquier medida que pueda perjudicarlas.
El mecanismo que ha implementado el Gobierno arroja, como mínimo, dudas que deben ser resueltas de forma inmediata. Jurídicamente, me preocupa que una norma que puede afectar a derechos fundamentales se haya dictado en forma de orden ministerial y sin un instrumento legislativo sujeto a debate y enmiendas en el Congreso de los Diputados. Me preocupa también a quién se ha puesto a los mandos de este procedimiento. Si, como dice el Gobierno, es una herramienta destinada a combatir la desinformación y los bulos, ¿no tendría sentido que se encuadrase bajo la responsabilidad de un organismo independiente y despolitizado?
Es un despropósito que quien vaya a estar encargado de comprobar si una información es o no veraz sea la Secretaría de Estado de Comunicación, cuya teórica función es comunicar la acción política del gobierno. ¿Quién nos garantiza que los criterios que vaya a aplicar esta Secretaría para "combatir las noticias falsas" no vayan a ser puramente políticos y encaminados a favorecer la imagen del Ejecutivo? La mera posibilidad de que esto suceda es, a mi juicio, inadmisible y obliga a una revisión en profundidad de este instrumento.

¿Este mecanismos a su parecer es compatible con los principios, valores y legislación de la Unión Europea?
Tengo serias dudas de que lo sea, pero esperaremos a que se pronuncie la Comisión Europea. Como presidente de la Comisión de Asuntos Jurídicos, estaré muy pendiente del uso que hace el Gobierno de este mecanismo y llevaré cualquier abuso que pueda cometerse ante las autoridades comunitarias.

¿Qué es lo que más le atraído de la política y que le ha conducido a iniciar una carrera en este ámbito?
La capacidad de influir, de cambiar las cosas, de mejorar lo que tenemos. En definitiva, el inconformismo. En un momento dado, me di cuenta de que quejarse constantemente de la situación a la que nos había conducido el bipartidismo conformista no servía para nada y que la única solución era tomar parte activa, participar en política con todos los costes personales que ello implica, que son muchos, aunque a veces no lo parezca.
Una vez dado ese paso, mi actividad ha ido definiéndome el camino que me ha llevado hasta aquí: por un lado, la necesidad de consolidar en España un espacio de centro liberal, moderado, capaz de plantear con valentía reformas estructurales que llevamos demasiado tiempo aparcando y de superar la política de trincheras que tanto daño ha hecho en nuestro país; por otro lado, el europeísmo y la certeza de que la Unión Europea, con sus defectos, con sus muchos aspectos a mejorar, es el mejor proyecto político de la Historia de la Humanidad. Tenemos la suerte de formar parte de ese proyecto y, en mi opinión, la obligación de participar en política para mejorarlo y mantenerlo.

¿Qué principios y valores de Europa le gustaría transmitir a las generaciones más jóvenes que usted?
Son muchos, pero me conformaría con poder transmitir dos: la consciencia de lo conseguido y de la necesidad de protegerlo, y la ambición permanente de mejorar lo que tenemos, de no caer ni en el conformismo ni en la crítica burda.

D'UN COP D'ULL

REUNIÓ INSTITUCIONAL AMB REPRESENTANTS DEL PARLAMENT EUROPEU

El passat 24 de novembre es va celebrar una reunió institucional amb l'objectiu d'establir vies de col·laboració amb el Parlament Europeu i treballar conjuntament en interès de l'advocacia, on van participar la degana de l'ICAB, Mª Eugènia Gay Roselló, el president de la Comissió d'Assumptes Jurídics del Parlament Europeu, Adrián Vázquez Lázara, i la presidenta de la Comissió de Relacions Internacionals, Rosa Isabel Peña.

PRESENTADA LA GUIA DE BONES PRÀCTIQUES EN MATÈRIA D'ACORD EXTRAJUDICIAL DE PAGAMENTS, CONCURS CONSECUTIU I EXONERACIÓ DEL PASSIU INSATISFET

L'ICAB i el Departament de Justícia van realitzar el passat 12 de novembre la presentació de la Guia de bones pràctiques en matèria d'acord extrajudicial de pagaments, concurs consecutiu i exoneració del passiu insatisfet.
La presentació de l'acte va anar a càrrec de la consellera de Justícia, Ester Capella, de la degana de l'ICAB, Mª Eugènia Gay, de la degana dels Jutjats de Barcelona, Mercè Caso, i del secretari de Govern del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC), Joaquim Martínez. La guia és el resultat de l'estudi exhaustiu d'un grup de professionals escollits pel seu coneixement i expertesa dins d'aquest àmbit, incloent-hi tant la judicatura, com l'advocacia, la notaria i els lletrats de l'Administració de Justícia, coordinat tots ells pel magistrat de l'Audiència provincial de Barcelona, José Maria Fernández Seijó, que també ha dirigit aquest treball.

REUNIÓ DE LA JUNTA DIRECTIVA DE LA INTERCOL·LEGIAL

El passat 4 de novembre es va celebrar la reunió telemàtica de la Junta Directiva de La Intercol·legial per preparar futurs projectes i fer balanç de la situació excepcional ocasionada per la COVID-19 en què el compromís dels i les professionals és, més que mai, garantia dels drets de la ciutadania.

CLAUSURA DEL III CONGRÉS DE DRET LABORAL

El III Congrés de Dret Laboral -esdeveniment que va servir per abordar les principals novetats relacionades amb aquesta matèria- va ser clausurat el passat 13 de novembre per Emma Gumbert Jordan, diputada de la Junta de Govern de l'ICAB; Enrique García Echegoyen, president de la Secció de Dret Laboral del Col·legi; Pere Vidal López, advocat i vocal del Comitè Executiu del Grup de l'Advocacia Jove; Carlos González González, magistrat del Jutjat Social núm. 3 de Pamplona; Albert Pérez López, Occupational Health & Safety Manager ICREA; i Anna Ginès Fabrellas, professora titular del Departament de Dret a ESADE.

D'UN COP D'ULL

WEBINAR SOBRE LA CLÀUSULA 'REBUS'

El secretari del Col·legi, Jesús Sánchez, va presentar el 3 de desembre el webinar 'Acords d'unificació de criteris dels Jutjats de Primera Instància de Barcelona sobre la clàusula "rebus" versus desnonament per falta de pagament', acte en el qual van participar com a ponents: Roberto Garcia Ceniceros, magistrat del Jutjat de Primera Instància núm. 30 de Barcelona i Delegat de Primera Instància, Adriana Flores Romeu, vicedegana del Col·legi de Procuradors de Barcelona, Cristina Vallejo Ros, diputada de la Junta de Govern de l'ICAB i Coordinadora de la CRAJ i Miquel Serra i Camús, president de la Secció de Dret Civil de l'ICAB.

WEBINAR SOBRE LES MESURES URGENTS DE SUPORT A L'ACTIVITAT ECONÒMICA

La Secció de Dret Civil i la Comissió de Normativa de l'ICAB van organitzar el 5 de novembre el Webinar 'Llums i ombres del Decret llei 34/2020, de 20 d'octubre de mesures urgents de suport a l'activitat econòmica'. La presentació de la conferència per Jesús M. Sánchez García, secretari de l'ICAB, va donar lloc a les intervencions dels advocats Josep María Espinet Asensio, Francisco M. Echeverria Summers, Marta Legarreta i de Maria del Mar Escutia Abad, assessora jurídica del CAFBL i professora de la Facultat de Dret d'ESADE; Montserrat Junyent Martín, cap de l'Assessoria Jurídica d'API; i Elisabet Barnadas Vintró, vocal de la Comissió de Mediació de l'ICAB, administradora de finques i mediadora van moderar l'acte.

WEBINAR SOBRE LES NOVETATS A LA LIQUIDACIÓ CONCURSAL

El passat 20 de novembre l'Il·lustre Col·legi de l'Advocacia de Barcelona (ICAB), el Col·legi de Censors de Jurats de Comptes de Catalunya (CCJCC) i el Col·legi d'Economistes de Catalunya (CEC) van organitzar un Webinar sobre les Novetats a la Liquidació concursal on es va analitzar el TRLC, les Normes del COVID, la Subhasta Judicial, el Protocol de la venda d'unitat productiva i la Plataforma de la Direcció General d'Indústria. La conferència va ser presentada per Yvonne Pavia, diputada de Govern de l'ICAB; Raúl Lorente, auditor de comptes i coordinador de la Comissió de reestructuració i concursal del CCJCC; i Jordi Albiol, economista i president de la Comissió de Mercantil, Concursal i d'Experts Judicials del CEC. Per una altra banda, Pau Ballvé, advocat i president de la Secció de Dret Concursal de l'ICAB, va donar pas a les intervencions de Yolanda Ríos, magistrada del Jutjat Mercantil núm.1 de Barcelona; Florencio Molina, magistrat del Jutjat Mercantil núm. 5 de Barcelona; Rafael Huerta, lletrat de l'Administració de Justícia del Jutjat Mercantil núm 7 de Barcelona; i Jordi Carbonell. Sotsdirector d'Inversió Industrial del Departament d'Empresa GENCAT.

WEBINAR SOBRE EL DRET DE COMPETÈNCIA I ELS COL·LEGIS PROFESSIONALS

El passat 1 de desembre es va celebrar, dins del marc de les Jornades 2020 de la Intercol·legial, el Webinar 'Diàleg sobre Dret de la Competència i Col·legis Professionals'. L'acte va comptar amb la participació com a ponents del catedràtic de Dret mercantil de la Universitat de Barcelona, Daniel Vázquez Albert, el director del Departament de Control Intern de la Comissió Nacional de Mercats i la Competència, Carlos Balmisa, i l'advocada Yolanda Martínez Mata. Va moderar la conferència on-line el diputat de la Junta de Govern de l'ICAB, Frederic Munné.

D'UN COP D'ULL

ASSEMBLEA D'ADVOCATS MEDIADORS I ADVOCADES MEDIADORES

La diputada Núria Flaquer va presentar l'Assemblea i conferència d'advocats i advocades mediadors i mediadores de l'ICAB el passat 2 de desembre on es van exposar les activitats i accions institucionals del Centre de Mediació ADR-ICAB, amb la presentació de la presidenta de la Comissió de Mediació, Montserrat Purti, i la participació de Davide Nuzzolo que va impartir la ponència titulada: 'Com em cuido a la meva pràctica diària?

CONFERÈNCIA SOBRE L'ABORDATGE DE LES VIOLÈNCIES SEXUALS

La Conferència on-line sota el títol: 'Abordatge de les violències sexuals. Una mirada pluridisciplinar' va tenir lloc el 19 de novembre amb la participació i moderació de Marina Roig, vocal de la Comissió de Dones de l'ICAB i Laia Serra, responsable de la Comissió de Violències de Dones Juristes, que van donar pas a les intervencions de les ponents Yolanda Rueda, magistrada de la Secció Tercera de l'Audiència Provincial de Barcelona; Encarna Bodelón, jurista, docent i investigadora del grup de recerca Antígona de la UAB; Gemma Nicolás Lazo, advocada especialista en violències sexuals, membre de la Comissió de Violències de Dones Juristes; Belén Gallo, jurista, docent i metgessa forense de l'IMLCF de Catalunya especialista en violències sexuals; i Ana Naxhlei Beas, advocada assessora de l'Associació d'Atenció a Dones Agredides Sexualment (AADAS).

#WBJ2021 #TimeIsNow #Talentfemeni

3rd WOMEN BUSINESS & JUSTICE EUROPEAN FORUM

QUAN 4-5 FEBRER 2021

COM format ONLINE

QUI **talentfemení** del món del Dret, dels Negocis, de la Ciència i de la Cultura

RBG

HOMENATGE RBG
"UNA QÜESTIÓ DE GÈNERE"

PER UNA IGUALTAT REAL

Inscripcions a www.icab.cat

Partners:

AMB Agència de Transparència · 50 50 · Círculo de Mujeres Asesoras de Negocios · European Women Lawyers Association · we women evolution

Sponsors:

altermútua · arquia banca · CaixaBank · LEFEBVRE Inteligencia Jurídica · Mutualidad Abogacía · Sabadell Professional · Santander · S · sepin · tirant lo blanch Lo vemos diferente

BIBLIOTECA

Aquesta secció conté una sel·lecció d'obres adquirides i incorporades darrerament al catàleg de la Biblioteca. Per consultar-les cal demanar-les indicant: autor, títol i signatura topogràfica (per ex.788-13 o també [324.4(46)Hor]).

REVISTES

CRÓNICA TRIBUTARIA: NUEVA ÉPOCA [EN LÍNIA]
Editor: Madrid: Instituto de Estudios Fiscales
ISSN: 2695-7566
Periodicitat: Trimestral
1r. fasc: N. 174, 1/2020
Acces lliure Biblioteca Digital [https://www.ief.es/vpag/publicaciones/ct]

MODERN LAWYER: IDEAS FOR LEGAL LEADERS
Editor: Horsell (Woking): Globe Law and Business Ltd
ISSN: 2634-548X
Periodicitat: Trimestral
1r. fasc: Volume 4, issue 3 (October 2020).
Versió en línia accessible només des de la Sala Multimèdia de la Biblioteca

DESTAQUEM

"Comentarios al Código de Buenas Prácticas Arbitrales del Club Español del Arbitraje". En: Spain arbitration review: revista del Club Español del Arbitraje, núm. especial 2020, 548 p.

"Especial vivienda y COVID-19" [en línia], En: Housing: newsletter de la Cátedra de Vivienda de la Universidad Rovira i Virgili, n. 13, julio 2020, 83 p.
Accés lliure Biblioteca Digital [http://housing.urv.cat/wp-content/uploads/2020/07/HousingCHURV13.pdf]

"Cambio del Sistema Nacional de Salud en favor de la innovación, la eficiencia y el servicio a los pacientes". En: Cuadernos de derecho farmacéutico, n. 74, jul.-sept. 2020, 78 p.

MONOGRAFIES

DRET ADMINISTRATIU

ÁLVAREZ GARCÍA, VICENTE, ARIAS APARICIO, FLOR, HERNÁNDEZ DÍEZ, ENRIQUE
Lecciones jurídicas para la lucha contra una epidemia.
Madrid: Iustel, 2020.
[342.76(46):61Alv]

CANO MURCIA, ANTONIO
Guía para la iniciación al derecho urbanístico. Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2020.
[351.778(46)(036)Can]

CASTILLO BLANCO, FEDERICO A. (DIR.)
Defensa del patrimonio público y represión de conductas irregulares.
Madrid: Iustel, 2020.
[35.076(46)Def]

GAYARRE CONDE, IVÁN
Reestructuraciones en las Administraciones Públicas.
Madrid: Lefebvre-El Derecho, 2020. [35.087(46):331Gay]

GÓMEZ GIL, MIGUEL ÁNGEL
Guía práctica de la Ley de Contratos del Sector Público.
Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2020.
[351.712(46)"2017"(036)Gom]

LEIVA LÓPEZ, ALEJANDRO D.
La regulación jurídica de las redes de electricidad. Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2020.
[351.824.11(46):621.3Lei]

MARTÍN DELGADO, ISAAC (DIR.)
Transparencia y acceso a la información pública: de la teoría a la práctica.
Madrid: Iustel, 2019.
[657(46):35.072.7Tra]

MIRANZO DÍAZ, JAVIER
Hacia la configuración de una estrategia eficiente de integridad en la contratación pública. Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2020.
[351.712(46)"2015"Mir]

MONTERO PASCUAL, JUAN JOSÉ
Regulación económica: la actividad administrativa de regulación de los mercados.
4ª ed. Valencia: Tirant lo Blanch, 2020. [351.8(46)Mon]

RIVERO ORTEGA, RICARDO
Responsabilidad personal de autoridades y empleados públicos: el antídoto de la arbitrariedad. Madrid: Iustel, 2020. [343.35(46)Riv]

ROQUETA BUJ, REMEDIOS
Derecho del empleo público.
Valencia: Tirant lo Blanch, 2020.
[PRA-35.08Roq]

ZAMBONINO PULITO, MARÍA (DIR.)
Buen gobierno y buena administración: cuestiones claves. Madrid: Iustel, 2019.
[657(46):347.72.036Bue]

DRET CIVIL

ESTEVE PARDO, ASUNCIÓN, ZAHINO RUIZ, MARIA LUISA
Cuestiones y casos de derechos reales: derecho civil catalán.
Valencia: Tirant lo Blanch, 2020.
[347.2(46.71)(035)Est]
eBook Biblioteca Digital

Guía práctica de arrendamientos de vivienda y locales de negocio y COVID-19: normativa, doctrina, esquemas, consultas, formularios y jurisprudencia sobre la cláusula "rebus sic stantibus". Las Rozas (Madrid): Sepín, 2020.
[347.453.3(46)(036)Gui] eBook Biblioteca Digital

GUILLÉN NAVARRO, NICOLÁS ALEJANDRO
La regulación de la vivienda de uso turístico en España.
Madrid: Iustel, 2020.
[347.453.3(46):338.48Gui]

HERRADOR GUARDIA, MARIANO JOSÉ (DIR.)
Derecho de daños: (cuestiones actuales): 2020.
Madrid: Francis Lefebvre-El Derecho, 2020.
[347.5(46)Der]

MARTÍNEZ-PROVENCIO Y MARTÍNEZ, RUPERTO I.
Demanda judicial contra la calificación del registrador (est modus in rebus).
2ª ed.. Las Rozas (Madrid): Wolters Kluwer España: Bosch, 2020.
[347.273(46)Mar]

Recurs electrònic eBook Biblioteca Digital

Per a més informació consulteu el Catàleg de la Biblioteca

Memento práctico Francis Lefebvre: Familia (Civil) 2020-2021. Madrid: Francis Lefebvre-El Derecho, 2020. [PRA]

MONSERRAT VALERO, ANTONIO
Curso de derecho civil de Cataluña: derechos reales. Valencia: Tirant lo Blanch, 2020. [347.2(46.71)(035)Mon] eBook Biblioteca Digital

VILLAGRASA ALCAIDE, CARLOS (COORD.)
Derecho de la persona y la familia. Barcelona: Atelier, 2020. [347.6(46)Der]

DRET CONSTITUCIONAL

FONT I LLOVET, TOMÀS (DIR.); TUBERTINI, CLAUDIA, GALÁN GALÁN, ALFREDO (COORDS.)
Las Reformas del Estado: coloquio internacional en homenaje al profesor Luciano Vandelli con ocasión de su Doctorado Honoris Causa por la Universidad de Barcelona, 28 de enero de 2019. Madrid: Iustel, 2019. [342(46)Ref]

GARCÍA RUIZ, CARMEN ROCÍO, GARCÍA RIVAS, NICOLÁS
Extremismo violento y libertad de expresión. Madrid: Iustel, 2020. [342.727(46)Gar]

SERRANO DAURA, JOSEP (COORD.)
I Jornada de Dret Públic Català Víctor Ferro Pomà. Barcelona: Societat Catalana d'Estudis Jurídics, 2020. [342(46.71)(063)Jor] eBook Biblioteca Digital

VILLAGRASA ALCAIDE, CARLOS
¡No hay derecho!: nociones básicas y prácticas para entender la ley y defender tus derechos. Barcelona: Atelier, 2020. [347.15(46)Vil]

DRET FISCAL

BENGOCHEA SALA, JOSÉ MARÍA
Tratamiento fiscal de las subvenciones en actividades económicas. Madrid: Lefebvre-El Derecho, 2020. [351.72(46)Ben]

FUENMAYOR, AMADEO DE, GRANELL PÉREZ, RAFAEL, HIGÓN TAMARIT, FRANCISCO J. (EDS.)
Impuesto sobre la renta: ejercicio 2020. 12ª ed.. Valencia: Tirant lo Blanch, 2020.[PRA]

Memento práctico Francis Lefebvre: Impuesto sobre sociedades: 2020. Madrid: Francis Lefebvre-El Derecho, 2020. [PRA]

PALLARÉS RODRÍGUEZ, ROSARIO
Impuesto sobre la renta de las personas físicas en las Comunidades Autónomas de régimen común. Porto: Editorial Juruá, 2020. [336.226.11(46)Pal]

SALCEDO BENAVENTE, JOSÉ MARÍA
Guía práctica para impugnar la plusvalía municipal: adaptada a la STS 31-10-2019, a las SSTS 18-5-2020 y a las últimas resoluciones de Juzgados y Tribunales. 4ª ed.. Las Rozas (Madrid): Sepín, 2020. [336.22(46):352Sal]

DRET INTERNACIONAL

ARROYO JIMÉNEZ, LUIS, MARTÍN DELGADO, ISAAC, MEIX CERECEDA, PABLO (DIRS.)
Derecho público global: fundamentos, actores y procesos. Madrid: Iustel, 2020. [PRA-341Der]

CALVO CARAVACA, ALFONSO-LUIS, CARRASCOSA GONZÁLEZ, JAVIER (DIRS.)
Tratado de derecho internacional privado. Valencia: Tirant lo Blanch, 2020. 3 vols. [341.9Tra] eBook Biblioteca Digital

FORNER I DELAYGUA, JOAQUIM-JOAN, SANTOS, ALFREDO (EDS.)
Coherence of the scope of application: EU private international legal instruments. Genève: Institut suisse de droit comparé Schulthess éditions romandes, 2020. [341.9Coh]

GONZÁLEZ DEL MIÑO, PALOMA (DIR.)
El Sistema internacional del siglo XXI: dinámicas, actores y relaciones internacionales. Valencia: Tirant lo Blanch, 2020. [341.1/.8Sis]

QUESADA LÓPEZ, PEDRO MANUEL
El Principio de efectividad del derecho de la Unión Europea y su impacto en el derecho procesal nacional. Toledo: Centro de Estudios Europeos "Luis Ortega Álvarez"; Madrid : Iustel, 2019. [347.9(46): 342.722Que]

TORRES CAZORLA, MARÍA ISABEL
El derecho internacional público explicado a través de las sentencias y opiniones consultivas de la Corte Internacional de Justícia = public International law explained through the judgments and advisory opinions of the International Court of Justice. Valencia: Tirant lo Blanch, 2020. [341.1/.8Tor]

DRET LABORAL

BLASCO PELLICER, ÁNGEL, LÓPEZ BALAGUER, MERCEDES, RAMOS MORAGUES, FRANCISCO
Esquemas ERES y ERTES: despidos colectivos y suspensiones de contrato. Valencia: Tirant lo Blanch, 2020. [PRA] eBook Biblioteca Digital

MEMENTO PRÁCTICO FRANCIS LEFEBVRE: INDEMNIZACIONES
por responsabilidades laborales: 2020-2021. Madrid: Francis Lefebvre-El Derecho, 2020. [PRA]

Practicum social: 2020. Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2020. [PRA]

BIBLIOTECA

Aquesta secció conté una sel·lecció d'obres adquirides i incorporades darrerament al catàleg de la Biblioteca. Per consultar-les cal demanar-les indicant: autor, títol i signatura topogràfica (per ex.788-13 o també [324.4(46)Hor]).

RODRÍGUEZ-PIÑERO, MIGUEL, CASAS BAAMONDE, MARÍA EMILIA (DIRS./COORDS.)
Derecho del trabajo y de la Seguridad Social ante la pandemia. Madrid: Francis Lefebvre Lefebvre-El Derecho, 2020. [331(46)Der]

SALA FRANCO, TOMÁS (DIR.)
La Extinción del contrato de trabajo. Valencia: Tirant lo Blanch, 2020. [331.13(46)"2012"Ext]
eBook Biblioteca Digital

TALÉNS VISCONTI, EDUARDO ENRIQUE, VALLS GENOVARD, M.ª ÁNGELES (DIRS.)
La Actividad de los detectives privados en el ámbito laboral: aspectos sustantivos y procesales de la obtención de la prueba. Las Rozas (Madrid): Wolters Kluwer España: Bosch, 2020. [351.746(46):343.132Act]

DRET MERCANTIL

ARIAS VARONA, FRANCISCO JAVIER
La disposición de activos esenciales de sociedades en crisis. Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2020. [347.72(46)Ari]

CAMPUZANO, ANA BELÉN, SEBASTIÁN, RAFAEL, TORTUERO, JAVIER
Esquemas de derecho concursal. 12ª ed. Valencia:Tirant lo Blanch, 2020. [PRA]
eBook Biblioteca Digital

CAMPUZANO, ANA BELÉN, SANJUÁN, ENRIQUE
GPS concursal: guía profesional. 3ª ed.. Valencia: Tirant lo Blanch, 2020. [PRA]
eBook Biblioteca Digital

GUERRERO PALOMARES, SALVADOR
Derecho procesal concursal: (adaptado al RDL 1/2020, de 5 de mayo, que aprueba el Texto Refundido de la Ley Concursal). Valencia: Tirant lo Blanch, 2020. [347.736(46)"2020"Gue]
eBook Biblioteca Digital

MARTÍN JIMÉNEZ, ROCÍO, LÓPEZ DIAZ, ELVIRA; CALVO MEIJIDE, ALBERTO (COORD.)
Derecho de empresa. Cizur Menor (Navarra): Civitas Thomson Reuters, 2020. [PRA-347.7Mar]

Novedades del texto refundido de la Ley Concursal. Madrid: Francis Lefebvre 2020. [347.736(46)"2020"(036)Nov]

PALOMO BALDA, EMILIO
Trabajadores y empresas en concurso: soluciones en las jurisdicciones civil (mercantil) y social. Madrid: Lefebvre-El Derecho, 2020. [347.736(46)"2020": 347.72Pal]

PANIAGUA ZURERA, MANUEL
Derecho mercantil: (empresa, empresario, derecho de la competencia y de la propiedad industrial, derecho de sociedades, derecho preconcursal y concursal). 2ª ed. Madrid: Iustel, 2020. [PRA-347.7Pan]

PELÁEZ MARTOS, JOSÉ MARÍA, CHICO ARAGÓN, LUIS
Obligaciones de facturación, libros registro y suministro inmediato de información (SII). Las Rozas (Madrid): Ciss Wolters Kluwer, 2020. [347.719(46)Pel]

TARRAGONA, JORDI
Ángeles y demonios de la familia empresaria: 10 herramientas para gestionar una realidad compleja. Barcelona: Profit, 2020. [347.724.2(46)Tar]

UREÑA SALCEDO, JUAN ANTONIO (COORD.)
Unión Bancaria europea. Lecciones de derecho público. Madrid: Iustel, 2019. [347.734(4-672UE)Uni]

DRET PENAL

DELGADO SANCHO, CARLOS DAVID
Responsabilidad penal de las personas jurídicas: 34 delitos por los que pueden responder las sociedades mercantiles. A Coruña (Galicia): Colex, 2020. [343.222(46)"2015":347.19Del]

GARCÍA SAN MARTÍN, JERÓNIMO
Doctrina penal actualizada: (adaptada a las Leyes Orgánicas 1/2019, de 20 de febrero, y 2/2019, de 1 de marzo, por las que se modifica el Código Penal). 2ª ed. Valencia: Tirant lo Blanch, 2020. [343.2(46)"2015"Gar]

PÉREZ-CRUZ MARTÍN, AGUSTÍN-JESÚS (COORD.)
Derecho procesal penal. Valencia: Tirant lo Blanch, 2020. [PRA-343.1Der]

SERRANO MAÍLLO, ALFONSO
La persistencia de los enfoques subculturales y del conflicto normativo: una revisión desde la perspectiva del control social en criminología. Madrid: Iustel, 2019. [343.9Ser]

URIARTE VALIENTE, LUIS Mª, FARTO PIAY, TOMÁS
El proceso penal español: jurisprudencia sistematizada. 2ª ed.. Madrid: La Ley: Wolters Kluwer España, 2018. [343.1(46)"2015"Uri]

DRET PROCESSAL

BENEYTO, KILLIAN (DIR.); ARMENGOT VILAPLANA, ALICIA (COORD.)

Actos de competencia desleal y su tratamiento procesal: un estudio práctico de la Ley de Competencia Desleal (LCD). Valencia: Tirant lo Blanch, 2020. [347.776(46):343Act]
eBook Biblioteca Digital

BLAY GIL, ESTER, GONZÁLEZ SÁNCHEZ, IGNACIO
Los Jueces penales: una introducción al estudio de la profesión. Madrid: Iustel, 2020. [347.962(46):343.2Bla]

CAMPUZANO, ANA BELÉN, ENCISO ALONSO-MUÑUMER, MARÍA (COORDS.)
Preguntas test examen acceso a la abogacía: 2021. Madrid: Francis Lefebvre-El Derecho, 2020. [PRA-347.965(46)Pre]

GIMENO SENDRA, VICENTE, DÍAZ MARTÍNEZ, MANUEL, CALAZA LÓPEZ, SONIA
Derecho procesal civil: parte especial. Valencia: Tirant lo Blanch, 2020. [PRA-347.9Gim]
eBook Biblioteca Digital

JUAN-SÁNCHEZ, RICARDO
Proceso justo en España y Tribunal Europeo de Derechos Humanos. Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2020. [347.91(46)Jua]

Memento práctico Francis Lefebvre: Ejercicio profesional de la Abogacía: 2021. Madrid: Francis Lefebvre-El Derecho, 2020. [PRA]

DRETS DIGITALS

BUSTOS PRETEL, GERARDO (COORD.)
La gestión del documento electrónico. 2ª ed.. Las Rozas (Madrid): Wolters Kluwer, 2020. [342.7(46):004.7Ges]

MARTÍN DELGADO, ISAAC, MORENO MOLINA, JOSÉ ANTONIO (DIRS.)
Administración electrónica, transparencia y contratación pública. Madrid: Iustel, 2020. [35(46):004.7Adm]

SAGARDOY DE SIMON, IÑIGO
Nuevas tecnologías y relaciones laborales. Madrid: Lefebvre-El Derecho, 2020. [331.1(46):004.7Sag]

RECENSIONS

PICÓ I JUNOY, JOAN (DIR.); ANDINO LÓPEZ, JUAN ANTONIO, CERRATO GURI, ELISABET (COORDS.)
La Prueba pericial a examen: propuesta de lege ferenda. Barcelona: JM Bosch Editor, 2020. [347.948Pru]
Una vegada més ens trobem davant d'una obra escrita per autèntics especialistes en la prova pericial, del món acadèmic, judicial i professional (nacional i internacional), que ofereix propostes raonades de millora en el nostre dret probatori. Sota l'experta direcció del Catedràtic en Dret Processal Joan Picó, recomanem un llibre on concorren experts en aquesta matèria, i que 20 anys després d'aplicació de la complexa regulació de la prova pericial, aborden la problemàtica pràctica que s'ha plantejat en tot tipus de Tribunals. L'obra abasta des de la prova pericial de forma genèrica en la Jurisprudència del TS, fins arribar a interessants conclusions en relació a la infravaloració de la prova pericial de part versus la judicial, passant –entre d'altres-, per qüestions tant interessants com la imparcialitat, la independència, la importància d'un bon dictamen judicial, les diferències entre el dret civil i el common law i altres jurisdiccions internacionals, els honoraris, la irrupció de la digitalització, o les noves figures com el Compliance i el Coordinador de Parentalitat, entre d'altres...en definitiva, imprescindible revisió del sistema i magnífiques propostes de millora plantejades per veritables especialistes en aquesta matèria.

PUJOLS SOLER, JUAN MANUEL
El Convenio para evitar la doble imposición entre España y Estados Unidos: adaptado a la modificación del Convenio que ha entrado en vigor en 2019. Porto: Juruá Editorial, 2020. [336.227.1Puj]
Obra molt recent i molt recomanable atès que aborda les modificacions en aquesta matèria que comporta l'entrada en vigor del Conveni signat entre Espanya i EEUU per evitar la doble imposició. Sota la direcció de un Catedràtic de reconegut prestigi i amb la coordinació d'un expert en la matèria per aquesta col·lecció de Dret Fiscal, l'autor de l'obra presenta l'estudi establint en primer lloc, el règim jurídic i l'àmbit d'aplicació del Conveni. Posteriorment s'aborden els diferents tipus de renda i potestat tributaria de forma exhaustiva, per arribar a la finalitat perseguida d'evitar la doble imposició tot establint una sèrie de disposicions especials. Constitueix, en definitiva, una eina fonamental de treball per advocats, acadèmics del Dret i professionals de l'assessoria fiscal, motivats per conèixer el modificat Conveni de recent entrada en vigor.

ESCRIBANO MOLINA, ALBINO
DEONTOLOGIA DE LA ABOGACÍA – Visión práctica del Codigo de 2019.
Editorial Tirant Lo Blanc
Us recomanem una obra que constitueix un manual i una guia per endinsar-se en la importància de la deontologia per al professional de l'advocacia. Òbviament, els coneixements tècnics i jurídics són fonamentals per exercir la nostra professió, però igual o més important resulta aplicar a aquests coneixements, els principis ètics de l'honestedat, la companyonia i la responsabilitat. D'una banda, aquesta obra esdevé una declaració d'intencions i de compromís amb la nostre professió; no podem concebre l'advocacia sense la Deontologia. D'altra banda es un estudi exhaustiu de tots i cadascun dels ítems que regeixen l'exercici professional, i que abasta des del coneixement obligat dels principis bàsics de la deontologia de l'advocacia, fins al full d'encàrrec i els honoraris, analitzant entremig, qüestions cabdals com l'àmbit territorial, la llibertat de defensa, la confiança, la integritat, el secret professional, la publicitat, la vènia, la lleialtat entre companys i les relacions envers el Col·legi Professional, l'Administració de Justícia, i òbviament envers els nostres clients. Tots aquests conceptes constitueixen el pilar fonamental de l'Advocacia, i seria molt recomanable que s'estudiessin en profunditat tant en els programes de Grau de Dret, com en els programes del Màster d'Accés a l'Advocacia. En definitiva recomanem la seva lectura i consulta com a guia de capçalera de professionals novells i experimentats, tot recordant que aquells que vulneren la normativa deontològica professional ataquen la mateixa honorabilitat i dignitat de tota la professió. En definitiva, no oblidem mai que la Deontologia es la imatge de la professió i el seu respecte i compliment, és el seu futur.

ENRIQUE SOLER MONTERDE

FUNDADOR DEL RESTAURANT "EL CEIBO"

"LA RELACIÓN CON EL ICAB TRAS TANTOS AÑOS DE TRABAJO ES UNA DE LAS QUE TE LLENA "

Sempre el veiem amunt i avall amb cafès i càterings...Quan va fundar el restaurant ' El Ceibo"?
El restaurante 'El Ceibo" se fundó en el año 82. Cuando entramos aquí esto era una pizzería sudamericana y se servían pizzas, empanadas, alfajores y comida típica de América del Sur. Poco a poco fuimos cambiando el menú y luego al margen de los servicios en el restaurante ampliamos a caterings y eventos, pero nuestro objetivo principal es estar al servicio de nuestros clientes y ofrecer platos de calidad con un trato cercano y familiar.

Us heu encarregat de caterings i altres serveis per al Col·legi de l'Advocacia de Barcelona. Com comença aquesta relació?
Nosotros empezamos a servir caterings en el ICAB con motivo de un acto de toma de posesión del decanato. El Sr. Eugeni Gay dejaba de ser el decano tras ocho años al frente del ICAB y entraba como nuevo decano el Sr. Jaume Alonso-Cuevillas. Fue el primer catering que hicimos directamente, y a continuación nos fueron llamando. A partir de ese momento hemos ido trabajando para el Colegio. Te estoy hablando de alrededor de 24 años ya aproximadamente.

Ha passat molt de temps en actes de l'ICAB. Serveis d'àpats de Congressos, reunions, esdeveniments importants…. Es considera un més de la plantilla del Col·legi?
Para mí "El Ceibo" es como un hijo, lo he criado...hemos pasado por distintas etapas...Con el Colegio de la Abogacía de Barcelona puedo afirmar lo mismo, porque he trabajado mucho, hemos tenido la gran oportunidad de hacer muchos caterings - en congresos, comidas de Navidad, fiestas de verano- y hemos intentado superarnos cada día un poquito más.

Estamos muy agradecidos al Colegio de la Abogacía de Barcelona porque gracias a Dios todos los decanos y decanas que ha tenido el ICAB han contado con nosotros. Ha habido muy buen rollo con todo el mundo, y nos apreciamos mucho a todos los trabajadores y trabajadoras. La verdad es que la relación con el ICAB es una de las que te llena.

Text: Paula Farrés/ Roser Ripoll Foto: Albert Muñoz

Hi ha algun esdeveniment que el recordi com més complicat o emotiu per alguna raó?
En los inicios, cuando empezamos a trabajar -estando el decano Cuevillas- fuimos al Colegio para un catering de un acto de imposición de 50 togas. Ante eso, pensé que si había 50 togas tendría que poner unas 70 copitas de cava y ya estaría porque no nos detallaron mucho la verdad. El día antes del acto, al ver a Marta Cuadrada le comenté el tema del catering y suerte de hablar con ella, porque al decirle yo lo de poner 70 copitas me dijo "no, no son 50 togas…. habrá unas 300 personas". Cuando me dijo eso, en aquel momento se me cayó el mundo encima porque no sabía de dónde iba a sacar tantas copas y tantos camareros.

Por suerte, yo conocía a bastantes camareros que trabajaban en las discotecas y sabían moverse con las bandejas. Realmente ellos me salvaron, ya que yo iba a ir con 100 copas de cava pensando que había unas 50-70 personas y me encuentro con todo aquello…pues imagínate. Compré las copas, traje a 12-14 camareros y yo estaba ahí supervisando, a ver los camareros, a ver los invitados… Al final todo salió bien y también la Junta del momento, del Sr. Cuevillas, nos felicitó. Yo estaba hecho un saco de nervios. Ten en cuenta que los servicios eran tan grandes, tan inesperados de un día para otro… pero mira lo sacamos.
A partir de entonces, ya empezaron a contar con nosotros, y ya fue un primer pie en el ICAB. Después ya poquito a poco te vas acostumbrando a los caterings grandes y ya sabes calcular, ya que la experiencia hace mucho, y eso ayuda también a llevar mejor el tema de los nervios.

Després de tots aquests serveis d'àpats i tots aquests anys de relació amb el Col·legi, Com veu la figura de l'advocacia?
Yo a los abogados y abogadas les tengo muchísimo respeto y cariño, así como a todo el personal que trabaja en el ICAB. Es un sentimiento que me va a durar toda la vida. A parte, siempre nos han respetado mucho desde el Colegio de la Abogacía, y han pasado muchas personas por las diferentes Juntas de Gobierno, muchos abogados y abogadas y trabajadores también por el restaurante. A nosotros nos conocen mucho y nos aprecian y estas cosas te llenan.

En els darrers anys us heu especialitzat en esdeveniments. És una nova etapa amb el teu fil al capdavant?
Sí. Ahora el restaurante lo lleva mi hijo, Marc, y él se ha encargado de modernizarlo, más allá de los menús y caterings, especializándonos en eventos y servir comidas por encargo. Así por ejemplo habíamos alquilado unas salas del Palacete Casadas, sede del ICAB, para hacer una boda en septiembre, que finalmente no se ha podido celebrar a causa de la COVID-19. De manera, que ya ves que nuestra relación con el Colegio se ha ampliado, ya que ofrecemos sus espacios a los clientes que nos demandan un sitio único para celebrar un acto especial.

Aquesta modernització ha ajudat a superar millor la competència?
Si, la página web y las redes sociales han sido una fuerte apuesta que hemos hecho para mejorar el negocio y estamos muy contentos porque hemos ganado clientes, más gente que nos conoce y nos puede tener en cuenta para el futuro. Además, en el barrio nosotros nos hemos especializado en el café, que es un tema que hemos visto que las personas valoran mucho en su día a día.

A nivell personal, com ha viscut el tema del confinament durant gairebé tres mesos, de mitjans de març a juny?
Al principio del estado de alarma no pudimos hacer nada porque estaba todo cerrado. Personalmente, lo llevé muy mal porque estuve 60 días sin salir de casa, pero gracias a Dios tengo una buena terraza y pude salir ahí para que me diera un poco el sol y hacer "un poco de deporte". Mi mujer salía a comprar, pero yo me quedaba en casa.
Yo estaba acostumbrado a ver todas las tiendas abiertas, los locales abiertos... y cuando ya pudimos empezar a salir y vi en el centro de la ciudad, donde vivo, todos los comercios cerrados, las calles sin turistas, sin casi personas... eso te quita la moral y te vienes un poco abajo.

Esta sensación también la he vuelto a revivir ahora de nuevo, con el cierre de los restaurante y bares. "El Ceibo" está en el centro de la ciudad y ver tan poco movimiento en el barrio, que los viernes por la tarde la gente casi no sale, que apenas pasan coches y todo esta cerrado, en definitiva...que no hay vida. En cambio esta situación no se da tanto en otros barrios, pues tengo un conocido que vive en Santa Coloma y me comenta que allí parece que no haya virus porque ahí hay menos turismo y no se nota tanto el descenso de movimiento.

Pensa en la jubilació o ho veu impensable mentre "El Ceibo" estigui funcionant per a poder donar una cop de mà?
¿Sabes lo que pasa? Que no se hacer otra cosa que trabajar. Ahora el Ceibo lo lleva mi hijo y le ayudo en los caterings para que no vaya tan asfixiado. Realmente lo que funciona es la página web y los eventos especiales de fiestas y las bodas, que espero que tras el COVID-19 podamos recuperar.

Yo dentro de dos años y medio me jubilo, y hay que darle un paso ya mi hijo, aunque yo vaya a ayudarle. Seguiré yendo a ratitos, cuando me necesite.

Yo creo que mientras esté en Barcelona y pueda, siempre estaré ahí, en "El Ceibo".

CALAIX DE SASTRE

Des de Món Jurídic i davant el nou any que comença us volem recomanar com a lectures noves obres escrites per col·legiats i col·legiades de l'ICAB.

Yo no decidí soñarte,
d'Eva Cornudella
Alentia Editorial

Silvia, una advocada en plena crisi personal, i Lola, una professora immersa en una relació tempestuosa, es prenen un parèntesi en les seves vides. En aquesta fuita de la seva realitat, coincidiran de manera inesperada i viuran unes experiències que les portarà a creure en la força del que és inexplicable.

La segona novel·la de l'advocada i mediadora Eva Cornudella submergeix el lector en una inquietant història, on la realitat i el món inconscient es barregen i confonen per moments. "Yo no decidí soñarte" ens fa qüestionar si podem connectar des de l'inconscient, o si fins i tot podem dirigir els nostres somnis.

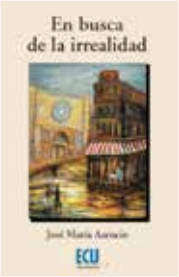

En busca de la irrealidad,
de José María Asencio
Editorial ECU

El jutge José María Asencio reflexiona en «En busca de la realidad» sobre el pas de el temps, la bohèmia contemporània, la normativa restrictiva, la literatura contemporània, la música o la filosofia existencialista. L'obra té com a protagonista a Manuel, un jove escriptor que resideix al Raval de Barcelona, el qual, una nit, després d'un passeig qualsevol i per una simple casualitat inicia un canvi en les seves més profundes conviccions. A partir d'aquest moment, comença un procés que el porta constantment del somni a la realitat, sent de vegades incapaç de diferenciar en quin estat es troba. Coincideix amb diversos personatges de la més variada índole i viu situacions, en ocasions provocades per ell, que el porten a reflexionar sobre el sentit de l'existència i el perquè de l'esdevenir de la societat contemporània. Cobra especial rellevància el paper dels integrants del seu peculiar grup d'amics, tots artistes de diferents branques, que tracten de resoldre les complexes incògnites de la vida des de la comoditat irrenunciable d'un encoixinat butaca.

¿Qué programa de gestión utiliza?

#1 #2 #3 #4

Kmaleon

Ninguno

Perfil: El Arcaico Todavía todo a mano.
¿De verdad crees que puedes seguir así mucho tiempo?

Conoce tu perfil en:
www.levelprograms.com

902 15 21 27

LEVEL
PROGRAMS

ROLEX

EL NUEVO SUBMARINER

El Submariner, creado para el buceo en 1953, es un símbolo universal de hermeticidad y fiabilidad, y sigue siendo uno de los relojes más emblemáticos de todos los tiempos. Ahora, con una caja de 41 mm y un movimiento de última generación, la historia del Submariner continúa.

#Perpetual

OYSTER PERPETUAL SUBMARINER DATE
EN ORO BLANCO DE 18 QUILATES

GRAU

joieriagrau.com

DIAGONAL 538 • BARCELONA
SANT ROMÀ 22 • LLORET DE MAR